

Årsberetning 2004

INDHOLD

Forord	4
1 Eurojusts struktur og udvikling	8
2 Det retlige miljø og partnere	12
3 Sagsbehandling	22
4 Forbindelser med nationale myndigheder	46
5 EU's udvidelse og tredjelande	50
6 Administration	54
7 Resultater i forhold til mål for 2004	62
8 Eurojusts mål for 2005	66
9 Konklusioner	68
10 Bilag	72

FORORD

Det er mig en glæde at fremlægge Eurojusts Årsberetning for 2004.

Dette er vores tredje årsberetning. Den er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 32, stk. 1 i Eurojust-afgørelsen, hvori det anføres: »Formanden forelægger hvert år på Kollegiets vegne Rådet en skriftlig redegørelse for Eurojusts virksomhed og for forvaltningen af Eurojust, herunder budgetforvaltningen.«

Det er med stor glæde, jeg kan fortælle, at antallet af sager henvist til Kollegiet i 2004 steg med mere end 27% i forhold til tallet for 2003, hvilket afspejler den fortsatte vækst i vores sagsbehandling. Der var en 50% stigning i antallet af forelagte sager i 2003 i forhold til 2002. I løbet af 2004 var der en betydelig og signifikant stigning på næsten 40% i antallet af multilaterale sager, der blev forelagt Kollegiet, såvel som en stigning i sager, der var af mere alvorlig karakter.

Vigtigt er det også, at flere sager blev forelagt Eurojust med henblik på bistand på et tidligt tidspunkt i den internationale efterforskning. I disse tilfælde kan Eurojust spare ressourcer og tilføje virkelig merværdi for dem, der bekæmper international kriminalitet. Vi glæder os over, men er stadig ikke tilfredse med, disse stigninger og forbedringer. Vi er overbeviste om, at flere sager kunne forelægges Eurojust, da Kollegiet stadig ikke føler, at Eurojusts kapacitet til sagsbehandling udnyttes fuldt ud. Mange af de vigtige sager, som behandles af myndighederne i medlemsstaterne, bliver ikke forelagt Eurojust. Vi mener, at Eurojust kunne yde et særdeles nyttigt bidrag i mange af disse sager. Det er fortsat en af vores hovedopgaver at stå til lyd for, at Eurojust har kapaciteten til at tilføre værdi i kampen mod organiseret, grænseoverskridende kriminalitet.

Det fremgik af vores årsberetning for 2003, at vi var skuffede over, at de hollandske myndigheder ikke var blevet færdige med vores mødelokaler ved udgangen af året, hvilket selvfølgelig begrænsede vores udfoldelsesmuligheder. Arbejdet på et af de store mødelokaler blev afsluttet ved udgangen af februar, og et andet mødelokale med specialindretning blev færdiggjort i december. Vi er meget stolte af disse faciliteter, som helt sikkert vil hjælpe os med at nå de mål, der udstukket for os.

Vi har kunnet afholde et antal givtige strategimøder om vigtige sagsrelaterede emner, herunder nye områder inden for efterforskning og retsforfølgning af alvorlig organiseret kriminalitet. Emnerne, vi har beskæftiget os med, inkluderer terroristaktivitet, menneskesmugling, kontrollerede leverancer og skjult overvågning i forbindelse med grænseoverskridende narkotikasmugling, relationer til retsbedsmænd, der fungerer som forbindelsespersoner, og momskarrusselsvindel. Vi har kunnet gentage den succes, vi havde med møder med terroristekspertter og med opbygningen af netværk med specialiserede efterforskere og anklagere i hele Europa.

Ud over disse strategimøder afholdt vi vort årlige seminar for praktikere den 25. og 26. oktober i Prag, hvor der blev behandlet praktiske spørgsmål i relation til den europæiske arrestordre (EAW). Vi afholdt også i alt 52 møder, der havde til formål at lette samarbejdet og koordinere aktiviteter i konkrete sager. Der følger en mere detaljeret analyse af sagsforelæggelser og strategimøderne i kapitlet Sagsbehandling i denne rapport.

Eurojust er fortsat med at udvikle kontakter med en række organer. I juni underskrev Europols direktør, Jürgen Storbeck, og jeg en formel aftale mellem Eurojust og Europol, der var blevet godkendt af Rådet tidligere på året. Vort forhold til Europol styrkes fortsat. I november havde vi fornøjelsen sammen med Europol at medvirke til oprettelsen af det første fælles efterforskningshold (JIT), der udgøres af efterforskere og anklagere fra Holland og Storbritannien, som samarbejder om en sag om narkotikasmugling.

Vi afsluttede forhandlingerne med Norge om indgåelse af vores første formelle aftale med en stat uden for Den Europæiske Union. Aftalen blev godkendt af Rådet i begyndelsen af 2005. Forhandlingerne med Rumænien skrider godt fremad, og vi håber, at vores anden aftale formelt kan indgås i første halvår af 2005. Vores netværk af kontaktpunkter er i vækst. Flere af de vestlige Balkanstater har udpeget kontaktpunkter, og det samme har Ukraine. Nationale medlemmer er jævnligt i forbindelse med vores russiske kontaktpunkt med positive resultater efter hans besøg hos os i marts 2004. Der har været foreløbige forhandlinger med den israelske justitsminister, og vi håber de vil føre til udnævnelsen af et kontaktpunkt i begyndelsen af 2005.

Et af de vigtigste resultater i 2004 var, at medlemmer af Kollegiet, i samarbejde med den databeskyttelsesansvarlige medarbejder, udarbejdede procedurereglerne for behandling og beskyttelse af personoplysninger, som efterfølgende blev enstemmigt vedtaget af Kollegiet. Efter godkendelse i Eurojusts Fælles Tilsynsråd for Databeskyttelse blev reglerne afleveret i oktober og godkendt af Rådet i begyndelsen af 2005.

Nogle medlemsstater – og ikke blot dem, der tiltrådte Unionen i maj 2004 – mangler stadig at ændre deres lovgivning, hvilket betyder, at de ikke har overholdt tidsfristen for gennemførelse af Eurojust-afgørelsen. Det er ekstremt vigtigt for alle nationale medlemmer at have adgang til de oplysninger, der er uundværlige for udførelsen af deres opgaver. Nogle nationale medlemmer har fået meget få sager forelagt af deres nationale kompetente myndigheder, og vi har det indtryk, at dette ofte skyldes manglende gennemførelse af lovgivning.

Der er fortsat behov for klarhed og sikkerhed om de nationale medlemmers kompetence, og for at denne defineres tydeligt og dermed forstås i den nationale lovgivning. Der er fortsat flere nationale medlemmer, som mangler klarhed og sikkerhed på dette punkt, og hvilket begrænser deres beføjelser til at handle i hjemlandet.

Kollegiet er meget glad for, at Eurojust har en fremtrædende plads i Haag-programmet, der blev vedtaget på Det Europæiske Råd i november 2004, og som bygger på Rådets konklusioner fra Tampere i 1999. Vi er glade for, at Haag-programmet så ofte henviser til Eurojust, hvilket bekræfter vores rolle som en ledende aktør i forbindelse med EU's retlige og indre anliggender. Programmet er ambitiøst, og vi vil gøre alt, hvad vi kan, for at leve op til disse forventninger.

I løbet af 2004 tog vi afsked med tre nationale medlemmer, der alle har været medlemmer af Kollegiet siden det provisoriske Eurojust blev oprettet den 1. marts 2001. Det var med beklagelse vi tog afsked med en af Kollegiets næstformænd og nationalt medlem for Frankrig, Olivier de Baynast, der blev udnævnt til generalanklager i Amiens i september måned. De nationale medlemmer for Irland Finland, Micheál Mooney og Tuomas Oja, forlod os ligeledes i løbet af sommeren og vendte tilbage for at arbejde i deres hjemlande. Vi ønsker Olivier, Micheál og Tuomas tillykke med deres nye roller og byder velkommen til deres afløsere i Kollegiet: François Falletti (Frankrig), Jarlath Spellman (Irland) og Maarit Loimukoski (Finland).

I maj skete der med udvidelsen af Den Europæiske Union store forandringer i alle EU-institutioner. Eurojust var ingen undtagelse. Vi glæder os over, at vores omfattende forberedelser gav gode resultater. Det udvidede Kollegium havde sit første møde tirsdag den 4. maj. Alle ti tiltrædelseslande havde udpeget et nationalt medlem, og hver af de 25 medlemsstater var repræsenterede. Hvad der er vigtigere er, at de nye medlemmer regelmæssigt har kunnet deltage i møder siden da. Kun Malta, hvis nationale medlem blev udnævnt til rigsadvokat, har ikke været repræsenteret så ofte. Vi er sikre på, at dette problem vil blive løst i 2005. Når en organisation bliver 66% større, vil det indebære forandringer. Selv for en ungdommelig organisation som vores har forandringen været styrkende og forfriskende. Vores nye nationale medlemmer har medbragt fokus, engagement og entusiasme, som jeg er sikker på vil være en stor fordel for os i vores bestræbelser på at udvikle Eurojusts rolle.

Jeg antydede i forordet til Årsberetningen for 2003, at der stadig lå meget arbejde forude, og det har ikke ændret sig. Men der er gjort markante fremskridt, og vi har opnået flere betydelige resultater i 2004. Vi mener, at vi har lagt grunden til at yde effektiv støtte og faciliteter til de fagfolk, som arbejder med den alvorlige grænseoverskridende kriminalitet.

Et af de mest betydelige resultater i forbindelse med opbygningen af vores infrastruktur hen over året var installeringen af det nye elektroniske sagsbehandlingssystem (CMS), der nu kører. CMS, der blev oprettet på grundlag af E-POC I-projektet og opfylder kravene i Eurojust-afgørelsen, danner således nu vores automatiserede dataregister. Vi påbegyndte også installeringen af et uundværligt sikkert netværk til den interne kommunikation. Vi begyndte gennem E-POC II-projektet arbejdet med en forundersøgelse, der skal finde løsninger, der vil gøre det muligt for vore nationale medlemmer at kommunikere sikkert til og fra de nationale kompetente

myndigheder og andre partnere. Sidste frist for afslutning af E-POC II-forundersøgelsen er december 2005, og den vil indeholde et element, så Det Europæiske Retlige Netværk får et virtuelt privat netværk (VPN).

I 2004 konsoliderede vi de fremskridt, der blev gjort i løbet af vores første tolv måneder i Haag. Eurojusts infrastruktur og personale er blevet udvidet, så organisationen har kapacitet til at udvikle sin effektivitet og arbejde i hele Den Europæiske Union og udenfor. I begyndelsen af januar 2004 havde Eurojust 15 nationale medlemmer og assistenter, en administrativ direktør og 29 administrative medarbejdere. Ved udgangen af december var organisationen vokset til 25 nationale medlemmer og deres assistenter, støttet af 63 administrative medarbejdere. I det forgangne år blev der besat en række af de stillinger, der fremgår af Eurojusts stillingsoversigt. Disse stillinger inkluderer næsten alle nøglestillinger i Eurojusts administration: Cheferne for juridisk tjeneste, personaleafdelingen, budget og finans samt informations og kommunikationsteknologi.

Eurojusts drift og arbejde blev i første halvdel af 2004 underkastet den første uafhængige undersøgelse og rapportering. Det var Underudvalg F nedsat af det britiske overhus med ansvar for EU's retlige og indre anliggender, der gennemførte en detaljeret undersøgelse af Eurojust. Medlemmerne af undersøgelsesholdet indsamlede materiale i årets første måneder, og under deres besøg i huset i maj, indhentede de formelle udsagn fra Kollegiet. Vi glæder os meget over rapportens konklusion: Eurojust er kommet udmærket fra start.

Der er stadig meget at gøre. Vi skal fortsætte opbygningen af vores profil i hele den udvidede Union, og vi skal udvikle efterforskernes og anklagernes tiltro og tillid til Eurojust, så vi sikrer os, at de rådfører sig med os og uden tøven forelægger spørgsmål og sager for Eurojust.

Jeg opfordrer modtagerne af denne rapport til at sørge for, at den læses af alle inden for deres embedsområde, der interesserer sig for bekæmpelsen af alvorlig grænseoverskridende kriminalitet.

MICHAEL G. KENNEDY
Formand for Kollegiet
Februar 2005

1 EUROJUSTS STRUKTUR OG UDVIKLING

Eurojust består af 25 nationale medlemmer, en for hver medlemsstat, der hver især er udstationeret i overensstemmelse med den enkelte medlemsstats retssystem, og de er enten dommere, anklagere eller politifolk med tilsvarende kompetence.

Flere af medlemsstaterne har udpeget en assistent, der skal bistå det nationale medlem. Tolv af assistenterne har base i Haag sammen med det nationale medlem, mens fire af medlemsstaterne har udpeget assistenter, der arbejder fra hjemlandet. De assistenter, der ikke arbejder i Haag, besøger huset med henblik på at erstatte nationale medlemmer, når dette er nødvendigt. For nogle af de nationale medlemmer og deres assistenter er arbejdsbyrden steget så meget, at flere har anmodet om endnu en assistent.

EU's udvidelse giver Eurojust en ny arbejdsstruktur

I 2002 oprettede vi fire udvalg, der skulle sørge for, at den lange række af emner, som skulle behandles af de nationale medlemmer, kunne deles mellem nationale medlemmer af Kollegiet og således blive behandlet mere effektivt i mindre grupper. De oprettede udvalg for sagsbehandling, politik/strategi, kommunikation og evaluering fortsatte deres arbejde i 2004.

I løbet af de seneste to år har denne struktur med fire udvalg været nyttig, og man har udført et stort arbejde. Dette var især tilfældet i 2004, da sagsbehandlingsudvalget påtog sig ansvaret for et øget antal sagsbehandlingsmøder og -seminarer om forskellige typer organiseret kriminalitet, som vil blive beskrevet mere detaljeret senere i rapporten. Politik-/strategiudvalget stod også for en række betydelige fremskridt i løbet af året. Alle disse fremskridt havde betydning for os, men den største udfordring, og derfor også den mest glædelige, var udarbejdelsen og den enstemmige vedtagelse af vore regler om databeskyttelse. Af andet vigtigt arbejde kan nævnes afslutningen af aftalerne med Europol og Norge samt bestræbelserne på at forbedre vores relationer med Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF). De to udvalg for henholdsvis kommunikation og evaluering var mindre aktive af flere grunde bl.a. fastansættelsen af en pressemedarbejder i 2003 og den ændrede sammensætning af Kollegiet.

EU's udvidelse og væksten i antallet af administrative medarbejdere har haft betydelige konsekvenser. Det var nødvendigt at finde mere effektive måder at arbejde i den forandrede virkelighed. Det var tydeligt, at det udvidede Kollegium på 25 nationale medlemmer og Eurojust ikke fik den bedste og mest effektive bistand med fire udvalg. Det var vigtigt at opnå en sammensmeltning af kapaciteter og færdigheder hos alle de nationale medlemmer, de nye som de mere erfarne, så både de og deres assistenter kan bidrage til Eurojusts virke, daglige drift og forvaltning.

Under vort planlægningsseminar i oktober besluttede vi at gå over til en mere fleksibel og praktisk organisation. Vi blev enige om at opdele det grundlæggende ansvar for vort arbejde ved at oprette 21 hold, hvis deltagere blev valgt blandt de nationale medlemmer og assistenter, der sidder permanent i Haag. De fleste af holdene har specialiseret sig inden for bestemte typer lovovertrædelser, mens nogle hold har administrative eller strategiske ansvarsområder.

Hvert hold består af flere nationale medlemmer og assistenter, hvoraf én person har formandshvervet og er igangsætter inden for det pågældende arbejdsområde. På denne måde kan vi trække på individuel erfaring og ekspertise hos de nationale medlemmer og deres assistenter og hente støtte hos medarbejdere i Eurojusts administration. Holdene kan tage sig af de første reaktioner på initiativer, se på materiale og spørgsmål, fremsætte anbefalinger og udarbejde oplæg til Kollegiets møder. Medlemmerne af disse hold kan også repræsentere Kollegiet i relevante fora, der arbejder inden for deres respektive ansvarsområder.

På denne måde kan Kollegiet bedre håndtere komplekse emner, idet man undgår den møjsommelige proces med henvisning af alle anliggender til diskussion blandt de 25 nationale medlemmer og efterfølgende beslutning om et foreslået initiativ. Denne strategi er helt nødvendig, når man beskæftiger sig med den stadigt voksende vifte af emner, både i forbindelse med sagsbehandling og strategiske forhold. Den er også vigtig for lovgivningsmæssige forslag, der forelægges Kollegiet til udtalelse, fra medlemsstaterne og fra EU-partnere, men især fra EU-institutioner og -organer. Oplysninger om navnene på holdene og medlemskabsforhold kan findes i bilagene til denne rapport.

Databeskyttelse, E-POC-projektet og Eurojusts sagsforvaltningssystem (CMS)

Vi omtalte i Årsberetningen for 2003, at Eurojust havde påbegyndt arbejdet på et it-baseret sagsforvaltningssystem. Eftersom Eurojusts hovedaktivitet er sagsbehandling, fik projektet høj prioritet. Formålet med systemet er at tilvejebringe et overblik over arten og omfanget af grænseoverskridende kriminalitet og efterforskninger, der forelægges Eurojust, og samle dette og andre oplysninger vedrørende sagsbehandlingen i en lettilgængelig database. Dette arbejde fortsatte i 2004.

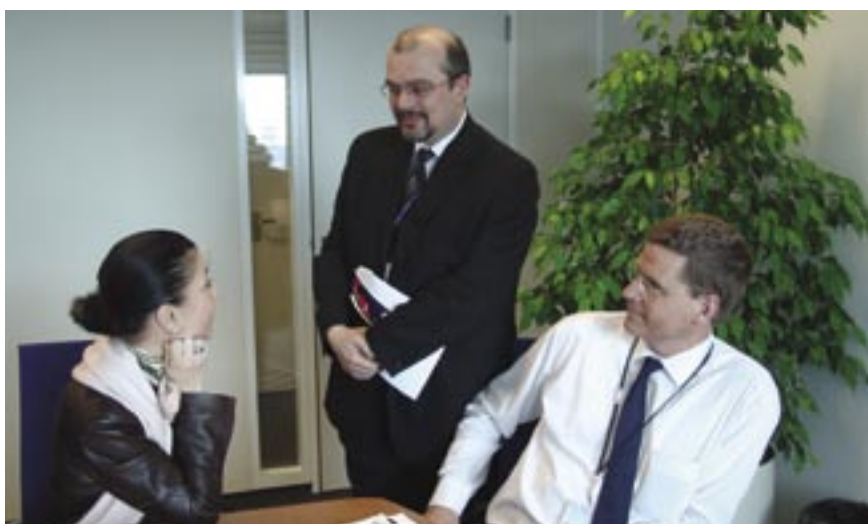
Hen over 2004 fortsatte Eurojust også sin involvering i et EU-projekt, kaldet E-POC (europæisk pulje mod organiseret kriminalitet), der finansieres via programmet Grotius II (strafferetlige spørgsmål). Projektet ledes af Italien og understøttes af det franske, slovenske og rumænske justitsministerium. Primært skal der udføres en forundersøgelse med henblik på udvikling af et

softwaresystem, der kan støtte Eurojusts opgaver med udveksling af information og udvikling af relevant software.

Under udviklingen af projektet i 2004 blev det klart, at det ville være muligt at udvikle en prototype på grundlag af E-POC-projektet, der kunne opfylde de krav, som Eurojust havde fastlagt for sit sagsforvaltningssystem. Som resultat deraf blev der indgået en aftale med det italienske justitsministerium om at videreudvikle prototypen, så den første version af Eurojusts sagsforvaltningssystem (CMS) kunne produceres. På samme tid lykkedes det Eurojust at formulere en databeskyttelsesordning internt, herunder databeskyttelse i forbindelse med sagsbehandling, og at få det fælles tilsynsråds godkendelse af både databeskyttelsesordningen og det nye CMS.

Dette arbejde blev derfor påbegyndt og det blev afsluttet i september 2004. Efter uddannelse af nationale medlemmer, assistenter og relevant personale blev systemet sat i drift den 15. oktober 2004. Der registreredes 370 sager på systemet forud for iværksættelsesdatoen og yderligere 150 sager er registreret af brugere efter denne dato.

I mellemtiden er arbejdet på projektet E-POC II påbegyndt med Eurojust som formel partner. Dette projekt skal yderligere forstærke CMS's arbejdskapacitet, navnlig med hensyn til kommunikation og implementering af Eurojusts databeskyttelsesregler.

2 DET RETLIGE MILJØ OG PARTNERE

Eurojust opfattes som en væsentlig del af Den Europæiske Unions infrastruktur inden for områderne frihed, sikkerhed og retfærdighed. Det har glædet os at se denne opfattelse afspejlet i nøgleinitiativer, såsom Haag-programmet. Skabelsen af et europæisk område med frihed, sikkerhed og retfærdighed kræver, at medlemsstaterne i deres nationale lovgivning gennemfører de afgørelser og aftaler, der indgås på EU's møder mellem ministre for retlige og indre anliggender (RIA). En gennemgang af situationen for indeværende med hensyn til medlemsstaternes gennemførelse viser betydelige resultater, men afslører også at visse vigtige instrumenter ikke er fuldstændigt gennemført i alle medlemsstater. Vi vil nedenfor beskrive status for gennemførelsen af nogle af de vigtigste instrumenter.

Gennemførelse af Eurojust-afgørelsen

Vi fortalte sidste år, at adskillige medlemsstater ikke havde vedtaget lovgivning til gennemførelse af Eurojust-afgørelsen i deres lande. Det er med beklagelse vi må fortælle, at det stadig gælder for Grækenland og Spanien. Luxembourg og Italien gennemførte afgørelsen i februar 2005. Ud af de medlemsstater, der tiltrådte EU den 1. maj 2004, og som måtte ændre deres lovgivning for at kunne gennemføre afgørelsen, er det kun Cypern, der ikke har foretaget disse lovgivningsmæssige ændringer. Manglende lovgivning betyder ofte, at de kompetente nationale myndigheder ikke har et formelt juridisk grundlag, der at de kan henvise sager til deres nationale Eurojust-medlem med anmodning om assistance, og det bevirker endvidere, at det nationale Eurojust-medlem ikke er bemyndiget til at agere på den måde, det var tilsigtet ved oprettelsen af Eurojust. Hvis blot ét enkelt nationalt medlem ikke er bemyndiget til at agere som påtænkt i afgørelsen, udgør det et problem, ikke kun for det enkelte nationale medlem, men for hele enheden, hvis samarbejde med den person vil være begrænset og være på et lavere niveau, end det var hensigten i afgørelsen. En kæde er kun så stærk som det svageste led.

Gennemførelsen af de vigtigste RIA-instrumenter

Den Europæiske Arrestordre (EAW) blev gennemført i 24 af de 25 medlemsstater i løbet af 2004. Det må siges at være et imponerende resultat. Selvom om EAW ikke kunne anvendes i alle EU-stater, var det ved udgangen af året kun Italien, der ikke havde gennemført det nye instrument. Eurojust afholdt et seminar i Prag i oktober for fagfolk, der beskæftiger sig med EAW. Deltagerne i seminaret udpegede et antal blokeringer og spørgsmål i forbindelse med den praktiske gennemførelse af EAW. Disse kan findes i bilag II til denne rapport.

Det er uheldigt, at vi bliver nødt til at gentage, hvad vi pointerede i Eurojust-årsberetningerne for 2002 og 2003, nemlig at et stort antal lande ikke har gennemført EU's konvention om gensidig

retshjælp i straffesager fra 2000 og konventionens protokol. På tidspunktet for udarbejdelsen af denne rapport har kun Danmark, Estland, Finland, Ungarn, Letland, Litauen, Portugal, Spanien og Holland gennemført konventionen. Ved udgangen af 2004 var det kun Spanien, Holland, Letland og Litauen, der havde bekræftet gennemførelsen af protokollen. Den manglende gennemførelse er en stadig skuffelse, og undergraver alvorligt en effektiv gensidig retshjælp og internationalt samarbejde i EU i bekæmpelsen af alvorlig grænseoverskridende kriminalitet.

Rammeafgørelsen om oprettelse af fælles efterforskningshold gennemførtes ved udgangen af 2004 i alle medlemsstater med undtagelse af Grækenland, Italien, Letland og Luxembourg. Gennemførelsesfristen fastsattes af Rådet til den 1. januar 2003 for de 15 medlemsstater og juni 2004 for de ti tiltrædelseslande.

Ved udgangen af 2004 var afgørelsen af 19. december 2002 om gennemførelse af specifikke foranstaltninger for politimæssigt og juridisk samarbejde om terrorbekæmpelse fuldt gennemført i alle medlemsstater. Men rammeafgørelsen af 13. juni 2002 om bekæmpelse af terrorisme var dog ikke blevet gennemført i Cypern, Irland, Letland, Litauen og Malta.

Rammeafgørelsen af 26. juni 2001 om hvidvaskning af penge, identifikation, sporing, indefrysning og konfiskation af midler og indtægter fra kriminalitet havde en gennemførelsesfrist, der hed 31. december 2002 (juni 2004 for tiltrædelseslandene). Ved udgangen af 2004 havde Grækenland, Luxembourg, Malta og Sverige ikke gennemført afgørelsen fuldstændigt.

Det Europæiske Retlige Netværk (EJN)

Det udmærkede samarbejde mellem Eurojust og EJN fortsatte i 2004. Sekretæren for EJN mødes regelmæssigt med Kollegiet og adskillige stedfortrædere og assistenter for Eurojusts nationale medlemmer er EJN-kontaktpunkter. EJN-kontaktpunkterne tilfører praktisk og uundværlig indsigt og bidrager til Eurojusts erfaring, især når der opstår spørgsmål og problemer, der kan nødvendiggøre, at der fremsættes formelle anke- og forbedring af den gensidige retshjælp i straffesager. I løbet af 2004 deltog flere af Eurojusts nationale medlemmer som talere, deltagere i arbejdsgrupper og bidragsydere i de vellykkede møder under det irske og hollandske formandskab.

Det hollandske formandskabs møde i EJN fandt sted i Haag, og Eurojust var glad for at kunne være vært for en del af møderne i egne lokaler. Dette gav mange EJN-kontaktpunkter deres første chance for at besøge Eurojust og for at møde deres nationale medlemmer samt at bese de imponerende møde- og conferencefaciliteter, der blev færdige i løbet af året.

EJN's sekretariat er integreret i og arbejder tæt sammen med Eurojusts administration. Strukturer og procedurer er blevet udviklet yderligere, så opfyldelsen af kravene i Eurojust-afgørelsen sikres og der gives mulighed for, at EJNI kan modtage midler over Eurojusts budget og dermed fungere effektivt.

Forbedring af informationsværktøjerne var et af EJNI-sekretariatets vigtigste resultater i 2004. Atlas-webstedet blev grundlæggende revideret, så det fremstår mere brugervenligt og medtager oplysninger fra de ti nye medlemsstater. Så snart det reviderede websted er blevet endeligt valideret, kører det »live« fra begyndelsen af 2005. Webstedet vil indeholde nye tiltag, og det kan indeholde nye værktøjer, herunder et webbaseret informationssystem om den europæiske arrestordre, og et nyt værktøj, kaldet »Compendium«, der hjælper brugerne med at udforme retsanmodninger.

Den længe ventede opdatering af et andet EJNI-informationsværktøj, »Fiches Belges«, blev påbegyndt i 2004, og handlingsplanen for udvidelsen af EU's retlige »Atlas« til at omfatte de nye medlemsstater er stort set afsluttet.

Alle øvrige tiltag, der var nødvendige for at få de nye medlemsstater integreret i EJNI's informationssystem, blev udført til tiden. Der er udpeget nationale korrespondenter til EJNI's informationsværktøjer fra de nye medlemsstater, og de deltager i de EJNI-projekter, der vedrører udviklingen, forbedringen og opdateringen af informationsværktøjerne.

Europol

Forbindelserne mellem Eurojust og Europol har udviklet sig væsentligt i løbet af 2004. Vi fik afsluttet de langvarige forhandlinger, der endte med Europol-/Eurojust-samarbejdsaftalen, og Rådet godkendte samarbejdsaftalen i foråret 2004. Den 9. juni 2004 blev samarbejdsaftalen formelt underskrevet af formanden for Kollegiet og Europolis direktør. Båndene mellem de to organisationer er blevet stærkere og stærkere i løbet af det forgangne år.

Eurojusts første anmodning til Europol om at oprette en analysedatabase blev fremsat i 2003, og denne anmodning blev efterkommet i 2004. Dette viser klart begge organisationers vilje til at arbejde tættere sammen på et praktisk plan.

Eurojust har altid sagt, at denne samarbejdsaftale var det første skridt frem mod etableringen af en endnu stærkere fremtidig aftale. Regelmæssige møder og en fælles tilgang i bekæmpelsen af organiseret kriminalitet er blevet en mere fremtrædende del af vort samarbejde i det seneste år. Mange nationale medlemmer har benyttet fordelen af at være så tæt på Europol til at udvikle en fælles tilgang til spørgsmål sammen med deres nationale kolleger hos Europol. Nogle arbejder på fælles udarbejdede brochurer om deres opgaver. Andre har udviklet en fælles tilgang til deling af oplysninger og kontakter til deres kompetente myndigheder i medlemsstaterne, og atter andre ser på fælles markedsføringsmuligheder. Den britiske gruppe hos henholdsvis Eurojust og Europol har underskrevet en fælles forståelse med hinanden. Målet er at undgå dobbelt arbejde og styrke indhentningen af efterretninger, ligesom det giver en klarhed over den indbyrdes forbindelse, der ikke kun er til fordel for dem, der arbejder i Haag, men også gør det tydeligere for dem, der arbejder med internationale og retlige spørgsmål i hjemlandet.

På grund af strukturen i deres juridiske systemer og politiets og retssystemets forskellige ansvarsområder og uafhængighed oplever nogle nationale medlemmer stadig, at de er hæmmede i deres udvikling af tætte relationer med kolleger hos Europol. Vi er stadig sikre på, at tættere samarbejde på alle planer mellem de to organisationer er den bedste mulighed for at have held til bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet i Europa. Et sådant samarbejde giver også det bedste afkast på medlemsstaternes investering i Europol og Eurojust. EU's borgere har ret til at forvente en effektiv udnyttelse af både Europols og Eurojusts erfaring og kapaciteter, så det sikres, at vi opnår et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed.

Knap så positivt er, at nu da relationerne mellem Eurojust og Europol udvikles, og der udveksles oplysninger, har vi opdaget, at nogle medlemsstater ikke giver Europol ret mange oplysninger, eller oplysninger, der kan bruges til noget. Det er skuffende og vil ikke blot underminere Europols effektivitet, men i sidste ende også Eurojusts og Europols formåen til at arbejde sammen og bekæmpe alvorlig grænseoverskridende kriminalitet.

Fælles Efterforskningshold

Ideen om fælles efterforskningshold blev formuleret i EU-konventionen om gensidig retshjælp fra 2000. Men gennemførelsen af konventionen har været langsom i medlemsstaterne. Bestemmelserne om fælles efterforskningshold blev udtaget fra konventionen, og indrykket i en særlig rammeafgørelse med det sigte at sætte fart i de kompetente myndigheders formåen til at oprette et fælles efterforskningshold. Skønt rammeafgørelsen blev godkendt i 2002, er det skuffende, at det første fælles efterforskningshold først blev oprettet i november 2004, da Holland og Storbritannien oprettede et hold til at efterforske et netværk af narkosmuglere. Eurojust og Europol er også tilknyttet dette initiativ. I samarbejde med Europol vil vi fortsætte

med at støtte dette fælles efterforskningshold og bruge den opnåede erfaring til at videregive den gode praksis og andre gode eksempler, efterhånden som denne nye arbejdsform udvikles og anvendes. Det er yderst vigtigt, at andre, der går i gang med sådanne projekter, får den bedst mulige rådgivning og støtte.

De potentielle fordele ved fælles efterforskningshold er velkendte: De giver efterforskere og anklagerne fra medlemsstaterne en formaliseret samarbejdsstruktur, og de gør det muligt at indsamle bevismateriale inden for en fast juridisk ramme.

En række problemer har hindret oprettelsen af flere fælles efterforskningshold. Disse vedrører for det meste manglende lovgivning i de stater, der ønsker at oprette et fælles efterforskningshold, og sætter fokus på det problem, vi har understreget mange gange; at forpligtelser indgået ved vedtagelse af lovinitiativer i EU skal ratificeres, og der skal gennemføres lovgivning på nationalt plan. Men der er andre problemer. Disse kan henføres til kompleksiteten af aftalen, der skal indgås, eller omkostningerne ved oprettelsen af et fælles efterforskningshold. Eurojust har en rolle at spille i forbindelse med praktisk rådgivning og fremme af god praksis og vi har evnen til hurtigt at indkalde til møder for at løse problemer. Eurojust kan også trække på muligheden af at arbejde sammen med Europol og få data herfra til analyseformål. Eurojusts involvering i udviklingen af fælles efterforskningshold vil sætte os i stand til at udvikle kriterier for oprettelsen af disse hold og udarbejde en pakke eller en håndbog, der kan bistå alle, der opretter et fælles efterforskningshold for første gang.

Nogle lande har arbejdet tæt sammen med sager eller emner af gensidig interesse under omstændigheder, der ligner et fælles efterforskningshold, uden at det ansås for nødvendigt med en formel samarbejdsaftale i henhold til rammeafgårelsen. En gammel ordning mellem Frankrig og Spanien om indsatsen mod ETA-terroren er et godt eksempel.

Nøglefaktoren bag oprettelsen af fælles efterforskningshold er medlemsstaternes lovgivning, der sikrer det juridiske grundlag for deres kompetente myndigheders etablering af fælles efterforskningshold. Vi håber, det bliver bedre i de kommende år, og at der kan drages nytte af den indvundne erfaring hos dem, der etablerer de første fælles efterforskningshold. Vi tror på, at Eurojust og Europol kan bidrage til skabelsen af et miljø, hvor fælles efterforskningshold anerkendes som en naturlig måde at sætte ind over for netværk af organiseret kriminalitet, der arbejder på tværs af flere jurisdiktioner i EU.

Forbindelse til Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)

Den 14. april 2003 underskrev Eurojust og OLAF en fælles forståelse med det sigte at skabe en mere integreret tilgang til de to organisationers forskellige, men nogle gange overlappende

ansvarsområder, i forbindelse med indsatsen mod budgetsvig i EU. Desværre synes der ikke megen fremgang at spore efter underskrivelsen af den fælles forståelse, og det fik Kollegiet og OLAF's direktør til at mødes i oktober 2003, hvor de enedes om oprettelse af en arbejdsgruppe. Arbejdsgruppen, sammensat af to medlemmer af Kollegiet og to medlemmer fra OLAF's embedsmandsafdeling, udarbejdede praktiske vejledninger, der skulle føre til en klar og konsekvent gennemførelse af memorandummet i følgende spørgsmål:

- udpegning af centrale kontaktpunkter (nationalt medlem hos Eurojust/embedsmand hos OLAF) for begge organisationer
- fremme af bedre kendskab til begge organisationer via uddannelse og ved at blive gjort fortrolige med hinanden eller via arrangementer, hvor enkelte nationale medlemmer/embedsmænd følges i det daglige arbejde
- fælles deltagelse i seminarer og konferencer
- udvælgelse af sagsrelaterede oplysninger, der kan udveksles, og følges op på i overensstemmelse med OLAF's egne databeskyttelsesprocedurer.

Disse retningslinjer blev godkendt af Eurojusts Kollegium i maj 2004 og derefter videresendt til OLAF til godkendelse der. Vi er skuffede over, at dette initiativ ikke er kommet videre.

Der har dog været et vist samarbejde, og en repræsentant for OLAF talte om emner vedrørende svig ved et strategisk møde i Eurojust, der blev afholdt i december 2004. Vi håber, andre praktiske fremskridt vil blive gjort i 2005.

Vores forbindelser til OLAF er et af de få skuffende aspekter blandt Eurojusts resultater i 2004. Der er sket et lille fremskridt, men vi har ikke udviklet den tætte samarbejdsforbindelse, vi kunne have ønsket med en organisation, der burde være en af vores nære samarbejdspartnere. I 2005 er der, inden for den nye holdstruktur, blevet oprettet et særligt hold, der er helliget samarbejdet med OLAF. Vi håber dette team vil bidrage til at fremme bedre samarbejde. Vi mener, at begge parter bliver nødt til arbejde lidt stærkere for at udvikle en mere praktisk fælles tilgang til bekæmpelsen af svig med fællesskabsbudgettet.

Forbindelsesretsembedsmænd

En række medlemsstater har udpeget forbindelsesretsembedsmænd, der skal arbejde i andre EU-lande på bilateral basis med henblik på at støtte bedre gensidig retshjælp. De fleste arbejder inden for gensidig retshjælp i straffesager, men nogle tilbyder også hjælp i civile retlige spørgsmål.

I juni 2004 var Eurojust vært ved et møde mellem alle EU's forbindelsesretsmyndigheder. Det var et godt arrangement, der bidrog til at skabe forbindelser mellem forbindelsesretsmyndighederne indbyrdes og mellem dem og Eurojust. Der er risiko for overlapning af arbejdet, og de tilstedeværende enedes om det gælder om at undgå sådant. Mødet gav mulighed for en første håndidentifikation af en række praktiske problemer, som fagfolkene støder på, samt mulighed for at cementere forbindelser med de af Eurojusts nationale medlemmer, der ikke kender forbindelsesretsmyndigheder fra andre stater, der arbejder i deres eget land. De tilstedeværende bad Eurojust om at være vært ved et lignende møde en gang om året.

EU's antiterrorkoordinatør

I 2004 udpegede Det Europæiske Råd Gijs de Vries som Den Europæiske Unions antiterrorkoordinatør. Vi blev meget glade, da vi hørte om beslutningen om at oprette denne nye stilling. Terroristaktivitet udgør store udfordringer for medlemsstaterne, der alle prioriterer bekæmpelsen meget højt. Udpegningen af en samtalepartner for de forskellige kompetente myndigheder, der beskæftiger sig med terrorisme i medlemsstaterne og i de europæiske institutioner er et vigtigt skridt. Da han også skal fungere som en EU-kontakt på højt niveau til tredjelande og skal rapportere direkte til Rådet, burde dette medføre ubetingede fordele for denne vanskelige opgave og bedre koordinering af indsatsen.

Gijs de Vries besøgte første gang Eurojust kort efter sin udnævnelse. I juni besøgte han os igen og talte på vores strategiske møde om terrorisme. Der fik han mulighed for at møde og diskutere spørgsmål med efterforskere og anklagere med ansvar for bekæmpelse af terrorisme fra hele EU. Vi vil gøre, hvad vi kan for støtte de Vries i hans vigtige arbejde.

Den internationale sammenslutning af offentlige anklagere (IAP)

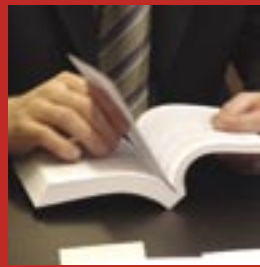
Den internationale sammenslutning af offentlige anklagere (IAP) har opnået et ry for en udmærket indsats i forbindelse med at fastsætte, opretholde og udbrede de højeste faglige standarder for anklagerens arbejde. I forbindelse med tidligere stillinger har nogle af Kollegiets medlemmer selv været medlem af IAP. I 2004 var det en stor glæde for Eurojust at blive godkendt som institutionelt medlem af IAP. Ved sammenslutningens årlige generalforsamling i september 2004 blev Eurojust hædret ved, at formanden for Kollegiet blev foreslået og valgt til medlem af IAP's eksekutivkomité. Michael Kennedy deltager her sammen med François Falletti, nyligt udpeget nationalt medlem af Eurojust for Frankrig, som har siddet i IAP's eksekutivkomité i adskillige år.

Den europæiske forfatning

Eurojust ser med glæde på aftalen om den nye forfatning for Den Europæiske Union, der blev indgået i 2004. Mere specifikt var vi glade for at se, at i det afsnit af forfatningen, der behandler retlige og indre anliggender, har Eurojust fået en fremtrædende rolle og betragtes som nøglepartner i forbindelse med skabelse og opretholdelse af EU's område med frihed, sikkerhed og retfærdighed.

Forfatningen skaber en række muligheder for den fremtidige udvikling af Eurojust, herunder at give Eurojust ansvar for indledning af efterforskning og retsforfølgning og løsning af kompetencekonflikter. Vi glæder os over den tillid, forfatningens arkitekter viser Eurojust og, skulle dette ske i engang i fremtiden, ser vi med entusiasme frem til at en eventuel funktion som offentlig europæisk anklager oprettes ud af Eurojusts midte.

3 SAGSBEHANDLING

Kommentarer om sagsbehandlingsstatistik

I vores årsberetning for 2003 nævnte vi et håb om, at vores sagsforvaltningssystem ville sætte os i stand til at fremsætte dybtgående statistiske betragtninger vedrørende sager, der behandlede af Kollegiet i 2004. Men da vi først kunne komme i gang med at bruge systemet i midten af oktober 2004, blev vi nødt til nedtone det håb. Ikke desto mindre håber vi, at nedenstående bemærkninger vil hjælpe til at belyse effektiviteten i Eurojusts arbejde i bekæmpelsen af alvorlig grænseoverskridende organiseret kriminalitet.

I 2004 behandlede Eurojust 381 sager. Dette udgør en stigning på 27% i forhold til antal sager i 2003 (se figur 1). Denne stigning skyldes delvist udvidelsen af Den Europæiske Union, men afspejler også et forbedret samarbejde med nationale myndigheder, hvoraf mange nu føler sig bedre tilpas med at samarbejde med Eurojust og har mere tillid til vores evner til at sikre et meningsfuldt samarbejde og koordination af aktiviteter omkring grænseoverskridende efterforskning og retsforfølgning.

Tallet på 381 sager skal ikke ses som det fulde omfang af de nationale medlemmer og deres assistenters involvering i retligt samarbejde i Den Europæiske Union. Tallet viser kun de sager, der er registrerede hos Eurojust. Mange mindre emner og spørgsmål forelægges de nationale medlemmer af efterforskere og anklagere fra deres hjemlande. Her taler vi sandsynligvis om flere hundrede på et helt år, og de løses hurtigt uden registrering. Der er betydelige variationer i antallet af sager, der forelægges af medlemsstaterne og i antallet af lande, hvis hjælp er påkrævet (se figur 2 og 3). Man ville forvente, at de mere befolkningstunge medlemsstater ville forelægge flest sager, og det bemærkes, at Tyskland, Italien, Storbritannien og Frankrig har forelagt mange sager. Men befolkningens størrelse er kun én faktor, der har betydning for antallet af sager, der sendes til Eurojust. Det omfang, i hvilket Eurojust-afgørelsen er gennemført i medlemsstaterne, kan også være en vigtig faktor. For eksempel har Portugal og Sverige, to lande, der har gennemført afgørelsen i national lovgivning, forelagt et stort antal sager set i forhold til deres relativt små befolkninger. For landene, der er blevet bedt om at yde hjælp, er det ikke befolkningsstørrelsen, der har været afgørende. Her var Spanien igen det land, der oftest blev anmodet om at yde hjælp. Nogle medlemsstater, såsom Holland, fremsatte relativt få henvendelser om hjælp og blev alligevel ofte af andre medlemsstater anmodet om hjælp.

De 10 nationale medlemmer fra de nye medlemsstater befinder sig i den samme situation som den, der var gældende for de første 15 nationale medlemmer, da Eurojust indledte sin aktivitet som midlertidig enhed i 2001. Eurojust-afgørelsen er ikke blevet gennemført i alle de nye medlemsstater på tidspunktet for udvidelsen. Denne situation giver noget af forklaringen på, hvorfor kun seks af de nye medlemsstater har anmodet Eurojust om hjælp til sager. Men de nye

ationale medlemmer arbejder dog på at forbedre kendskabet til Eurojust i deres hjemlande og dermed tilskynde til forelæggelse af flere sager for Kollegiet.

Vi føler, at to forhold illustrerer forbedringen af samarbejdet med nationale myndigheder og illustrerer den stigende tillid mellem Eurojust og nationale myndigheder. For det første er antallet af terroristsager blevet omtrent fordoblet, og for det andet er der sket en fordobling i antallet af multilaterale sager, der involverer mere end tre lande (se figur 4). Disse to tendenser kan også illustreres ved data vedrørende koordineringsmøder (se figur 5).

I vores årsberetning for 2003 opstillede Eurojusts aktiviteter og fastslog især, at de nationale medlemmers aktiviteter ikke kan fremstilles nøjagtigt ved hjælp af nøgne tal, såsom involvering i en sag blot som et udstedelses- eller et fuldbyrdsland. På den anden side føler vi, at antallet af afholdte koordineringsmøder er en god indikator for hvordan, et land udvikler sin aktivitet og sit engagement med Eurojust.

Antallet af koordineringsmøder steg betydeligt fra 26 i 2003 til 52 i 2004. Fyrre af disse møder foregik hos Eurojust, eller der indgik bidrag fra Eurojust i form af faciliteter og ressourcer. Treogtyve af disse møder involverede mere end tre lande.

Der er ingen tvivl om, at færdiggørelsen i marts 2004 og den deraf følgende rådighed over vores imponerende, nye konferencefaciliteter, har vist sig at være en nøgelfaktor i forbindelse med opfordringen til Eurojust om at være værter ved koordineringsmøder i huset.

De typer af lovovertrædelser, der blev behandlet under koordineringsmøderne, var fokuseret omkring følgende former for organiseret kriminalitet: terrorisme, narkosmugling, svig (herunder svig til skade for Fællesskabets finansielle interesser), menneskesmugling og smugling af ulovlige indvandrere.

De vigtigste typer lovovertrædelser, der blev behandlet af Eurojust i 2004, var ikke meget forskellige fra det foregående år. Forelæggelser for Eurojust af nogle typer lovovertrædelser, såsom menneskesmugling, er kommet over tallet for den slags forelagte sager i 2003 – der var 13 sager, der blev henvist i 2003 og 19 i 2004 (se figur 6).

Eurojust er glad over at kunne fremvise de fremskridt, der afspejles i sagsbehandlingsstatistikken for 2004. Vi er dog stadig af den mening, at de kompetente myndigheder i medlemsstaterne, og navnlig kunne nogle medlemsstater, såsom Holland, gøre mere og bedre brug af Eurojust. Der er mere at gøre med hensyn til udvikling og forbedring af samarbejdet, og især koordination mellem medlemsstaterne, når man har at gøre med efterforskning og retsforfølgning af alvorlig

grænseoverskridende kriminalitet. Eurojust har stadig ekstra kapacitet til at håndtere mere komplekse og tunge sager.

Terrorismeholdet

I kølvandet på de forfærdende bombeeksplosioner i Madrid den 11. marts 2004 reagerede Kollegiet på den stigende efterspørgsel efter en specialindsats, der kan lette og effektivt tage sig af anmodninger om hjælp, ved at sammensætte et hold af nationale medlemmer, der hver især er eksperter på deres område, og som vil kunne overtage ledelsen for Kollegiet i terrorismeanliggender. Terrorismeholdet blev en forløber for den holdstruktur, vi opbyggede på en række arbejdsområder i slutningen af 2004.

De vigtigste mål for terrorismeholdet var at sikre, at koordineringsmøder om terrorisme forberedes og planlægges grundigt, at forstærke udvekslingen af oplysninger vedrørende terrorisme via regelmæssige kontakter med udpegede korrespondenter for terrorismespørgsmål, og at etablere en generel database over juridiske dokumenter med relation til terrorisme. Holdet udformede også en »resultattavle«, der dækkede fem separate målsætninger. Hvert emne blev klart beskrevet med et veldefineret ansvarsområde, en tidsfrist og krav om opfølgning og rapport til Kollegiet.

De fem emner er:

- **Retligt samarbejde:** organisation og forberedelse af alle strategiske møder om terrorisme, og støtte operationelle koordineringsmøder om terrorsager
- **Forbedring af samspillet mellem kolleger, der beskæftiger sig med terrorismespørgsmål:** etablering af regelmæssige kontakter med nationale korrespondenter for terrorismespørgsmål, med embedsmænd, dommere og anklagere med speciale i terrorisme eller med ansvar for vigtige terrorsager, med Europol, EU's antiterrorkoordinatør, efterretningstjenesterne og andre interesserede agenturer
- **Juridisk database:** fortsat opdatering af et overblik over de disponible nationale, europæiske og internationale retsdokumenter og instrumenter med relation til terrorisme
- **Etablering af en retlig database over terrorisme:** iværksættelse af en forundersøgelse baseret på data samordnet under koordineringsmøder, der holdes hos Eurojust og modtaget fra de nationale korrespondenter for terrorismespørgsmål samt

- **Finansiering af terrorisme:** verificering af den praktiske anvendelse og merværdi af eksisterende EU- eller FN-instrumenter på dette område.

Siden sin oprettelse har terrorismeholdet afholdt regelmæssige møder, der til sidst førte til det strategiske møde om terrorisme afholdt i juni 2004 og adskillige andre separate, multilaterale koordineringsmøder. Holdets medlemmer tager også ansvaret i forbindelse med deltagelse i konferencer og seminarer om terrorisme på vegne af Kollegiet.

Strategiske møder

Efter det første af vores udmærkede nye seminar- og konferencelokaler var færdige i marts 2004, besluttede Kollegiet at afholde en række strategiske møder om forskellige typer alvorlig organiseret kriminalitet. Kollegiet ønskede at opbygge netværk af efterforskere og anklagere med speciale i særlige typer organiseret grænseoverskridende kriminalitet. Denne arbejds metode viste sig at være god i forbindelse med terrorisme, og vi var ivrige efter at sprede erfaringen til andre vigtige områder af den organiserede kriminalitet. Opbygning af tillid og tiltro hos sådanne specialister er vigtigt for at sikre bedre og hurtigere samarbejde og koordination. Jo bedre sådanne specialister kender deres direkte pendanter og samarbejdspartnere inden for andre retsområder, jo mere sandsynligt er det, at de vil arbejde effektivt sammen med dem i vigtige straffesager.

Møderne er et forum for fagfolk inden for hvert område, hvor de kan mødes og diskutere praktiske spørgsmål og problemer i forbindelse med løbende efterforskning og retsforfølgning. Samtidig giver møderne Eurojust mulighed for at opdatere fagfolkene mht. relevante aktiviteter og sagsbehandling hos Eurojust. Møderne danner ligeledes ramme om en række bilaterale og multilaterale koordineringsmøder om konkrete igangværende sager.

Der blev afholdt fem møder fra juni og til udgangen af året. Disse møder bidrog, når man lægger dem til den øvrige sagsbehandling og tilhørende opgaver udført af de nationale medlemmer, til en meget aktiv periode og stor planlægningsmæssig indsats for at få det til at lykkes.

Nedenfor følger en kort rapport om hvert af møderne:

Terrorisme

Roller og opgaver tildelt de nationale korrespondenter på terrorismeområdet og de relevante juridiske myndigheder blev indgående diskuteret på formiddagsmødet den 23. juni og på et

møde om netværkssamarbejde for interesserede deltagere, der ikke var optaget af operationelle møder, den 24. juni.

Udgangspunktet for diskussionerne var Rådets afgørelse 2003/48/RIA om anvendelse af specifikke foranstaltninger inden for rammerne af politisamarbejdet og det retlige samarbejde til bekæmpelse af terrorisme, som i artikel 3 fastlægger medlemsstaternes forpligtelse til at sikre at oplysninger vedrørende dette område videreformidles til Eurojust.

For at lette arbejdet med at få medlemsstaterne til at anvende denne bestemmelse havde Eurojust udarbejdet et sæt retningslinjer for de oplysninger, de nationale korrespondenter på terrorismeområdet og de nationale ressortmyndigheder indgiver til Eurojusts nationale medlemmer med forslag til praktiske principper for udveksling af oplysninger.

Diskussionen om dette spørgsmål gjorde det klart, at de nationale korrespondenter og de nationale myndigheder er helt opmærksomme på, at nationale myndigheder og de nationale korrespondenter skal arbejde sammen med det nationale medlem af Eurojust for, så hurtigt som muligt, at finde en praktisk ordning for denne videreformidling af oplysninger, der sikrer den rigtige anvendelse af Rådets afgørelse. For indeværende er det kun meget få lande, som har fundet en sådan ordning.

Retningslinjerne blev i vid udstrækning modtaget som et værktøj og grundlag for de nationale drøftelser af dette anliggende. Retningslinjerne findes i bilag III til denne rapport.

Andre af de drøftede emner var:

- De juridiske hindringer i medlemsstaterne for videreformidling af oplysninger til Eurojust.
- Typen af oplysninger, Eurojust skal have: retlige oplysninger eller efterretninger samt alle data, der har relevans for Eurojusts opgaver.
- Hvor mange oplysninger skal Eurojust have: alle oplysninger/kun resuméer/behovsrelaterede oplysninger?
- Hvornår eller på hvilket stadium skal oplysningerne sendes til Eurojust: tidligt i efterforskningen/med forsinkelse i særlige tilfælde?
- Hvad kræves af Eurojust med hensyn til datasikkerhed/databeskyttelse omkring de videreformidlede oplysninger?

- Hvori består Eurojusts opgaver:
 - › formidling af kontakt mellem kompetente myndigheder
 - › fremskyndelse af anmodninger om gensidig retshjælp
 - › fremme udførelsen af gensidig retshjælp
 - › koordination af efterforskningerne
 - › etablere systemer til håndtering af oplysninger – oprettelse af en database
 - › give tilbagemeldinger til lande, der leverer oplysninger
 - › skabe tæt samarbejde med Europol
 - › forslag til lovgivning til Ministerrådet.

Eurojust vil sørge for et opfølgende møde i foråret 2005, der skal sikre gennemførelsen af Rådets afgørelse og effektiv udveksling af oplysninger mellem nationale myndigheder, nationale korrespondenter og Eurojusts nationale medlemmer.

Menneskehandel

Mødet om menneskehandel, der nu er en årligt tilbagevendende begivenhed i Eurojusts kalender, fandt i 2004 sted i september. Her var fokus ikke blot på menneskehandel, men også på medvirken til ulovlig indvandring (menneskesmugling) på grund af de åbenlyse forbindelser mellem disse lovovertrædelser. De prioriteringer man enedes om på mødet var forstærkning af koordineringen af grænseoverskridende sager samt identifikation og fjernelse af hindringer og blokeringer for samarbejde og fremme oprettelse af fælles efterforskningshold i sådanne sager. Et andet mål var udvikling af samarbejde og stærke arbejdsrelationer med Europol til gavn for fagfolk, herunder bistand ved oprettelse af fælles efterforskningshold og vidnebeskyttelse.

Svarene på et spørgeskema, rundsendt af Eurojust, blev fremlagt og gav et overblik over alle de medlemsstater, hvor det er muligt at anvende skjulte efterforskningsmetoder i disse sager. Der blev også givet eksempler på vidnebeskyttelse og vidners tilbagevenden, brugen af ofre som vidner i retsforfølgninger og på forskellige vanskeligheder i forbindelse med indsamling af bevismateriale i sager om menneskehandel. Dette vakte interesse og satte gang i en debat blandt deltagerne om praktisk samarbejde i operationelle sager.

Indlæggene viste, at der var stor opmærksomhed hos alle deltagerne på vigtigheden af tidligt grænseoverskridende samarbejde mellem anklagere (og ikke kun politimyndigheder), om vigtigheden af bevidsthed om rettergangsfasen selv i de tidlige stadier af en efterforskning, om vigtigheden af samarbejder mellem anklagere og ikke-statslige organisationer (ngo'er) både i »kilde-« og »destinationsland«, om vigtigheden af fremskaffelse af midlertidige

opholdstilladelser og støtte til ofrene for menneskehandel, såvel som om potentialet for konflikt med andre nationale prioriteringer, såsom tilskyndelse til at udsende illegale indvandrere. Indlæggene viste også vigtigheden af at få bevismateriale fra vidner, og at dette ofte kunne give anledning til kulturelle, sproglige og andre lignende vanskeligheder. Indlæggene satte også en efterretningsdrevet tilgang over for en offerdrevet tilgang til efterforskninger af menneskehandel. Mange retssystemer er nødt til at have bevismateriale fra vidner, og et indlæg foreslog, at en kombination af de to måtte være vejen frem. Andre indlæg og præsentationer belyste kompetencespørgsmål, navnlig hvor lovovertrædelser blev begået delvist i én retskreds og delvist i en anden, og behovet for at vise sammenkædningerne og involveringen i en gruppe eller kriminel organisation.

Under mødet blev der vist en præsentation om det nyligt oprettede CARIN-netværk, der er iværksat for at bringe de nationale organer, der beskæftiger sig med indefrysning og konfiskation af aktiver i kriminalsager og civile sager, nærmere hinanden. Initiativet støttes af Europol, og søger at opnå en mere effektiv international indsats for at konfiskere provenuet af kriminel virksomhed. Netværket skal dele oplysninger om national lovgivning med relation til konfiskation af provenu fra kriminalitet og bedste praksis. Eurojust er også involveret i CARIN-netværket og vil hjælpe ved at forelægge sager for Eurojusts nationale medlemmer.

Den Europæiske Arrestordre (EAW)

Den Europæiske Arrestordre var emnet for Eurojusts årlige møde for praktikere, der fandt sted i Prag i Den Tjekkiske Republik, i oktober 2004. Det var det første møde Eurojust afholdt i en af de »nye« medlemsstater. Vi håber, det var med til at vise vores vilje til at række ud og forpligte os fuldstændigt over for de efterforskende og retsforfølgende myndigheder i de medlemsstater, som så kort forinden tiltrådte EU. Mødet var lagt på et velegnet tidspunkt og særdeles interessant, fordi Den Tjekkiske Republik på tidspunktet for mødets afholdelse var ved at gennemføre den europæiske arrestordre i national lovgivning.

Den fulde beretning om mødets udfald og de kriterier, der blev opstillet som resultat, kan findes i bilag II til denne rapport.

Narkotikahandel

Det første strategiske møde i Eurojust om narkotikahandel blev afholdt den 10. og 11. november 2004. Omkring 70 specialiserede efterforskere og anklagere deltog og repræsenterede alle

medlemsstaterne med undtagelse af Malta. Der deltog også delegater fra Rumænien, Europol, Interpol og USA's narkotikabekæmpelsesenhed (DEA). Formålet med mødet var at fokusere på problemer og hindringer, som efterforskere og anklagere stilles over for i deres daglige arbejde og at få internationale organer, såsom Eurojust og Europol, til at tilbyde værktøjer til at løse problemerne. På andendagen blev der stillet konferencerum med tolkeanlæg til rådighed for deltagerne, hvilket gav mulighed for at mødes og drøfte enkeltsager på bilateralt og multilateralt grundlag.

De strategiske drøftelser fokuserede på de retlige og juridiske problemer, man står overfor, når der anvendes specielle teknikker til at bekæmpe international narkotikasmugling. Under plenarmødet på førstedagen talte repræsentanter fra medlemsstaterne og fra Europol, Interpol og USA's narkotikabekæmpelsesenhed, som alle havde præsentationer, hvor emnet var kontrollerede leverancer og andre værktøjer til bekæmpelse af organiseret kriminalitet. Præsentationerne blev efterfulgt af fremlæggelser af sager fra Slovenien, Italien, Frankrig, Storbritannien, Spanien, Holland og Grækenland. Om eftermiddagen afholdtes workshops om tre forskellige emner: kontrollerede leverancer, telefonaflytning samt koordination og retlige hindringer, der alle blev ledet af nationale medlemmer fra Eurojust. Workshopsene var meget værdsat af delegaterne. Konklusionerne og henstillingerne fra seminaret kan opsummeres på følgende måde: Behovet for tidligere inddragelse af Eurojust, behovet for tidligere samarbejde mellem Europol og Eurojust samt behovet for tidligere koordination af løbende efterforskninger i forskellige lande. Der er også behov for mere ensartethed i medlemsstaternes lovgivning, så der kan udføres grænseoverskridende, kontrollerede leverancer og andre særlige foranstaltninger til bekæmpelse af narkotikasmugling. Det blev foreslået, at en sådan ensartethed kunne opnås ved hjælp af en rammeafgørelse, der behandler særlige efterforskningsmæssige teknikker.

Momssvindl

Det voksende antal sager med momssvindl og deres konsekvenser for alle europæiske lande var blevet et anliggende, der vakte særlig bekymring hos Eurojust. Sager, der vedrører momssvindl, skattesvig og andre typer svig, udgør den største kategori sager, der forelægges Eurojust. Men mens momssvindl er blevet én af de alvorligste typer grænseoverskridende organiseret kriminalitet, savner de juridiske myndigheder ofte relevant viden til at tackle den. Derudover er der talrige hindringer for gensidig retshjælp og samarbejde.

I december 2004 afholdt Eurojust et strategisk møde over det konkrete emne »momskarrussvindl« for at debattere disse problemer, ikke kun med direkte involverede juridiske myndigheder, men også med administrative organer, især told- og skattemyndigheder, som har

en ledende rolle på dette område. De vigtigste mål for mødet var at give de erfarne og mindre erfarne retsanvendende myndigheder udførlige oplysninger om, hvilke metoder der anvendes inden for »momskarrusselsvind« og tilskynde til tættere samarbejde med kompetente administrative organer.

I mødet deltog næsten 80 deltagere fra alle 25 medlemsstater. Rumænien, Norge og Schweiz var også repræsenterede. De fleste af delegationerne var sammensat af både retsanvendende og administrative myndigheder, hvilket afspejlede mødets konkrete formål. Mødeprogrammet omfattede to forskellige, men komplementerende mødeforløb. Formiddagssamlingen sigtede mod at skitsere almene problemer og en eftermiddagssamling var helliget præsentationer af konkret sager. Talerne kom fra både retsanvendende og administrative myndigheder. En repræsentant fra Luxembourgs skatteadministration var hovedtaleren om formiddagen, og de øvrige var fra Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig og Europol samt, for første gang hos Eurojust, en taler fra den private finanssektor, nemlig KPMG.

Deltagerne fik mulighed for at udveksle erfaringer og udvide deres eget kendskab ikke blot til de komplekse systemer inden for denne type svindel, men også om hvorledes de bedst bekæmpes.

På det strategiske møde nåede man frem til følgende hovedkonklusioner:

- Tab af moms i indtægter er meget stor. Det haster med at tage mere effektivt fat om denne form for svindel, der næst efter narkotikasmugling, er blevet én af de mest yndede lovovertrædelser blandt grænseoverskridende kriminelle organisationer
- Retligt input så tidligt som muligt er en vigtig faktor og nødvendig for at opnå effektive resultater på langt sigt. Derfor haster det også med at fremme samarbejdet mellem retsanvendende og administrative myndigheder, både på nationalt og transnationalt plan, og tilpasse de kriminalretlige procedurer til de ændrede mønstre inden for denne type svindel.
- »Traditionel« efterforskning og indsamling af bevismateriale skal for eksempel revideres. Nogle common law-systemer kan give ekstremt nyttige eksempler på god praksis og
- Eurojust skal være i stand til at indlede konkrete initiativer og blive mere proaktiv over for momssvindel. I denne sammenhæng må oprettelse af fælles efterforskningshold og af permanente samarbejdsnetværk mellem retsanvendende og administrative myndigheder kraftigt anbefales.

Eksempler på konkrete sager

For at illustrere den type af arbejde, som Eurojust beskæftiger sig med, har vi i det følgende nærmere beskrevet nogle af vores sager i 2004. Eksemplerne omfatter en række medlemsstater og mange forskellige former for kriminalitet.

Terrorisme

Morgenmyldretiden den 11. marts 2004 i Madrid var scenen for et af de mest ødelæggende terroristangreb, vi nogensinde har oplevet i Europa. Ti bomber sprang i fire tog i byen. Antallet af ofre var stort: 191 dræbte og over 1.800 sårede. Der skete omfattende skade på Madrids jernbaneinfrastruktur. Bomberne var skjult i skolerygsække og stillet under sæderne. To af bomberne eksploderede ikke, og undersøgelsen af disse viste, at der var anvendt mobiltelefoner til at detonere sprængstofferne. En chefdommer fra det spanske Audiencia Nacional blev udpeget til sammen med politiet at arbejde på sagen.

Detaljeret efterforskning afslørede, at en gruppe af hovedsageligt marokkanske statsborgere med bopæl i Spanien var ansvarlig for angrebene. Det var spanske statsborgere, der skaffede sprængstofferne. Ni af gerningsmændene begik selvmord, da politiet var ved at anholde dem. En række andre mistænkte blev ikke arresteret. Nogle havde forbindelser både i og uden for EU. Efterforskning af finansieringskilden til angrebene fortsætter. De spanske retsmyndigheder bad Eurojust sikre delingen af oplysninger med andre EU-stater med sammenfaldende efterforskninger samt drøfte og undgå mulige kompetencekonflikter. Eurojust var vært for et koordineringsmøde den 24. juni 2004, som havde deltagelse af retsmyndigheder og politimyndigheder fra Spanien, Italien, Belgien, Storbritannien og Frankrig.

Mødet skabte et forum for udveksling af relevante oplysninger og etablering af et tidligt og godt bilateralt samarbejde mellem politi og retsmyndigheder i nogle af de involverede lande. Der blev iværksat tiltag til hurtig ekspedition af retsanmodninger. Da de franske myndigheder havde indledt en efterforskning, fordi en fransk statsborger var blevet såret, kunne de hjælpe de spanske efterforskere ved at bruge deres egen efterforskning til at bistå med yderligere retsanmodninger. De kunne også overveje koordinationen med deres spanske kolleger og klare spørgsmål om kompetencekonflikter. De italienske myndigheder var også i gang med en efterforskning efter anholdelsen af endnu en mistænkt organisator med forbindelser til Belgien og Frankrig. De kunne drøfte spørgsmål om kompetence og også forsøge at løse mulige udleverings spørgsmål.

Narkotikahandel

I denne sag overvågede det østrigske politi en kriminel organisation involveret i narkotikasmugling i Wien. Man kendte én kurér, og der var tegn på, at en tysk borger var organisator med hollandske og østrigske distributører. Det østrigske politi planlagde en kontrolleret leverance med henblik på at få identificeret de øvrige involverede personer. Sagen blev forelagt Eurojust via den østrigske repræsentation hos Europol for at få afklaret de juridiske krav med hensyn til en kontrolleret leverance fra Amsterdam til Wien gennem Tyskland.

Hos Eurojust drøftede østrigske, tyske og hollandske kolleger spørgsmålene og sørgede for, at kravene blev overholdt, så den kontrollerede leverance kunne gennemføres. Eurojust videregav disse oplysninger til de østrigske myndigheder, og retten udstedte anmodninger om gensidig retshjælp. Den kontrollerede leverance blev gennemført og flere personer blev anholdt, medlemmer af den kriminelle gruppe identificeret og store mængde cannabis og kokain blev beslaglagt.

Denne sag anskueliggør fordelene ved tidlig forelæggelse for Eurojust med henblik på hjælp til at løse retlige problemer og til at udvikle en vellykket og effektiv fælles tilgang for politiet og de retshåndhævende myndigheder.

Terrorisme

Denne sag er et betydningsfuldt eksempel på et konstruktivt samarbejde mellem Eurojust og Europol på et tidligt tidspunkt i forløbet. Hovedspørgsmålet var, hvorledes Eurojust ville kunne hjælpe med at koordinere retsforfølgning med Europols efterretninger i forbindelse med en aktion i Østrig mod en gruppe af islamiske terrorister. Man ønskede at anvende analysedatabasen til at forberede mulig retsforfølgning.

Efter Eurojusts strategiske møde i juni 2004 afholdt Eurojusts østrigske nationale medlem et møde mellem den østrigske korrespondent på terrorismeområdet og Europols antiterror ekspertes og de medarbejdere, der beskæftiger sig med analysedatabasen om islamisk terrorisme hos Europol.

Ved dette møde blev man enige om, at en analytiker og en ekspert fra Europol skulle deltage i en operation i Wien. Inden for to dage blev foretaget flere husundersøgelser, arrestationer, vidneafhøringer samt sikring af bevismateriale og materiel. Resultatet var positivt og aktiviteter, der sigtede mod at forberede potentielle terrorister og skaffe ressourcer til terroristhandlinger,

blev stoppet. Der blev indsamlet, anvendt og sammenlignet en hel del nyttige oplysninger, der blev brugt og sammenlignet med oplysninger og materiale indeholdt i Europols arbejdsregister til analyseformål. Denne sag var et godt eksempel på vellykket forebyggelse og udviklingen af fælles strategier mellem de kompetente myndigheder i medlemsstater og Eurojust og Europol.

Svig

En sag, der involverede tab på ca. 10 millioner euro, blev af en undersøgelsesdommer sent til Belgiens føderale anklagers kontor med henblik på koordinering af og samarbejde vedrørende retsforfølgning.

De originale retsanmodninger, der skulle sendes til Luxembourg, Frankrig, Spanien og Schweiz, blev sendt direkte til det nationale belgiske medlem. Eurojusts nationale medlemmer foreslog ændringer af retsanmodningen for at sikre hurtigere og mere effektiv ekspedition. Efter samråd med en af Eurojusts schweiziske kontaktpunkter blev retsanmodningen fremsendt til den føderale domstol i Schweiz.

Vort første mål var at udpege de kompetente hold med ansvar for ekspeditionen af anmodningerne i hvert land med det formål at invitere dem til et niveau 3-koordineringsmøde og konfrontere dem direkte med de konkrete ønsker fra den belgiske undersøgelsesdommer og den nationale belgiske korrespondent. Det endelige mål for dette møde var planlægningen af en simultan udførelse af retsanmodningerne: indefrysning af bankkonti, beslaglæggelse af dokumenter, husundersøgelser og forhør af mistænkte.

Ved slutningen af mødet blev alle deltagere enige om en fælles dato for udførelsen af retsanmodningerne. De planlagte aktioner fandt sted samtidigt i juni 2004. Uden Eurojusts støtte ville det have været umuligt at nå det samme resultat på samme tid.

Narkotikahandel

Ved udgangen af august bad en tjekkisk anklager det tjekkiske nationale medlem om hjælp i forbindelse med en sag om smugling af ca. 60 kilo heroin fra Den Tjekkiske Republik til Italien. Smugleriet var foregået over en periode på flere år og en række personer var i varetægtsfængslet i Den Tjekkiske Republik, varetægtsfængslingen ville udløbe i midten af november 2004. Anklageren havde kun kort tid til at forberede og forelægge sagen for retten, da de tilbageholdte personer ellers ville komme på fri fod, og nogle af dem var udlændinge, der

højest sandsynligt ville forsvinde fra tjekkisk retsområde. Tiden til udførelse af retsanmodningen var kort, og sagen blev forelagt Eurojust med henblik på bistand. Efter et møde hos Eurojust var de nationale medlemmer i stand til at fremme en række komplekse retsskridt i tre forskellige retsområder inden for varetægtsfristen. De tjekkiske efterforskere kunne også nøjes med ét, i stedet for adskillige, besøg i Italien.

Narkotikahandel

Tyske anklagere efterforskede en sag om narkotikahandel, i hvilken en kvinde var under mistanke for at optræde som kurér og transportere heroin fra Rotterdam til en ring af forhandlere i Italien. Tyskerne planlagde at anholde kvinden samtidig med, at italienske anklagere efterforskede den samme gruppe forhandlere. De hørte om tyskernes planer om at anholde kuréren, en handling, der ville have ødelagt deres egne bestræbelser. De italienske anklagere fremsendte en hasteanmodning til Eurojust for at anmode de tyske myndigheder om at udsætte anholdelsen. Den tyske anklager anførte, at i henhold til tysk lov, ville det være umuligt at udsætte anholdelsen, medmindre Holland, Tyskland og Italien ville kunne enes om arrangere en kontrolleret leverance. Eurojust organiserede et koordinationsmøde 24 timer efter, at vi var blevet bedt om assistance. De tre landes kompetente myndigheder deltog. Under mødet blev man enige om, at der skulle arrangeres en kontrolleret leverance. Denne blev arrangeret og fandt sted tre dage senere. Som resultat heraf blev tolv mistænkte italienske narkohandlere og den tyske kurér arresteret i Italien og stillet for retten.

Narkotikahandel

Ved udgangen af november 2004 bad en polsk anklager det polske nationale medlem om assistance i en sag om narkotikahandel. Sagen havde forbindelse til Tyskland, hvor en række personer var i varetægt. Den polske anklager havde ventet på de tyske myndigheders udførelse af en retsanmodning i adskillige måneder. Behovet for udførelse af denne retsanmodning blev meget hastende, da tidsbegrænsningen for tilbageholdelse af de mistænkte på dette tidspunkt var ved at udløbe, og man var under pres for at forberede bevismateriale til brug i retten. Det tyske bevismateriale var centralt for at anklagemyndighedens sag kunne holde. De nationale tyske og polske medlemmer arbejdede tæt sammen med henblik på at overtale myndighederne til at afslutte udførelsen hurtigt. Sagen registreredes hos Eurojust og, i løbet af tre dage, var anmodningen udført og bevismaterialet indhentet. Sagen kunne føres før udløbet af varetægtsfængslingen.

Ulovlig indvandring

En sag med forbindelse til mere end 25 land blev sendt til Eurojust af Belgiens føderale anklagers kontor efter et forberedende møde i Bruxelles i oktober 2004. På nationalt plan i Belgien var man næsten færdig med straffesag og undersøgelsesdommeren besluttede at fremsende alle tilgængelige og relevante oplysninger til de kompetente myndigheder i de forskellige berørte lande i EU med henblik på at tackle dette kriminelle netværk på en mere koordineret måde. De syv mest berørte lande blev opfordret til at sende en ledende efterforsker samt anklagere til et møde afholdt af Eurojust.

Vores første mål var, at de kompetente myndigheder i de syv lande på forhånd skulle kontrollere, om der var igangværende efterforskninger med forbindelse til dette netværk og, om muligt, undersøge muligheden af at indlede efterforskninger med henblik på at planlægge en simultan, indsats i de forskellige lande.

Mødet blev hurtigt indkaldt og Europol deltog og tilbød analytisk kapacitet, hvis der var behov for det. Udvekslingen af oplysninger under mødet var vellykket. I december blev den hovedmistænkte anholdt i Belgien og en fælles retlig og politimæssig indsats blev gennemført i fire andre EU-stater. Sagen verserer stadig.

Skønt Eurojust først blev rådspurgt på et sent tidspunkt i den belgiske sag, blev resultatet temmelig positivt, men dog begrænset. Havde man spurgt tidligere, kunne resultaterne have været endnu mere opmuntrende. Alligevel viser sagen en reel ændring i tilgang hos den belgiske dommerstand og især viljen til at slå ned på et helt kriminelt netværk snarere end blot at slå ned på én isoleret del af det i én medlemsstat.

Narkotikahandel – Hemmelig operation

Eurojust kunne bistå de tyske og polske myndigheder med at finde og tilvejebringe en juridisk ramme for, at tyske agenter kunne arbejde hemmeligt på polsk jord. Vi mener, at det er første gang, dette er sket. Det tyske og polske politi havde arbejdet tæt sammen og etableret en række avancerede tekniske foranstaltninger. Aspekter vedrører det retlige og retsforfølgningen skulle forbedres og defineres ned i detaljen. Man forventede, at denne efterforskningsteknik ville være nødvendig og blive gentaget i fremtiden, ikke blot for Tysklands og Polens vedkommende, men også mellem andre medlemsstater.

Efter detaljerede forhandlinger og drøftelser samt samråd med Eurojust blev der på et møde, afholdt i en by ved den tysk/polske grænse, indgået en aftale herom mellem anklagerens kontorer i begge lande.

Mord og sammensværgelse – Rockergruppe

Chefanklageren i Bolzano, Italien, anmodede om bistand fra Eurojust i en sag om en kriminel organisation, der opererede i hele Europa. Sagen vedrører en rockergruppe, der var anklaget for mord og sammensværgelse i Italien, og som var under efterforskning i Tyskland, Sverige, Luxembourg, Holland, Frankrig og Østrig.

Den italienske anklager sendte en række retsanmodninger til Danmark, Luxembourg, Sverige og Tyskland. Eurojust planlagde et koordineringsmøde, hvori deltog de kompetente myndigheder fra de involverede lande samt repræsentanter fra Europol. Mødet var meget givtigt. Det samarbejde og den støtte, der blev ydet af Eurojust muliggjorde og fremmede en effektiv udførelse af retsanmodningerne, hvilket gav nyt liv til den italienske efterforskning. Der var også en gavnlig udveksling af oplysninger, som i den sidste ende gjorde det muligt at opløse den kriminelle organisation og dens aktiviteter rundt i Europa.

Den Europæiske Arrestordre

Ved udgangen af august 2004 udstedte myndighederne i Den Slovakiske Republik en europæisk arrestordre mod en borger fra Zaire, der var tilbageholdt i Belgien, hvor hans tilbageholdelse ville udløbe den 14. oktober 2004. Den europæiske arrestordre blev fremsendt den 6. september via Interpol på slovakisk med en oversættelse til engelsk. Den 13. oktober 2004 blev den franske oversættelse af arrestordren sendt via Interpol. Uheldigvis blev arrestordren ikke videregivet til det kompetente retlige organ i Belgien med det resultat, at arrestordren ikke blev eksekveret og personen sat på fri fod. Denne sag er et tydeligt eksempel på nogle af forhindringerne i kommunikationen vedrørende den europæiske arrestordre ikke blot mellem organerne i én enkelt stat, men også mellem to medlemsstater af Den Europæiske Union. Kommunikation via Schengen-informationssystemet anvendes i de såkaldte »gamle« EU-medlemsstater. Dette system er meget effektivt og Sirene-kontorerne har allerede reglerne om håndteringen af europæiske arrestordrer, der er udstedt eller modtaget. Skønt de »nye« EU-medlemsstater er bundet af Schengen-aftalen (de har ikke underskrevet aftalen, men godkendte anvendelsen af den ved underskrivelsen af EU-tiltrædelsestraktaten), kan de ikke anvende Schengen-informationssystemet på grund af dets tekniske begrænsninger. Det er derfor metoden med fremsendelse af europæiske arrestordrer via Interpol benyttes. Myndighederne i de »gamle«

EU-medlemsstater skal være opmærksomme på denne mulighed og tilpasse deres nationale kommunikationskanaler med henblik på at sikre rettidig og effektiv afgivelse af europæiske arrestordrer. Eurojust vil gerne understrege, at det er vigtigt og mere effektivt med direkte forsendelse af europæiske arrestordrer, hvor det er muligt, mellem de udstedende og udførende retlige myndigheder.

Menneskehandel

En sag om handel med mennesker, der involverede adskillige europæiske lande, blev forelagt Eurojust af anklagere fra Italien og Grækenland via deres respektive nationale medlemmer. Det kom frem, at begge anklagere, uden i første omgang at vide det, efterforskede lovovertrædelser begået af det samme kriminelle netværk, der smuglede mennesker fra Albanien og andre Balkanlande. Eurojust fremmede udvekslingen af oplysninger på et tidligt stadium mellem de italienske og græske myndigheder og sikrede, at de ville kunne koordinere deres indsats. Det første koordineringsmøde i denne sag fandt sted i Grækenland, og et opfølgingsmøde blev planlagt og fandt sted i vores lokaler i Haag i begyndelsen af 2005 med deltagelse af anklagere fra Albanien og med assistance fra Europol. Sagen fortsætter.

Narkotikahandel og hvidvaskning af penge

En større sag om narkotikahandel og hvidvaskning af penge, der involverede Grækenland, Spanien, Tyskland og Belgien, blev forelagt Eurojust i anden halvdel af 2004. Efter mere end to års vellykket politisamarbejde, der primært involverede politifolk fra Grækenland, Spanien, Storbritannien og USA, blev en forsendelse på 5,4 ton kokain beslaglagt i spansk farvand. Besætningsmedlemmerne blev anholdt og tilbageholdt i Spanien, mens den hovedmistænkte for denne og lignende illegale operationer blev anholdt i Tyskland og derefter overgivet til Grækenland via en europæisk arrestordre. Det var den første europæiske arrestordre, som Grækenland udstedte, da deres nationale lovgivning om europæiske arrestordrer først var trådt i kraft nogle få dage i forvejen. De græske retlige myndigheder rettede anmodninger om gensidig retshjælp til Tyskland og Belgien vedrørende ulovlige aktiviteter udført af medlemmer af den kriminelle organisation i disse to lande. Eurojust arrangerede et koordineringsmøde i egne lokaler i Haag og fik anklagere fra alle de involverede lande sat sammen. Der blev foranstaltet simultantolkning på fire sprog for at lette udvekslingen af juridiske og praktiske oplysninger og for at sikre, at alle de kompetente myndigheder, der indgik i denne sag, kunne arbejde tæt sammen og hjælpe med at få denne kriminelle organisation, der har et langt synderegister med deltagelse i større kriminelle aktiviteter, stillet for retten.

Kompetencekonflikt – Den Europæiske Arrestordre

Dette er den første sag, hvor Eurojust, på grundlag af artikel 16 i rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre, er blevet spurgt til råds i forbindelse med løsning af en kompetencekonflikt. I en sag om svig var der udstedt arrestordre af de tyske og belgiske myndigheder på den samme mistænkte, en hollandsk statsborger, som man vidste også boede i Holland. Anklageren i Amsterdam, der som central myndighed er ansvarlig for alle indkommende europæiske arrestordre i Holland, bad Eurojust om råd.

Ulovlighederne involverede manglende betaling af varer via et tysk selskab. Efter indkøbet blev varerne straks solgt, ofte gennem sammenkædede mellemænd, til købere i Belgien. Køberne betalte kontant og fik dokumenter, som sandsynligvis var falske. Det lidte tab var i størrelsesordenen flere millioner euro. Både Tyskland og Belgien ønskede at retsforfølge den hovedmistænkte. Belgien ønskede også overgivelse af en anden hollandsk mistænkt, der kun opererede i Belgien. Den tyske sag var kun om svig. Den belgiske sag vedrørte både svig og forfalskning af dokumenter. Begge lande havde kompetence til at anklage den hovedmistænkte, men kun Belgien havde kompetence til at behandle forfalskningen af dokumenter.

Sagen blev drøftet mellem de nationale medlemmer fra de involverede lande på adskillige møder. Eurojust gav de kompetente myndigheder i Holland det råd først at overføre den hovedmistænkte til Tyskland, på den betingelse at Tyskland ville overtage den belgiske retsforfølgning, for så vidt den ikke ville skabe en ne bis in idem-situation, og dernæst at den anden mistænkte burde overføres til Belgien. Både de tyske og belgiske myndigheder havde tilkendegivet, at de ville godkende denne løsning. Den kompetente domstol i Amsterdam baserede sin afgørelse på det råd, der blev givet af Eurojust.

Alvorlig skattesvig – Alkoholsmugling

En sag om alvorlig skattesvig blev forelagt Eurojust første gang i 2002. Fem europæiske lande er involveret i denne sag og de lidte tab anslås til mindst 80 millioner euro. En sofistikeret kriminel organisation opererede i Portugal og Spanien og havde forbindelser til personer og selskaber, der var aktive i andre lande. Der blev iværksat tiltag til et tæt samarbejde mellem de retlige myndigheder, og organisationen blev opløst.

Ved sagens begyndelse vidste man kun, at ét selskab eksporterede alkohol fra et land til et andet, og at store mængder alkohol blev sendt til skandinaviske lande fra lande i Sydeuropa. Det var nødvendigt at skaffe mere detaljerede oplysninger, der skulle indsamles i de lande, hvor

alkoholen havde oprindelse og med mulige forbindelser til lovovertrædelser begået i forskellige lande. Der var tegn på, at de mistænkte og aktiviteterne i de forskellige lande kunne være de samme eller meget tæt forbundne. Ved at bruge oplysninger, udvekslet gennem Eurojust og leveret direkte indbyrdes, opretholdt de portugisiske og spanske myndigheder et tæt politimæssigt og retligt samarbejde og etablerede en koordineret indsats både på hjemligt og på europæisk plan med støtte fra Eurojust. Dette omfattede koordineringsmøder forskellige steder og i Eurojusts egne lokaler.

Eurojusts deltagelse gjorde det muligt at identificere forbindelserne mellem efterforskningerne og at sikre udvekslingen af oplysninger mellem nationale myndigheder. Derudover blev der iværksat nye efterforskninger baseret på disse oplysninger, og der blev skabt forbindelser vedrørende forskellige aspekter af organisationens aktiviteter, hvilket gjorde det muligt at identificere de enkeltpersoner og selskaber, der var involverede i de kriminelle aktiviteter, at indhente oplysninger og skaffe beviser, som de nationale myndigheder kunne bruge. Mere end 20 personer blev anholdt, herunder organisationens leder. En række straffesager verserer.

Eurojust fremmede også udarbejdelsen og udførelsen af retsanmodningerne på meget kort tid. Koordineringen, der var etableret, sigtede mod at forhindre huller og dobbeltarbejde i de sammenkædede efterforskninger. Denne koordinering gjorde det også muligt klart at identificere fakta med relation til de forskellige kompetencer, og det forhindrede kompetencekonflikter mellem de medlemsstater, der var involverede i efterforskningerne og retsforfølgningerne.

Smugling af illegale indvandrere og narkotikahandel

Et betydeligt antal sager fra Storbritannien i løbet af det seneste år har vedrørt ulovlig smugling af indvandrere. En sag vedrørte en efterforskning af en organiseret kriminel gruppe, der drev ulovlig indsmugling af indvandrere og narkotikahandel og blev forelagt Eurojust i fællesskab af England og Wales' anklagemyndighed (Crown Prosecution Service – CPS) og den nationale kriminalitetsbekæmpelsesgruppe. I marts 2004 blev der afholdt et møde på anmodning af de britiske myndigheder. De deltagende lande var Tyskland, Belgien, Frankrig, Østrig og Holland. Der var også repræsentanter fra Europol. Mødet vedrørte håndteringen af parallelle efterforskninger i Storbritannien og Tyskland og udvekslingen af beviser mellem de nationale myndigheder i de to lande. På mødet behandlede man også forbindelser mellem efterforskningerne i Storbritannien og Belgien, og man gav yderligere oplysninger til de belgiske myndigheder med henblik på at sætte dem i stand til at fremme deres efterforskninger. Mødet banede også vejen for anmodninger om gensidig retshjælp i Frankrig og Østrig, og man fik undersøgt muligheden for at påbegynde efterforskninger i Holland. Efter mødet blev der foretaget anholdelser i Tyskland, og man havde

held til at beslaglægge 107 kg heroin. Der blev også foretaget anholdelser i Storbritannien for medvirken til ulovlig indvandring. I Holland iværksattes ransagninger forskellige steder.

I maj 2004 afholdt man et opfølgende møde. Repræsentanter fra Storbritannien og Tyskland viste præsentationer af den eksisterende status for deres efterforskninger og retsforfølgninger. Der blev også fremlagt en opdatering af situationen i Holland, og der blev fastlagt en tidsramme for udførelsen af retsanmodninger fra Storbritannien. De tyske repræsentanter kunne også overgive nye retsanmodninger, således at de hollandske myndigheder kunne udføre dem. Herudover drøftedes bevismateriale og kompetenceanliggender. Der er ingen tvivl om, at denne udveksling viste sig meget nyttig i de fortsatte efterforskninger.

Ulovlig indsmugling af indvandrere

En anden sag om ulovlig indsmugling af indvandrere blev forelagt Eurojust af de britiske myndigheder i oktober 2004 af CPS og politiet i Kent. En separat efterforskning med forbindelse til den britiske sag var i gang i Tyskland. Tyskerne planlagde en anholdelse af deres mistænkte i begyndelsen af december 2004, og CPS og politiet i Kent var interesserede i at organisere en fælles operation, så de kunne foretage koordinerede anholdelser på den samme dag. Den britiske sag havde også forbindelser til Belgien. Man havde den opfattelse, at en af nøglepersonerne i den britiske forbrydersammenslutning boede og opererede i Bruxelles som del af denne gruppe. CPS og politiet i Kent ønskede at drøfte muligheden af at få de belgiske myndigheder til at påbegynde en efterforskning af denne person og hans aktiviteter, såvel som hans kontakter med de britiske mistænkte. Eurojust arrangerede et koordineringsmøde til at behandle disse spørgsmål. En anklager fra CPS i Kent, to tjenestemænd fra politiet i Kent, en tysk anklager og en belgisk undersøgelsesdommer deltog i mødet. Alle tilstedeværende parter var indstillet på koordination og på at bistå hinanden og, efter gode drøftelser, enedes man om, at der skulle foretages anholdelser i Tyskland og i Storbritannien på en koordineret måde, og om at de belgiske myndigheder skulle påbegynde en efterforskning af de sammenkædede aktiviteter, man mente fandt sted i Bruxelles. Efter mødet blev der foretaget koordinerede anholdelser: En mistænkt i Storbritannien og to i Tyskland er nu i varetægt. Der er startet en efterforskning i Belgien, og den fortsætter.

Disse sager viser klart fordelene ved koordinering, hvor der foretages igangværende sammenkædede eller parallelle efterforskninger i forskellige lande. Eurojust er det perfekte forum for at føre disse efterforskninger sammen, så oplysninger kan udveksles og fremtidige strategier drøftes, formuleres, godkendes og udføres.

Investeringssvindl

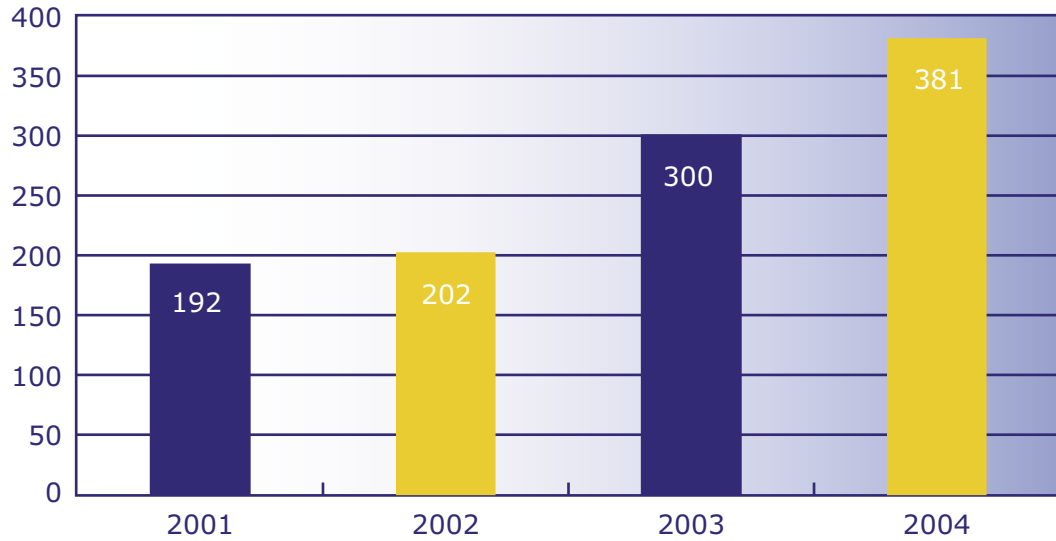
Denne sag er et vigtigt eksempel på konstruktivt samarbejde mellem EU-lande og tredjelande i de tidlige stadier af en sag. En fransk efterforskningsdommer, der beskæftigede sig med en sag om investeringssvindl med tab på 1,5 millioner euro, anmodede Eurojust om at få oplysninger om lignende sager med relation til de samme lovovertrædere, der opererede på verdensplan. Ud over Frankrig er fem EU-lande involverede: Luxembourg, Østrig, Italien, Storbritannien og Den Tjekkiske Republik og to tredjelande: Liechtenstein og Schweiz er også involverede.

Koordination iværksat af Eurojust, der arbejdede tæt sammen med forbindelsesdommere, EJM og Eurojusts kontaktpunkter i de to tredjelande, bekræftede hurtigt eksistensen af lignende sager i fem lande, nogle sager vedrørende det samme franske offer og afslørede tillige en anden sag i Frankrig. På grundlag af de udvekslede oplysninger kunne både undersøgelsesdommerne og polititjenestemændene skaffe sig et fuldstændigt og samlet overblik over de begåede lovovertrædelser i hele Europa. Det afslørede også, hvor godt organiserede forbryderne var.

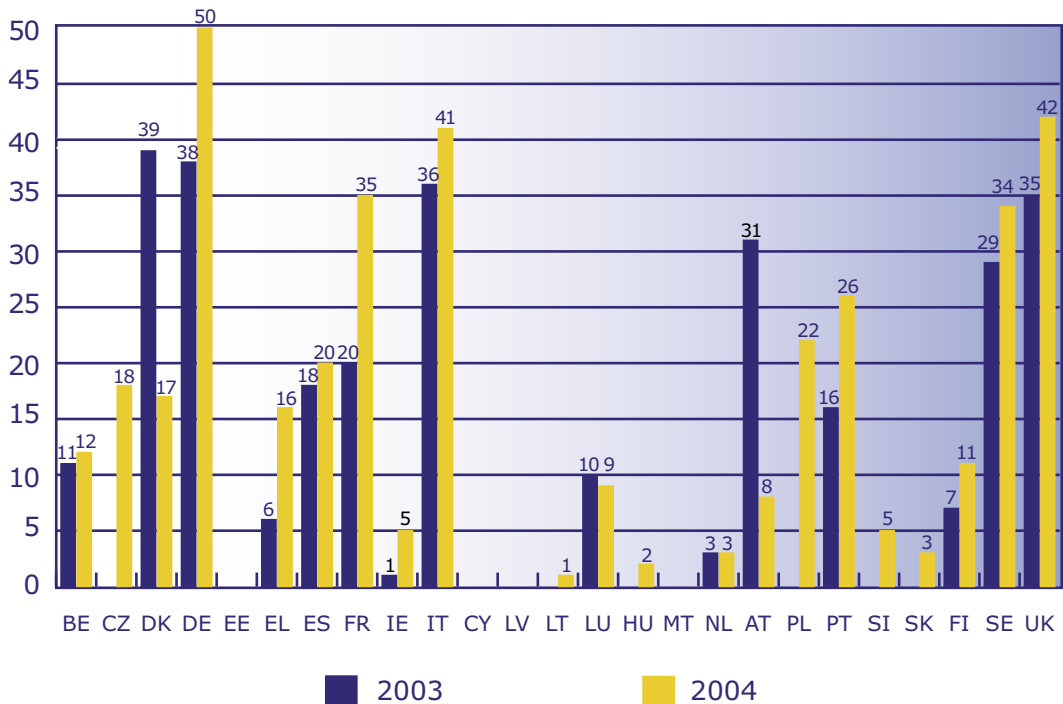
I juni 2004 blev to mistænkte anholdt i Frankrig. En af undersøgelsesdommerne bad straks Eurojust om at organisere endnu et koordineringsmøde, der blev planlagt til begyndelsen af 2005.

Mødet vil muliggøre effektiv koordinering af de løbende efterforskninger og fremme direkte udvekslinger med henblik på at lette den igangværende og fremtidige gensidige retshjælp i forbindelse med de nye anholdelser. Det vil også bidrage til at koordinere yderligere retlig indsats, så man ikke bringer de igangværende efterforskninger i andre europæiske lande i fare. Dette møde vil også tilvejebringe en mulighed for på et tidligt stade at drøfte mulige kompetencekonflikter og udleveringsproblemer. Mere generelt vil der kunne udarbejdes en strategi om stedet for retsforfølgningen af denne organiserede kriminelle ring. Skal den finde sted i ét land eller i de pågældende lande?

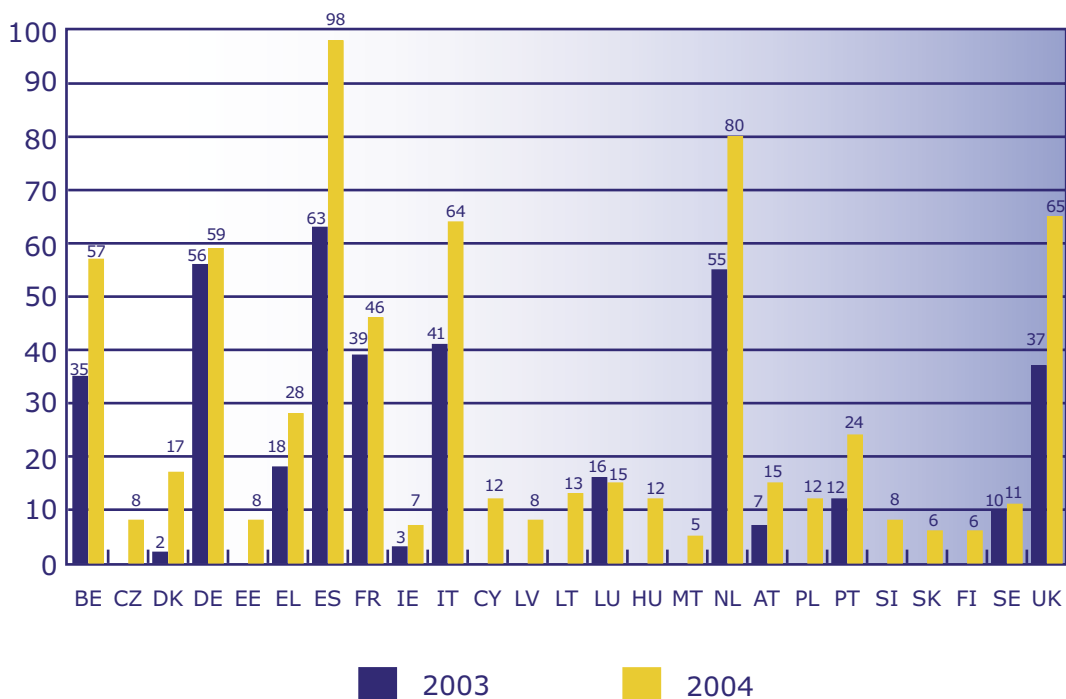
Figur 1: Forelagte sager i alt

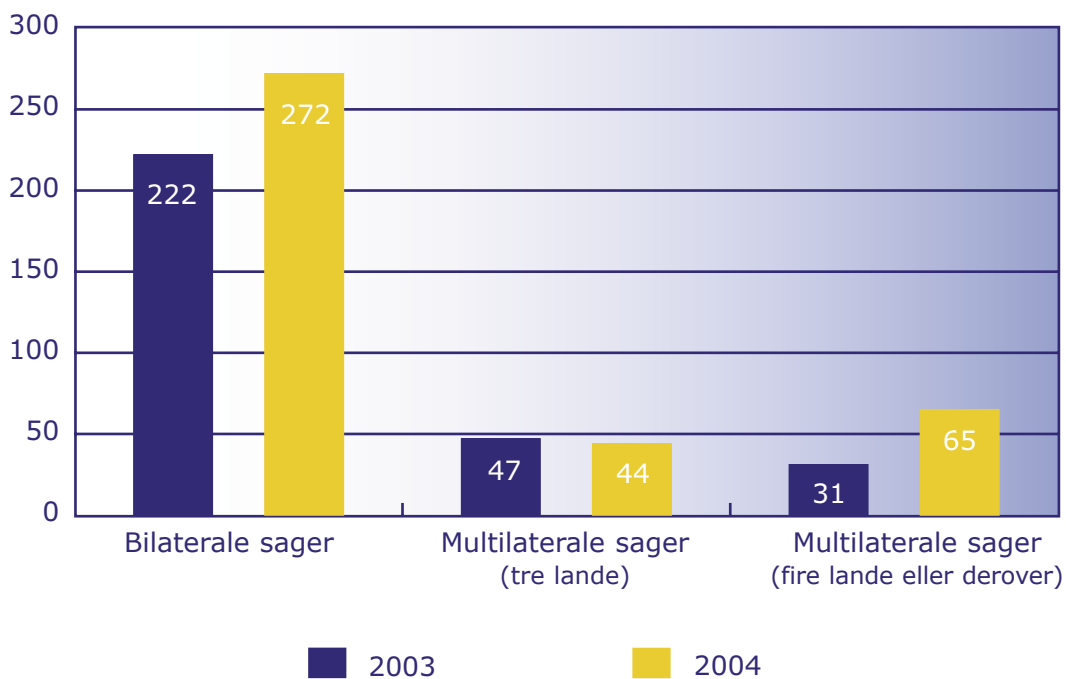
Figur 2: Anmodende stater

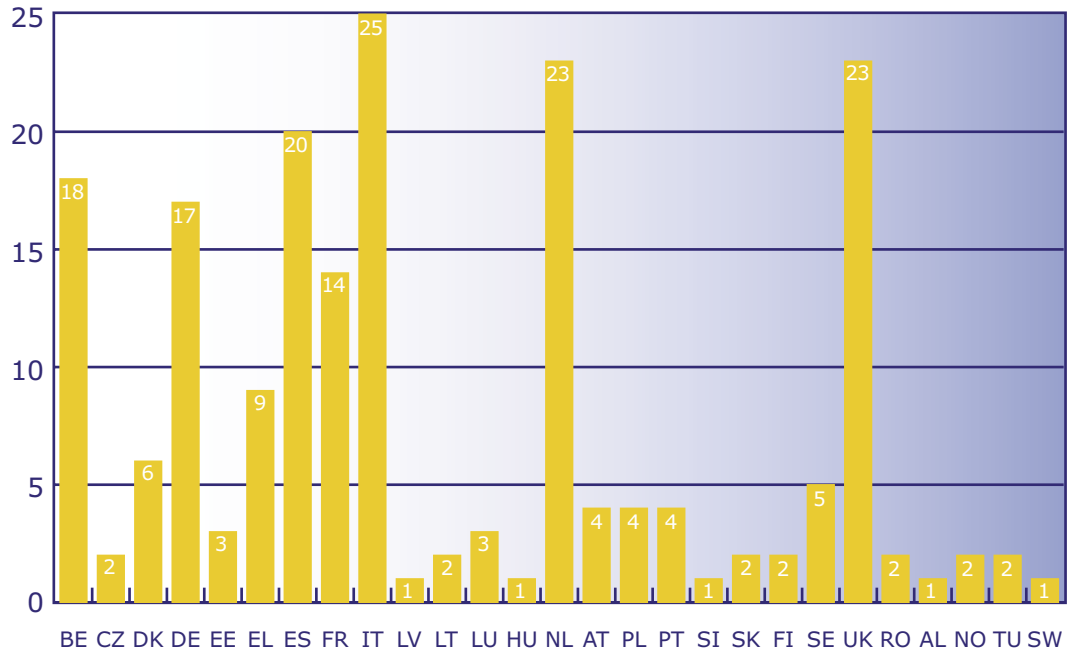
Figur 3: Udførende stater

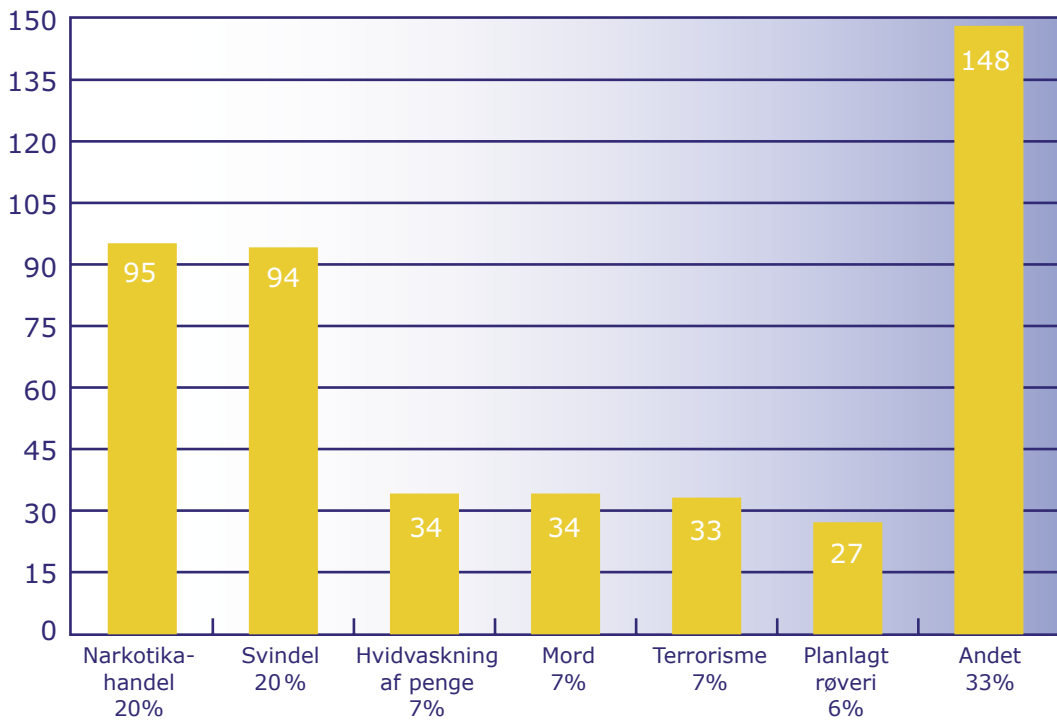
Figur 4: Bi- og multilaterale sager

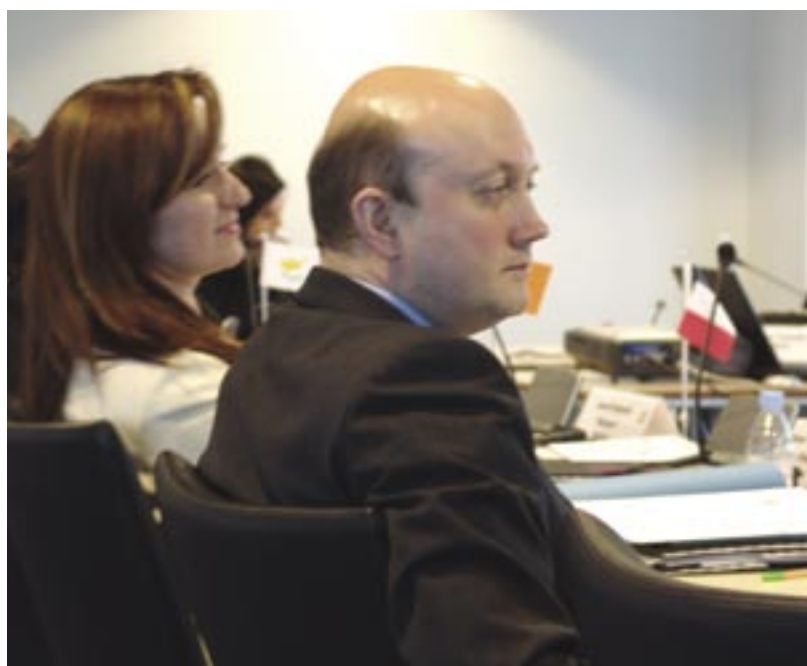

Figur 5: Koordineringsmøder

Figur 6: Lovovertrædelser

4 FORBINDELSER MED NATIONALE MYNDIGHEDER

Det er yderst vigtigt for Eurojust, at nationale medlemmer og assistenter har et stærkt og tillidsfuldt forhold til alle deres nationale myndigheder. Styrken i dette forhold vil hjælpe med til at sikre, at relevante sager forelægges Eurojust.

Hovedparten af de nationale medlemmer arbejder i Kollegiet uden en assistent. De bidrager alle til infrastrukturen og de bredere politik- og strategispørgsmål hos Eurojust. Deres tid prioriteres til at beskæftige sig med konkrete sager. Men tiden til at tilskynde til forelæggelse af sager og fremme af Eurojust i deres hjemlande er begrænset. Derfor har vi fortsat vores politik med at mødes i Haag tre dage om ugen, og afsætte to dage, der specifikt helliges kontakt med nationale myndigheder. Vi er fortsat med til at sørge for at de nationale medlemmer én uge hver anden måned kan bruge tid på at beskæftige sig med sagsbehandling i hjemlandet og styrke relationer med nationale myndigheder.

Eurojust har ingen autoritet til at kræve, at sager forelægges Kollegiet. Mens antallet af sagsforelæggelser er steget gradvist siden Eurojust blev oprettet, føler Kollegiet stadig, at det har kapacitet til at behandle flere sager. Statistikken over sager viser, at nogle lande hidtil har forelagt meget få sager for Eurojust, mens andre har anmodet om hjælp i et betydeligt antal sager.

I løbet af andet halvår af 2004 var det hollandske formandskab vært ved et uformelt møde for ministrene for retlige og indre anliggender i Haag. Det glædede Eurojust, at adskillige ministre tog sig tid til at besøge vores lokaler i byen. Det var opmuntrende, at flere af dem kom fra de nye EU-medlemsstater. De fik mulighed for at møde deres nationale medlemmer og få førstehåndsviden om vort arbejde. Vi er glade for at kunne fortælle, at antallet af besøg af ministre, generalanklagere og andre højtstående embedsmænd steg i 2004.

Mange besøgende opfordres til at sammenkæde deres besøg hos Eurojust med et besøg hos vores kolleger hos Europol. Det er vigtigt, at begge vores organisationer bliver bedre kendt i medlemsstaterne.

Det er altid en glæde for Eurojust at byde ministre og andre højtstående nationale repræsentanter velkommen. Vi opfordrer alle, der ikke har besøgt os, til at gøre det så snart de har mulighed for det. Opmuntring, entusiasme og fremhævelse af vores organisation på de højeste statslige niveauer og i andre institutioner kan kun hjælpe med til at øge kendskabet til og bevidstheden om Eurojust i medlemsstaterne.

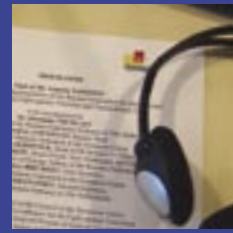
I 2004 greb de nationale medlemmer enhver mulighed for at holde indlæg om arbejdet i vores organisation og fremme øget brug af Eurojust. Nationale medlemmer, der af profession er

anklagere og efterforskere, besidder ikke altid reklame- og markedsføringsekspertise. Men at fremhæve Eurojusts profil er en vigtig del af vort arbejde, og vi fortsætter med at bruge tid på at gøre Eurojust mere kendt i medlemsstaterne. De initiativer, der iværksættes af nogle nationale medlemmer, der sammen med nationale kolleger hos Europol arbejder på strategier til at øge bevidstheden om begge organisationer i hjemlandene, er meget prisværdige.

Vi er glade for at kunne fortælle, at alle medlemsstater, inklusive tiltrædelseslandene, har udpeget nationale korrespondenter på terrorismeområdet. Dette er et vigtigt skridt, men det er ligeså vigtigt for systemets effektivitet, for Eurojust og for medlemsstaterne, at korrespondenterne er i stand til at udføre deres funktioner. For at disse ordninger kan fungere i praksis og være til gavn for de berørte, skal alle korrespondenter have hurtig adgang til og være i stand til at forsyne deres nationale Eurojust-medlemmer med alle de oplysninger, der kræves i henhold til rådsafgørelsen. Dette er ikke altid tilfældet.

Eurojust anerkendes stadig oftere som en nøglespiller i bekæmpelsen af organiseret kriminalitet i Den Europæiske Union af en bred vifte af kommentatorer, universitetsfolk og mødearrangører. Der introduceres mange nye udviklingstiltag og initiativer i EU med relation til foranstaltninger og spørgsmål om retlige og indre anliggender med henblik på at forbedre bekæmpelsen af alvorlig grænseoverskridende kriminalitet. Nationale medlemmer anmodes i lighed med deres hjemlige kolleger ofte om at optræde i nationale og internationale medier, som talere ved seminarer eller tage del i workshops. Forudsat, at en sådan deltagelse ikke kolliderer med vores sagsbehandling, benytter vi enhver lejlighed til at gøre det. På denne måde fremhæves Eurojusts profil og det fremmer forelæggelse af sager fra de nationale efterforskende og retsforfølgende myndigheder.

5 EU'S UDVIDELSE OG TREDJELANDE

EU's udvidelse

Udvidelsen af Den Europæiske Union den 1. maj 2004, medførte store forandringer i alle EU-organisationer og Eurojust var ingen undtagelse. Tidligt, siden det provisoriske Eurojust, er vi blevet tæt sammenkædet med EU's tiltrædelseslande via udpegede kontaktpunkter. Vi holdt regelmæssige møder med vores kontaktpunkter med henblik på at forberede os på de udfordringer, der ville følge med udvidelsen, og på at sikre en blid overgang, når Eurojust voksede fra 15 til 25 nationale medlemmer.

Vi nåede vort mål i og med, at alle de 10 tiltrædelseslande havde udnævnt deres nationale Eurojust-medlemmer da udvidelsen fandt sted. Den 4. maj 2004 deltog alle 10 nye nationale medlemmer i et møde i det udvidede Kollegium. Fra det tidspunkt indgik fleste af de nationale medlemmer straks i Eurojust på permanent basis. Adskillige nationale medlemmer deltog regelmæssigt i Kollegiets møder, men var ikke permanent baseret i Haag, hvilket afspejler behovet for at praktiske ordninger og lovgivning skulle på plads, før end den nødvendige finansielle infrastruktur kunne stilles til rådighed for, at de kan udstationeres permanent i Haag.

I 2004 var Malta den eneste EU-medlemsstat, der ikke var regelmæssigt repræsenteret ved Kollegiets møder, hvilket til dels skyldes, at det nationale medlem umiddelbart efter udvidelsen blev udpeget til Rigsadvokat. Det er vores håb, at man snart vil udnævne en anden person, så Malta kan spille en meget større rolle i Eurojusts arbejde.

De nye nationale medlemmer har medbragt en frisk tilgang og et nyt perspektiv på bekæmpelsen af organiseret grænseoverskridende kriminalitet. De er begyndt at spille en aktiv rolle i Kollegiets arbejde og hos Eurojust som helhed. Mange har forelagt et betydeligt antal sager, og adskillige har været aktivt involveret i Kollegiets arbejde. Vi ser frem til at etablere videre og bedre samarbejde, efterhånden som Kollegiets selvtillid øges og vi føler os bedre tilpas med at samarbejde og koordinere sagerne i det nye juridiske miljø, der nu eksisterer i Den Europæiske Union.

Tredjelande

I 2004 afsluttede Eurojust forhandlingerne og indgik en samarbejdsaftale med Kongeriget Norge. Dette er den første tredjelandsaftale Eurojust har indgået, og vi håber den vil skabe en ramme for fremtidige aftaler med andre tredjelande. Aftalen blev forelagt Rådet til godkendelse i efteråret 2004. Det glædede os at høre, at mens denne rapport var under udarbejdelse, godkendte Rådet aftalen i februar 2005.

Eurojust er fortsat med at arbejde regelmæssigt via sine kontaktpunkter med de øvrige EU-ansøgerlande. For eksempel er samarbejdet med de rumænske myndigheder via vores kontaktpunkt fortsat meget positivt. Den rumænske generalanklager besøgte også Eurojust i løbet af året og påbegyndte arbejdet på en formel samarbejdsaftale. Vi håber denne aftale kan færdiggøres i 2005.

Andre besøg hos Eurojust i 2004 inkluderede det første besøg af vort nyligt udnævnte kontaktpunkt fra Den Russiske Føderation. Eurojusts kontaktpunkt er chefanklager ved den internationale afdeling af generalanklagerens kontor i Moskva. Sammen med en kollega besøgte han os og gav os et værdifuldt indblik i, hvorledes vores fælles arbejde ville kunne udvikles. Vi er glade for, at han har kunnet tilbyde regelmæssig bistand til nationale medlemmer i mange sager med forbindelse til Den Russiske Føderation. Vi håber at fortsætte med at styrke de indledende kontakter fra dette besøg.

Samtidig med at EU blev udvidet, fik Unionen nye grænser i øst og dermed nye naboer, såsom Ukraine. Formanden for Kollegiet skrev til generalanklageren og foreslog, at der udnævnes et kontaktpunkt. Der blev modtaget en positiv tilbagemelding, og et kontaktpunkt er blevet udnævnt. Generalanklagerne og kontaktpunktet er ved at forberede et besøg hos Eurojust i begyndelsen af 2005.

Eurojust har en række kontaktpunkter i sydamerikanske stater. Vi ønsker at støtte det nyligt etablerede netværk af anklagere og efterforskere, Red Iberoamericana de Asistencia Judicial (IbeRED). I 2004 skabte vi gode indledende kontakter via vores nationale spanske medlem, og vi håber at udvikle disse første skridt til gensidig fordel for IbeRED og myndighederne i Sydamerika og EU. Det er vigtigt, at vi udvikler disse bredere forbindelser, efterhånden som Eurojust modnes som organisation.

Repræsentanter fra den internationale afdeling af Israels justitsministerium havde foreløbige forhandlinger med Eurojust i 2004 med henblik på at udvikle tættere forbindelser i fremtiden og at etablere strukturer for retligt samarbejde. Vi håber, at dette vil resultere i, at et formelt kontaktpunkt bliver udpeget i begyndelsen af 2005.

Repræsentanter fra USA's justitsministerium havde hørt meget positive rapporter om vores strategiske møde om terrorisme og var ivrige efter at arbejde sammen med Eurojust på dette område. Vi planlægger afholdelse af et møde i begyndelsen af 2005 for at se på afsluttede terrorismesager. Målet vil være at forsøge at etablere en forbindelse mellem USA's anklagere og det etablerede Eurojust-netværk af terroristefterskere og -anklagere og at se på god praksis, gode eksempler og sammenkædning med andre sager.

Vi håber, at et positivt indtryk vil tilskynde USA til at forhandle en formel aftale med Eurojust. Dette vil medføre, at der kan udvikles gode og nyttige forbindelser, ikke kun i forbindelse med terrorismesager, men også på andre områder af den organiserede kriminalitet, herunder narkotikahandel, forfalskning og svig samt hvidvaskning af penge.

Formanden for Kollegiet talte på det fælles møde mellem justitsministre fra EU og de vestlige Balkanstater hen mod slutningen af 2003. I 2004 meldte alle de vestlige Balkanstater, med undtagelse af Bosnien-Hercegovina, tilbage på hans anmodning og har udnævnt kontaktpunkter til at arbejde sammen med Eurojust.

Eurojust ser udviklingen af effektivt samarbejde med de vestlige Balkanstater som et vigtigt succeskriterium for den fremtidige udvikling af Eurojust. En række af de vestlige Balkanstater er transitlande eller oprindelseslande, der bruges af de organiserede kriminelle grupper til at smugle personer eller ulovlige varer ind i EU. Godt og effektivt retligt samarbejde er væsentligt for tilvejebringelsen af et effektivt modtræk mod denne kriminalitet. Der er blevet udpeget to stedfortrædere for nationale medlemmer, som skal tage det overordnede ansvar for Eurojusts forbindelser til initiativer i denne region, såsom Stabilitetspagtens Initiativ mod Organiseret Kriminalitet, det sydøsteuropæiske samarbejdsinitiativ (SECI-center) og de sydøstasiatiske anklageres rådgivningsgruppe (SEEPAG). Eurojust har derudover ladet et af sine hold koncentrere sig om at fortsætte det arbejde, der var påbegyndt for at bistå anklagere og efterforskere i området med at blive mere effektive.

Ved udgangen af 2004 havde følgende stater udnævnt kontaktpunkter til at gå i samarbejde med Eurojust. Albanien, Argentina, Bulgarien, Canada, Kroatien, Japan, Liechtenstein, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Norge, Montenegro, Rumænien, Den Russiske Føderation, Serbien, Schweiz, Tyrkiet, Ukraine og USA.

6 ADMINISTRATION

Den daglige administration af Eurojust og ledelsen af personalet falder ind under den administrative direktørs ansvarsområde, hvis funktioner formanden for Kollegiet fører tilsyn med. De følgende afsnit giver en række oplysninger om Eurojusts administration og ledelse, herunder budgetstyring.

Alment

Året 2004 blev meget krævende for Eurojusts administration. I de to år siden Eurojust flyttede til Haag er der blevet gjort en temmelig stor indsats for at oprette en infrastruktur, der kan sikre, at Eurojust, og Det Europæiske Retlige Netværk, kunne komme i fuld drift. Det er afgørende, at de er i stand til at yde den støtte og tilvejebringe de faciliteter, der forventes af dem som nøglespillere inden for frihed, sikkerhed og retfærdighed i (Den Europæiske Union). Selvom der var budgetmæssige og kapacitetsmæssige begrænsninger i begyndelsen, er der sket betydelige fremskridt med hensyn til at etablere den grundlæggende infrastruktur inden for målperioden mellem 2002 og 2006. Vi er glade for de fremskridt, der er sket. Det er ikke overraskende, at nogle af de mere udfordrende og vigtige elementer, såsom et sikkert netværk hos Eurojust og det virtuelle private netværk til EJM, stadig er i udviklingsfasen. Både Eurojusts og EJM's infrastruktur er imidlertid vokset betydeligt i 2004 og tilbyder nu en bred vifte af de faciliteter og tjenester, der er nødvendige for at nå de mål, der er fastlagt i Eurojust-afgørelsen og i den fælles aktion, hvorved EJM oprettedes.

Eurojust har nu ligget i Holland i lidt over to år, og vi er skuffede over, at der stadig ikke findes en formel hjemstedsaftale med den hollandske stat. Langvarige forhandlinger med det hollandske udenrigsministerium har stadig ikke resulteret i indgåelsen af en sådan aftale, der bekræfter vores status i Haag. Tilsvarende har vi ikke underskrevet en formel lejekontrakt om vores tilstedeværelse i vores lokaler i byen. Disse fortsatte usikkerhedsmomenter er en unødvendig distrahering, og bekymring for eksisterende og fremtidige nationale medlemmer, deres assistenter og Eurojusts personale.

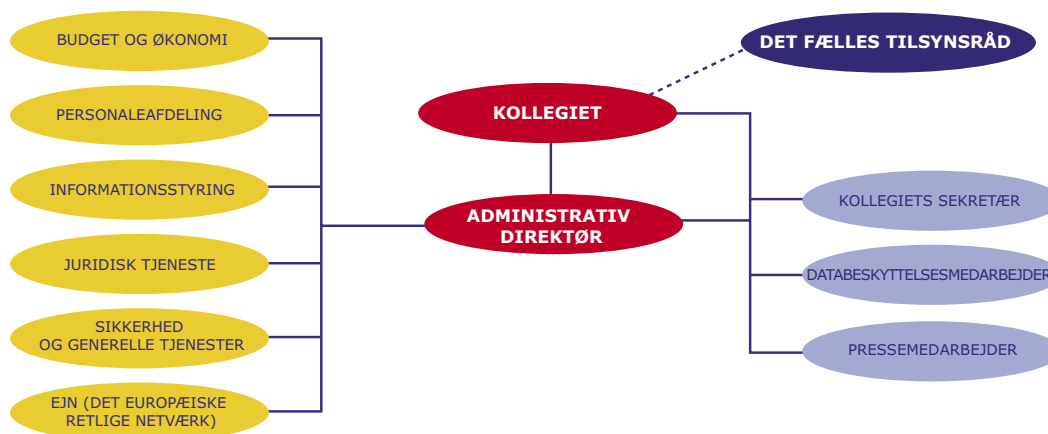
EU's udvidelse

Forberedelsen til, og håndteringen af, EU's udvidelse har haft en betydelig indvirkning på Eurojusts drift og personale i 2004. Internt i huset skulle der foretages en række ombygningsarbejder samt nyindretning for at gøre plads til 10 nye nationale medlemmer og deres støttepersonale. Det glæder os, at de detaljerede forberedelser betød, at Eurojusts udvidelse i maj og de følgende måneder blev en smidig og vellykket operation.

Administrationens organisatoriske struktur

De administrative tjenester udføres for indeværende af seks afdelinger: Budget og finans, personale, EJN's sekretariat, informationshåndtering, juridisk tjeneste samt tjeneste for sikkerhed og almene anliggender. Derudover er der tre tjenester med særligt ressortområde: Presse- og pr-tjeneste, databeskyttelseskontor og Kollegiets sekretariat.

Personale og Organisation:

Den nuværende administrative ordning kombinerer de konkrete krav i Eurojust-afgørelsen med en smal ledelsesstruktur med afdelingschefer og afdelingsrapportering til den administrative direktør. Der blev oprettet specialhold, der i visse tilfælde inkluderer Kollegiemedlemmer, der skal behandle specifikke projekter, såsom EU's udvidelse, udviklingen og implementeringen af et sagsbehandlingssystem samt det sikre netværk. De etablerede strukturer er fleksible og kan ændres efter behov for at sikre, at behov i forhold til sagsbehandlingen og Kollegiets øvrige forretninger kan opfyldes.

Budgetstyring

Selvom Eurojust er en nøglespiller i EU's bekæmpelse af terrorisme og andre former for alvorlig kriminalitet, er årsbudgettet relativt lille. I 2003 tildelte budgetmyndigheden Eurojust

8 millioner euro, i 2004 var tallet 9,3 millioner euro, selvom Eurojust havde anmodet om 11,5 millioner. Det er relativt små beløb til fremme af koordineringen af al retlig indsats vedrørende alvorlig grænseoverskridende kriminalitet i de 25 medlemsstater, når de sammenlignes med den finansiering, der er til rådighed for andre institutioner. En enkelt sag om momssvindel, der blev med bistand fra Eurojust, kunne potentielt inddrive et beløb svarende til hele Eurojusts årsbudget. Vi er overbevist om, at vores arbejde i 2004 har mere end »tilbagebetalt« vores budgettildeling.

Budgetudvikling 2003-2005 (anmodet, modtaget, realiseret) (se figur 7)

Eurojusts sunde finansstyring blev anerkendt i 2004 af Den Europæiske Revisionsret. I deres rapport til Europa-Parlamentet meddelte de den administrative direktør decharge for finansåret 2002. I sin rapport gav Retten en positiv udtalelse om Eurojusts budgetstyring for året 2003. Retten var navnlig tilfreds med det faktum, at 2003-regnskaberne blev aflagt efter periodiseringsprincippet i overensstemmelse med internationale regnskabsstandarder for den offentlige sektor.

Henstillinger fra Revisionsretten har medført forbedrede retningslinier vedrørende finansstyring og etablering af interne kontrolstandarder. Med støtte fra Europa-Kommissionens interne revisionstjeneste vil vi yderligere kunne udvikle vores egen formåen til intern revision.

Vi er glade over, at Eurojust i 2004 var i stand til at realisere 98% af sin budgettildeling for året. Vi føler, at dette afspejler forbedringen i organiseringen af finans- og budgetstyringen, som de eksterne revisorer bemærkede i 2004. Til sammenligning var tallet for 2003 ca. 76%, hvilket skyldes overgangsfasen, mens vi etablerede strukturen for vores organisation. Vi må også rapportere, at Eurojust stadig venter på Europa-Kommissionens godkendelse af udkast til finansforordning, der blev vedtaget af Eurojusts Kollegium i november 2003.

Rekruttering og personaleledelse (Personaleafdelingen)

I 2004 koncentrerede personaleafdelingen sig om tre hovedopgaver: Rekruttering af personale, gennemførelse af nye personalevedtægter og forberedelse af udvidelsen. Derudover blev Eurojusts kapacitet inden for personaleuddannelse videreudviklet og vi fik installeret Centurio, der er et softwareværktøj til personaleforvaltning.

I løbet af året blev der gjort en stor indsats for at rekruttere personale til at udfylde de 76 stillinger i Eurojusts stillingsoversigt for 2004. Ved udgangen af 2003 var 28 stillinger besat

ud af i alt 53 ubesatte stillinger. I 2004 begyndte 25 nye medarbejdere deres arbejde. Ved udgangen af 2004 havde personaleafdelingen fået 52 stillinger besat (se figur 8). I ovennævnte periode blev en række stillinger besat med midlertidigt personale for at sikre Eurojusts fulde funktionsdygtighed. Vi er glade for, at fire medarbejdere fra de nye medlemsstater indtog deres pladser hos Eurojust i løbet af 2004.

Afdeling for informationshåndtering

Afdelingens vigtigste resultat blev opnået i oktober 2004, da Eurojusts (midlertidige) sagsforvaltningssystem (CMS) med succes blev fuldt implementeret. Dette kerneværktøj i Eurojusts operationelle arbejde blev udviklet via en Grotius-finansieret prototype, kaldet E-POC-projektet, med deltagelse af adskillige partnere, men ledet af det italienske justitsministerium. I løbet af 2004 blev der gjort betydelige fremskridt i forbindelse med tilvejebringelsen af et sikkert miljø for CMS, og adskillige nationale medlemmer samarbejdede med det administrative personale på udviklingen af projektet. Som et første skridt blev konkrete sikkerhedselementer implementeret i Eurojusts netværk med henblik på at sikre behandlede data. Forberedelserne til den anden fase af det sikre netværk, et fysisk adskilt netværk med høje sikkerhedsstandarder, der er i fuld overensstemmelse med Eurojusts databeskyttelseskrav, nærmer sig afslutningen. De yderligere arbejdsstationer, der skal bruges for at afslutte denne fase, blev indkøbt med forventning om færdiggørelse af netværket primo 2005. Planlægningen vedrørende projektets tredje fase, som vil give mulighed for sikker kommunikation med medlemsstater og andre strategiske partnere, såsom Europol, blev også afsluttet. Der har været afholdt en række uddannelseskurser, så brugerne kan vænne sig til disse nye værktøjer og andre databehandling sværktøjer, der anvendes hos Eurojust.

ICT User Support foretog en vellykket implementering af alt det tekniske udstyr, der kræves i de nye medlemsstater. Der er blevet indgået nye rammekontrakter om levering af hardware, mobiltelefoni og biblioteksressourcer. Det sidste tiltag har gjort det muligt at udvide biblioteket og give plads til flersprogede bogsamlinger, tidsskrifter og materialer til understøttelse af Kollegiets operationelle arbejde.

Juridisk tjeneste

Den 1. april 2004 oprettedes den juridiske tjeneste med udnævnelsen af Eurojusts første juridiske fuldmægtig. Afdelingschefen blev ansat i august. Oprettelsen af den juridiske afdeling er stadig i startfasen. Selvom der kun er to jurister, er de begyndt at yde bred juridisk rådgivning til Kollegiet og til de forskellige administrative funktioner internt i Eurojust.

I 2004 ydede afdelingen betydelig hjælp i forbindelse med færdiggørelsen af Eurojusts lovgivningsmæssige ramme, herunder vedtagelsen af afgørelsen om adgang til dokumenter og afgørelsen om gennemførelsen af forordning (EF) nr. 1073/1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig. En anden af afdelingens vigtige opgaver har været at yde juridisk rådgivning om gennemførelsen og anvendelsen af Eurojusts retsakter og om europæisk og national lovgivning, såvel til Kollegiet som til de administrative afdelinger. Afdelingen har ydet hjælp i forbindelse med forhandling og udarbejdelse af samt juridisk opfølgning på kontrakter, der er eller er ved at blive indgået af Eurojust og afdelingen har varetaget for håndteringen af retstvister.

Afdelingen udvides i 2005, og dermed kan den understøtte Kollegiet i dens arbejde med at kommentere politik- og lovgivningsforslag, der berører Eurojusts kompetence.

I april 2003 indbragte Kongeriget Spanien en sag for De Europæiske Fællesskabers Domstol vedrørende otte stillingsopslag offentliggjort af Eurojust. Spanien, der senere blev støttet af Republikken Finland, hævdede, at de sproglige krav og kravet om, at nogle af dokumenterne, der skulle indgives sammen med ansøgningerne, skulle være skrevet på engelsk, var i modstrid med EU's lovgivning og med princippet om ikke-forskelsbehandling.

Generaladvokaten afgav sin udtalelse den 16. december 2004, i hvilken han forkastede argumentet om et brud på princippet om ikke-forskelsbehandling, men foreslog annullation af kun et enkelt opslag, hvor der ikke kunne findes en forbindelse mellem de påtænkte pligter og kravet om indgivelse af ansøgningen på engelsk. Hans udtalelse lod dog formode, at en sådan annullering ikke burde påvirke den allerede foretagne udnævnelse. Sagen henstod stadig uafklaret ved udgangen af 2004. Mens denne årsrapport blev sendt i trykken, faldt den endelige afgørelse den 15. marts 2005, hvori Domstolen afviste den spanske sag. Retten er af den mening, at der ikke er juridisk grundlag for et søgsmål anlagt af en medlemsstat mod retsakter vedtaget på området politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager i afsnit VI i Traktaten om Den Europæiske Union. Dommens fulde ordlyd kan findes på Den Europæiske Domstols websted på <http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=da> sagsnummer C-160/03, Spanien mod Eurojust.

Kommunikationsstyring (presse- og pr-tjenesten)

I løbet af 2004 udviklede og fremlagde presse- og pr-tjenesten Eurojusts kommunikationspolitik og fremhævede Eurojusts profil i EU samt påtog sig ansvaret for produktionen af årsrapporten.

I det seneste år har Eurojusts websted registreret et betydeligt antal klik hver dag. Webstedet blev forbedret og opdateret i 2004 og vil blive nydesignet og udgivet i 2005.

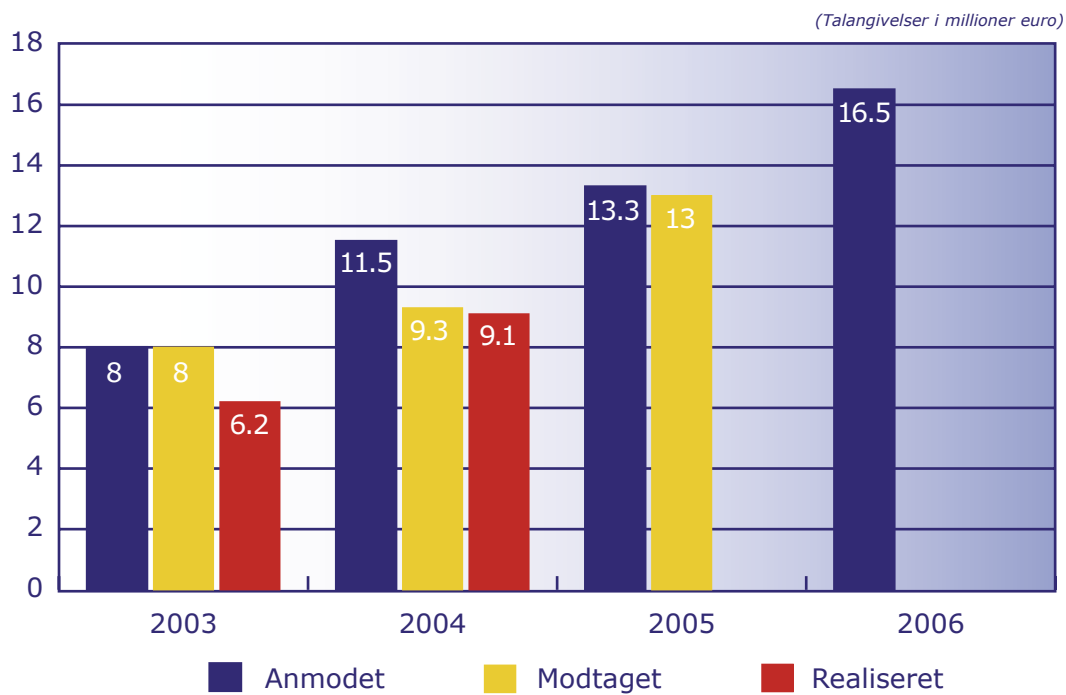
Vores interne nyhedsbrev, the *Eurojust Weekly*, har været en stor succes. Det udarbejdes i elektronisk magasinformat og distribueres til alle medarbejdere og, ligeså vigtigt, til vores kontaktpunkter uden for Eurojust, så de kan holdes opdaterede med hensyn til fremskridt i vores organisation. Dette magasin er blevet rost meget og bruges som model af andre, og ældre, organer og organisationer.

Arrangementstjenesten

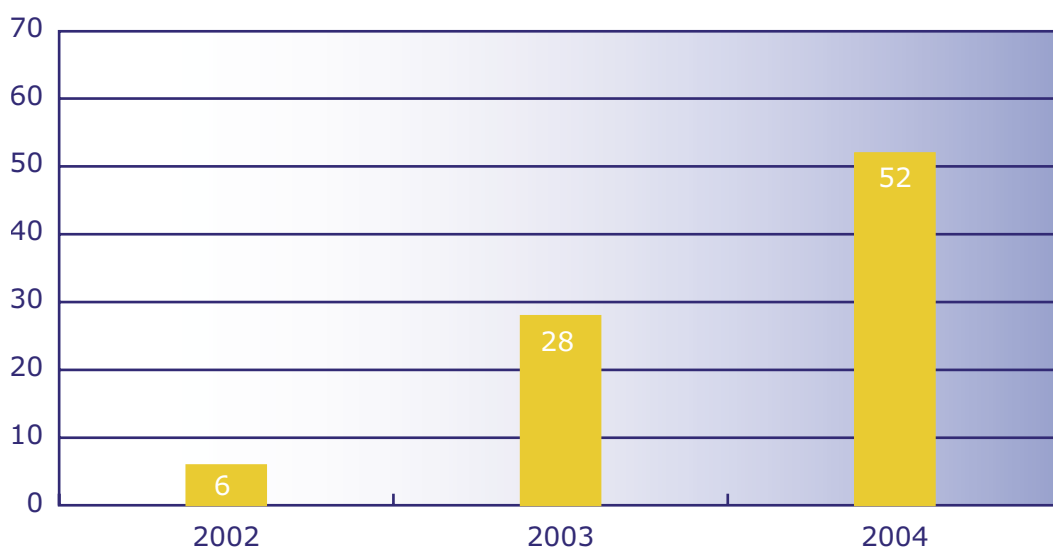
Eurojust har nu sin egen arrangementstjeneste, der styrer den komplekse logistik i forbindelse med planlægning af møder for deltagere fra mere end 25 lande. I alt 267 operationelle møder blev afholdt i 2004. Tjenesten ydede bistand i forbindelse med seks strategiske møder om forskellige emner, hver med deltagelse af ca. 80 delegater. Ét strategisk møde, om den europæiske arrestordre, blev afholdt i Prag og viste Eurojusts formåen til at være vært ved arrangementer i medlemsstater, der ligger relativt langt væk fra Holland.

Figur 7: Eurojusts budget

Figur 8: Eurojusts personale

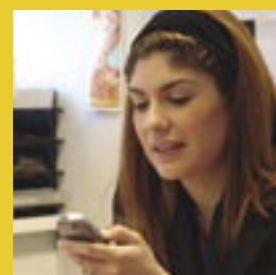
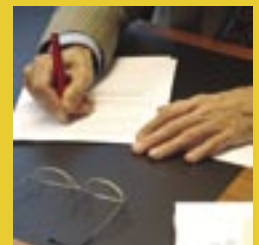
7 RESULTATER I FORHOLD TIL MÅL FOR 2004

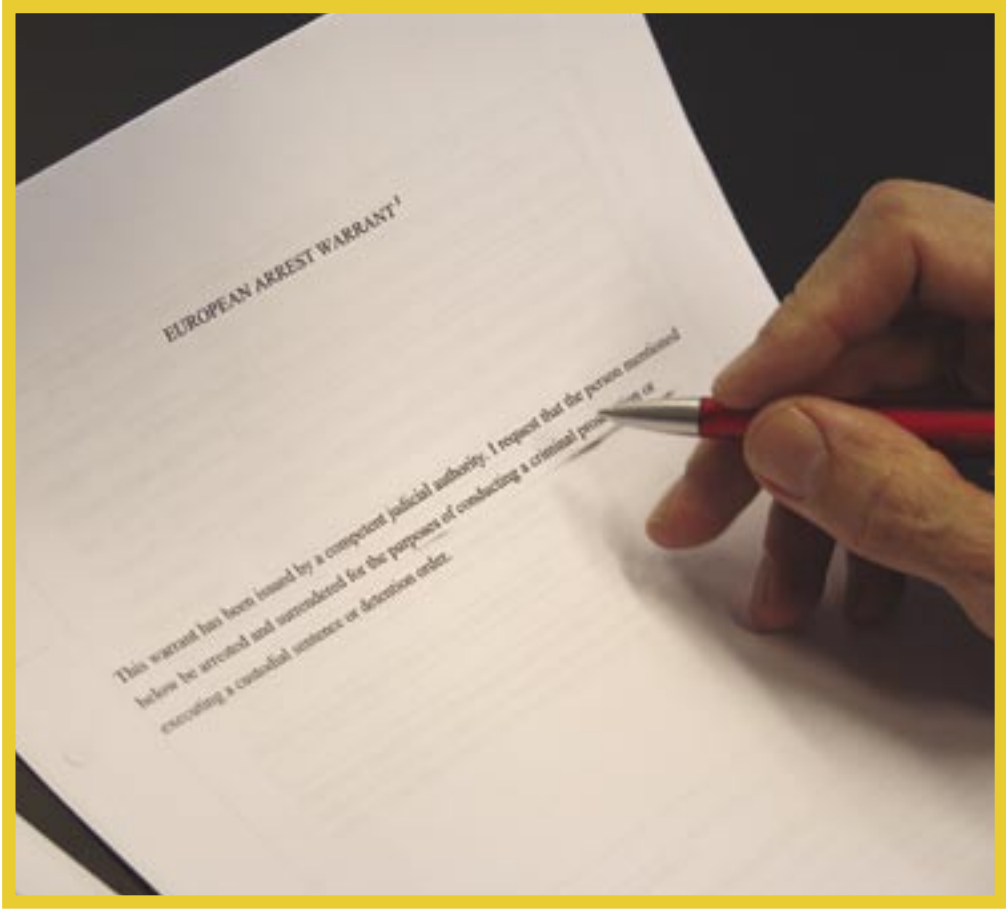
I nedenstående opstilling ses de mål, Kollegiet vedtog at ville søge nået i 2004, og som blev offentliggjort i vores årsrapport for 2003.

Vi har fulgt udviklingen med henblik på at give en vurdering af vores faktiske resultater i forhold til disse mål.

MÅL	VURDERING AF RESULTAT
Udarbejdelse og forelæggelse af databeskyttelsesregler til Rådets godkendelse i henhold til Eurojust-afgørelsen.	Nået. Reglerne blev enstemmigt vedtaget af Kollegiet i oktober 2004 efter foregående godkendelse af Eurojusts uafhængige Fælles Tilsynsråd for Databeskyttelse. Rådet gav sin godkendelse i februar 2005.
Etablering et program for møder og andre aktiviteter med henblik på at videreudvikle de eksisterende relationer mellem Kollegiet og EU's tiltrædelseslande for at sikre en smidig overgang, når Kollegiet vokser fra 15 til 25 nationale medlemmer som forberedelse på udvidelsen den 1. maj 2004.	Nået. Der blev arrangeret en vifte af møder. Alle ti tiltrædelseslande udpegede deres nationale medlemmer, og alle deltog i det første møde i Eurojusts udvidede Kollegium i Haag den 4. maj 2004. Malta deltager endnu ikke i fuldt omfang.
Udnyttelse af enhver lejlighed til at fortsætte arbejdet med at tilskynde til en snarlig og fuldstændig gennemførelse af Eurojust-afgørelsen i alle medlemsstaterne med vedtagelse, i givet fald, af relevant lovgivning.	Delvist nået. Enhver mulighed udnyttes til at fremme implementeringen af afgørelsen til national lovgivning. Ved udgangen af 2004 havde mange af de medlemsstater, der skulle indføre en lovgivning, faktisk gjort det. Der mangler imidlertid stadig nogle.
Gennemgang og fornyelse af Eurojusts markedsføringsstrategi og forøgelse af antallet af alvorlige multilaterale sager forelagt Eurojust, idet en sådan strategi skal udformes, så man sikrer fuld opmærksomhed omkring udviklingen af et effektivt, klart og detaljeret program for tilskyndelse til sagsforelæggelse fra de nye medlemsstater i den udvidede Europæiske Union.	Nået delvist og fortsætter.

MÅL	VURDERING AF RESULTAT
Forbedring af kvaliteten af interaktion mellem Eurojust og Europol ved: • skabelse af fremdrift i vedtagelsen og gennemførelsen af den aftale, som forhandles med Europol • under passende omstændigheder, hvor Eurojust kan tilføre værdi og i tæt samarbejde med Europol, at lade Eurojust satse på at skabe sine egne sager • tilskyndelse til nationale medlemmer til udvikling og forbedring af forbindelserne med deres modparter hos Europol. Det sker med henblik på at sikre, at de fælles ressourcer i Eurojust og Europols nationale grupper anvendes så effektivt som muligt og navnlig til at undgå dobbeltarbejde, og således at aktiviteterne i én organisation ikke står i vejen for den anden organisations arbejde.	Nået. • Eurojust-/Europol-aftalen blev underskrevet den 9. juni 2004. Der finder møder sted med jævne mellemrum for at sikre effektiv gennemførelse • Eurojust er begyndt at generere én eller to af sine egne sager, og arbejdet vil fortsætte sammen med Europol for at udvikle denne kapacitet • Mange nationale medlemmer mødes jævnligt med deres modparter hos Europol. Ét land har indgået et aftalememorandum mellem Eurojust-holdet og den nationale gruppe hos Europol med henblik på at skabe klarhed, åbenhed og praktisk effektivitet i de arbejdsmæssige forbindelser.
Fortsættelse af arbejdet med forbedring af kvaliteten af samarbejdet mellem Eurojust og Det Europæiske Retlige Netværk (EJN) og sikring af, at begge organisationer er helt bevidst om den andens arbejde, så der sikres fuld udnyttelse af alle muligheder for at arbejde sammen med EJM-sekretariatet.	Nået. Forholdet mellem Eurojust og EJM forbliver stærkt. Der var regelmæssigt samarbejde med EJM i løbet af året. Dette fandt sted både i Haag med EJM-sekretariatet og ved EJM's regelmæssige møder i Dublin Haag i forbindelse med det irske og hollandske EU-formandskab.
Gennemgang og evaluering af den eksisterende forståelse med Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og anvendelse af denne evaluering til at begynde planlægning og forberedelse af en ny aftale med OLAF med henblik på at forbedre effektiviteten i begge organisationer.	Delvist nået via vores forsøg på at gennemføre forståelsen. Der skal gøres mere, og den bedste vej frem er gennemførelse af den fælles forståelse, især i betragtning af Eurojusts nyligt godkendte databeskyttelsesregler.
Etablering af en ramme for et nyt ICT-system til Eurojust, som kan udvikles til at tilvejebringe en sikker overførsel af elektronisk kommunikation til de kompetente myndigheder i medlemsstaterne og tilvejebringe en sagsbehandlingsdatabase.	Nået. Sagsbehandlingssystemet (CMS) har været i brug siden oktober 2004. Der er mere at gøre i 2005 med hensyn til videreudvikling af CMS og et sikkert system til kommunikation med medlemsstaternes myndigheder.

8 EUROJUSTS MÅL FOR 2005

Vi afholdt Eurojusts årlige planlægningsarrangement i oktober 2004. EU's udvidelse og en række ændringer blandt de nationale medlemmer betød, at dette var det første møde med et Eurojust-planlægningsarrangement for over halvdelen af Kollegiet. Mere end 40 deltagere var til stede, og det var udfordrende og interessant for alle berørte.

Styring af processen med så mange enkeltpersoner involveret i ydelsen af bidrag, beslutningstagning vedrørende mål og med at forme Eurojusts fremtid var ikke nogen let sag. Kollegiet er medlemmerne af ledelses- og revisionsgruppen hos England og Wales' anklagemyndighed meget taknemmelige for igen at lette gennemførelsen af dette arrangement.

Kollegiet enedes om følgende nøglemål for sit arbejde i 2005:

- Etablering af en ny struktur, så der kan præsteres mere effektive arbejdsmetoder, idet der trækkes på ekspertisen hos alle medlemmer af Kollegiet samt personalets kompetencer.
- Sikring af, at aftalen med Europol fungerer godt i praksis.
- Forbedring af måden, hvorpå vi samarbejder med og påvirker Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig, idet vi baserer os på databeskyttelsesreglerne.
- Definition af strategier til forhandling samt prioriteringer for etablering af fremtidige aftaler med tredjelande.
- Udvikling af en strategisk tilgang til håndtering af sagsbehandling, herunder:
 - › prioritering af aktiviteter og forstærkning af vores formåen til at tage hånd om terrorisme
 - › Fornyet fokusering på markedsføring og strategier til indhøstning af sager, med henblik på at tiltrække flere sagsforelæggelser
 - › identifikation af hindringer for forelæggelse af sager samt hvorfor og
 - › gøre medlemsstaterne bevidste om Eurojusts mer-værdi.
- Formulering af metoder til forbedring af Eurojusts resultater ved:
 - › evaluering af Eurojusts rolle
 - › etablering af et indsatsstyringssystem og
 - › opstilling af standarder for indsatsen.
- Opnåelse af en mere proaktiv indflydelse på EU's strafferetspolitik og -lovgivning samt nøglebeslutningstagerne.

- Udvikling af medlemmer af Kollegiet og Eurojusts personale gennem udvikling af uddannelseskapaciteten.
- Fortsættelse af vores arbejde på at forbedre en effektiv praktisk arbejdsgang for den europæiske arrestordre.
- Udvikling af effektive supportsystemer for ledelsen vedrørende sagsbehandling og forstærket ICT-funktionalitet og
- Undersøgelse og fastlægnings af en langsigtet vision for Eurojust.

9 KONKLUSIONER

I december 2004 markerede vi Eurojusts anden årsdag for flytningen til lokalerne i Haag. Det var en milepæl i organisationens liv. Vi føler, at vores »grundlæggelsesfase« er overstået.

I løbet af den tid er vores lokaler blevet udstyrede og tilpassede til vores anvendelse, og næsten alle administrative nøglemedarbejdere og mange andre er blevet ansat. Vi har med succes afsluttet den udfordrende proces, det er at sørge for udnævnelse og husning af ti nye nationale medlemmer i overensstemmelse med EU's udvidelse. Vi er blevet færdige med det nye mødelokale og konferencefaciliteterne, og det grundlæggende ICT-system er installeret.

Selvom der er meget mere at gøre, føler vi, at vi har nået et fornuftigt vidensniveau og et temmelig stort antal sagsforelæggelser. Vi har lagt grundstenen til en stærk organisation, og vi kan nu begynde at tage fat på udviklingen og styrkelsen af vores eksisterende partnerskaber og udvikle andre både inden for og uden for EU.

I 2004 nåede vi en række af nøgleresultater:

Udvidelse af Den Europæiske Union

Udvidelsen af Eurojust, der fulgte EU's udvidelse blev en problemfri overgang fra 15 nationale medlemmer til et Kollegium på 25 nationale medlemmer. De ti nye nationale medlemmer blev udnævnt i maj og alle deltog i et det første møde i Eurojust i begyndelsen af maj 2004. De nye nationale medlemmer begynder at spille en vigtig rolle i Eurojusts arbejde. Vores eneste beklagelse er, at Malta sjældent er repræsenteret hos Eurojust og som følge deraf ikke kan deltage helt og fuldt i Kollegiets operationelle arbejde. Vi håber denne situation vil ændre sig i 2005.

Sagsbehandling

I 2004 blev 381 sager forelagt Eurojust. Dette er en stigning på 27% i forhold til 300 sager forelagt i 2003. I løbet af 2004 skete der en næsten 40% stigning i antallet af forelagte multilaterale sager, dvs. sager mere end to medlemsstater involveret.

Eurojust var vært ved 52 koordineringsmøder om enkeltsager og en antal strategiske møder om forskellige typer organiseret kriminalitet, herunder terrorisme.

Eurojust afholdt sit årlige seminar for fagfolk, der beskæftiger sig med den europæiske arrestordre i oktober i Prag.

Databeskyttelsesregler og E-POC/CMS

Et lille hold taget fra Kollegiet, bistået af den databeskyttelsesansvarlige medarbejder, forberedte et udkast til procedureregler for databeskyttelse. Som krævet i Eurojust-afgørelsen, blev forslaget til reglerne først enstemmigt godkendt af Kollegiet i oktober og kort tid efter godkendt af Eurojusts uafhængige Fælles Tilsynsråd for Databeskyttelse. Disse regler er sendt til Rådet for godkendelse, hvilket vi håber vil ske i starten af 2005. I mellemtiden, og med hjemmel fra Eurojusts Fælles Tilsynsråd, anvendes databeskyttelsesreglerne i overgangsperioden, som om de var godkendt og trådt i kraft.

Projektet E-POC, der blev udviklet i løbet af året, dannede grundlag for en prototype til et sagsforvaltningssystem. Den første version af Eurojusts CMS blev sat i drift den 15. oktober 2004.

Europol

Den formelle Europol-/Eurojust-samarbejdsaftale blev underskrevet og forholdet mellem de to organisationer fortsætter med at vokse i styrke.

Det Europæiske Retlige Netværk (EJN)

Eurojust og EJN fortsætter med at arbejde tæt sammen, idet de trækker på fordelene ved, at EJN's sekretariat har til huse i Eurojusts lokaler. Forholdet blev yderligere forstærket, da en del af det hollandske EU-formandskabs møde med EJN's kontaktpunkter også blev afholdt i Eurojusts lokaler.

Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)

Dette er et enkelt skuffende moment i et år med generelt tilfredsstillende resultater. Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig forelagde meget få sager for Eurojust, og selvom

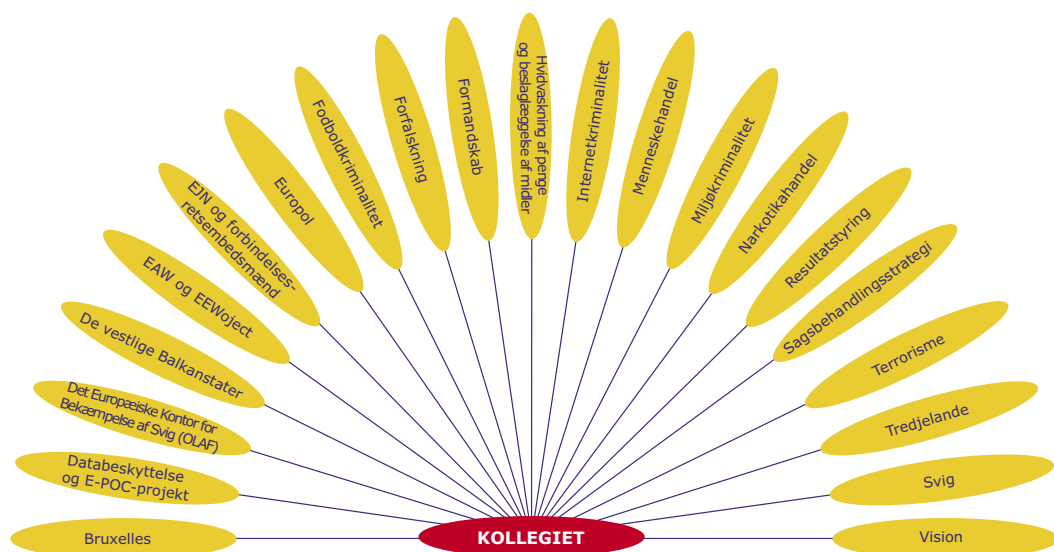
der var regelmæssig kontakt mellem enkeltpersoner i de to organisationer, gav dette sig ikke udslag i de positive resultater, vi havde håbet på. Her skal gøres en større indsats for at udvikle et mere positivt forhold i 2005.

Tredjelande

Forhandlingerne om en aftale med Kongeriget Norge blev afsluttet i midten af 2004. Vi afventer Rådets formelle godkendelse, så aftalen kan blive underskrevet og gennemført. Vi har modtaget meget positiv hjælp fra ikke-EU-stater via vores netværk af kontaktpunkter, hvoraf adskillige regelmæssigt deltager i vores møder. Der er også blevet udpeget kontaktpunkter i adskillige af de vestlige Balkanstater, inklusive Kroatien, der blev ansøgerland til EU-medlemskab i 2004. Ukraine har også udpeget et kontaktpunkt, og vi forventer yderligere udpegninger, inklusive Israel, i 2005.

Ny struktur til håndtering af Eurojusts opgaver

Ved udgangen af 2004 etablerede vi en ny holdstruktur, så Eurojust bedre kan udnytte kompetencer og ressourcer og passe bedre ind i vores organisations skiftende form og størrelse. Gennemførelsen af denne nye struktur vil fortsætte i 2005. Holdene, der er anført nedenfor, består af nationale medlemmer og assistenter og støttes af relevante personer i administrationen. Holdene har ansvaret for de nævnte områder og rapporterer og giver anbefalinger til det samlede Kollegium vedrørende aktiviteter.

Resultater i forhold til mål for 2004

Ved udgangen af 2003 opstillede vi en vifte af mål, der skulle nås i 2004. Mange af målene er nået fuldstændigt, og alle blev nået i hvert tilfælde delvist. Kommentarer vedrørende resultatet i forhold til målene omtales et andet sted i denne rapport.

Udvikling af administrationen

Målene for ansættelse af personale med henblik på at udfylde Eurojusts stillingsnormering blev nået. Antallet af medarbejdere ansat hos Eurojust steg fra 29 i begyndelsen af januar 2004 til udgangen af december 2004. Alle afdelingschefstillinger og alle tjenester blev besat, inklusive chefen for den juridiske tjeneste. De første skridt mod installeringen af et sikkert informationsteknologisk kommunikationssystem hos Eurojust blev taget i anden halvdel af 2004. Arbejdet på dette projekt vil fortsætte i hele 2005.

Hjemstedsaftale

Vi havde forventet i 2004 at indgå både en hjemstedsaftale og en separat lejekontrakt med de hollandske myndigheder. Disse ville have formaliseret vores tilstedeværelse som en international organisation i Haag, og tilsvarende med hensyn til anvendelsen af vores lokaler. Det er skuffende, at ingen af aftalerne blev indgået i løbet af året. Hollændernes langsommelighed og skiftende forhandlingsposition har forsinket processen. Kollegiet og Eurojusts medarbejdere er bekymrede og usikre på grund af den manglende vished. Vi formoder, at andre i det bedre europæiske fællesskab deler denne bekymring.

Undersøgelserapport fra Storbritanniens overhus

En rapport om Eurojusts arbejde blev afsluttet i juli af Underudvalg F nedsat af overhuset i det britiske parlament. Der blev formelt indsamlet skriftligt og mundtligt materiale fra en bred vifte af kilder. Denne rapport er den første uafhængige rapport udført om Eurojusts virke og arbejde. Konklusionerne var positive. Underudvalget roste arbejdet udført af Kollegiet og administrationen i forbindelse med etablering af en ny organisation og udtalte, at Eurojust var kommet udmærket fra start. Den fuldstændige rapport kan findes på:

www.publications.parliament.uk/pa/ld200304/ldselect/ldcom/138/13802.htm

10 BILAG

BILAG I – BILLEDER

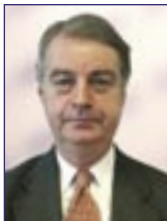
Nationale medlemmer

Mike Kennedy er formand for Kollegiet og nationalt medlem for Storbritannien. Han har mere end 20 års erfaring som offentlig anklager. Han har behandlet en lang række alvorlige sager på hovedkontoret for Englands og Wales' anklagemyndighed, hvor han også var chef for den internationale afdeling med behandling af sager om hvidvaskning af penge og udleveringer. Før han kom til Eurojust, var han statsadvokat i Sussex i England.

Ulrike Haberl-Schwarz er nationalt medlem for Østrig og næstformand. Hun begyndte sin karriere som dommer i Salzburg i 1990. I sit arbejde som undersøgelsesdommer i seks år med behandling af større sager om økonomisk og finansiell kriminalitet har hun fået erfaring i både internationalt samarbejde og organiseret kriminalitet. Hun indtrådte i Eurojust i januar 2003. Hun blev valgt til næstformand i januar 2004.

Roelof-Jan Manschot er nationalt medlem for Holland og næstformand. Han har mere end 30 års erfaring som offentlig anklager. Han var generaladvokat hos appeldomstolen i Amsterdam fra 1985, hvor han arbejdede specifikt med organiseret og finansiell kriminalitet. Han blev udnævnt til ledende offentlig anklager i 1995 og kom til Eurojust i juni 2001. Han blev valgt til næstformand i september 2004 til erstatning for Olivier de Baynast.

Michèle Coninx er nationalt medlem for Belgien. Hun har mere end 15 års erfaring som offentlig anklager. Hun har arbejdet i ni år for Organisationen for International Civil Luftfart og har haft ansvar for anti-terrorisme vedrørende sabotage og kapring af fly. Før hun kom til Eurojust, arbejdede hun som national anklager i Belgien inden for terrorisme og organiseret kriminalitet.

Pavel Zeman er nationalt medlem for Den Tjekkiske Republik. Han er anklager ved den offentlige anklagers kontor ved højesteret i Brno. Før han blev udpeget til nationalt medlem ved Eurojust, arbejdede han i den internationale afdeling af den offentlige anklagers kontor ved højesteret, hvor han arbejdede med sager om international retshjælp.

Johan Reimann er nationalt medlem for Danmark. Han har i 25 år arbejdet i det danske retsvæsen og herunder bl.a. som offentlig anklager hos statsadvokaten for København og for Sjælland, som chef for justitsministeriets politikontor og som politirevisor. Før udnævnelsen til Eurojust var han afdelingschef i justitsministeriet med ansvar for den generelle administration af budget og personale for det danske politi og anklagemyndighed.

Hermann von Langsdorff er nationalt medlem for Tyskland. Han har 30 års erfaring som dommer og offentlig anklager. Før han blev Tysklands nationale medlem, arbejdede han som forbundsanklager med behandling af sager om terrorisme og spionage.

Raivo Sepp er nationalt medlem for Estland. Han har 15 års erfaring fra dommerstanden. Han startede sin karriere hos den offentlige anklager som efterforsker. Han havde også arbejdet som direktør for forundersøgelsesafdelingen. Derefter har han været amtspolitimester og vicegeneraldirektør for politikommissionen. I fem år besad han stillingen som republikkens generalanklager.

Stavroula Koutoulakou er nationalt medlem for Grækenland. Hun arbejdede i en privat praksis som advokat før hun indgik i den græske dommerstand i 1997. Hun arbejdede som stedfortrædende offentlig anklager i Athen og i Korinth indtil hendes udstationering hos Eurojust i juni 2002.

Ruben Jimenez er nationalt medlem for Spanien. Han blev udpeget til undersøgelsesdommer i 1973. I 1996 blev han udpeget og arbejdede i 6 år som medlem af den spanske dommerstands generelle råd. Mens han bestred denne stilling, var han ansvarlig for at organisere Det Europæiske Retlige Netværk i Spanien.

François Falletti er nationalt medlem for Frankrig. Han har 27 års erfaring som anklager ved domstolene og i det franske justitsministerium, hvor han har været »Directeur des affaires criminelles et des grâces« fra 1993 til 1996, før han blev udnævnt til chefanklager ved appelretten i Lyon, hvor han var indtil han indgik i Eurojust i september 2004 som fransk medlem i stedet for Olivier de Baynast. I sine tidligere stillinger har han haft ansvaret for en meget bred vifte af sager og spørgsmål, der navnlig var rettet mod økonomisk kriminalitet og hvidvaskning. Han har også deltaget i organisationsvirksomhed for anklagere på europæisk og internationalt plan.

Jarlath Spellman er nationalt medlem for Irland. Han fik sin bestalling i Irland i 1992 og arbejdede som sagfører i nogle år. Han arbejdede som rådgivende advokat i justitsministeriet på området retlige og indre anliggender i 2000. I 2001 blev han udnævnt til faglig ekspert hos direktøren for den offentlige anklagers kontor. Han har erfaring fra retsforfølgningen af en bred vifte af alvorlige lovovertrædelser, ligesom han har arbejdet med gensidig retshjælp og udvisning.

Cesare Martellino er nationalt medlem for Italien. Han startede sin karriere som offentlig anklager i 1969. Indtil 1988 arbejdede han som stedfortrædende statsadvokat i Rom og senere som ledende statsadvokat i Terni. I løbet af sin karriere har han behandlet følsomme sager vedrørende organiseret kriminalitet, korruption, drab og kidnapning. I Italien er han i øjeblikket betroet en vigtig stilling som dommer på området for sportsret.

Katerina Loizou er nationalt medlem for Cypern. Hun arbejdede i en privat praksis som advokat før hun blev ansat i justitsministeriet i 2002. Hun arbejdede som anklager for republikken, i Nicosia, indtil sin udstationering hos Eurojust i september 2004.

Gunārs Bundzis er nationalt medlem for Letland. Han har 11 års erfaring som offentlig anklager. Før han blev ansat i statsadvokaturen arbejdede han for kriminalpolitiet i adskillige år. Han begyndte at arbejde på generalanklagerens kontor. Bagefter blev han udnævnt som chefanklager i et af distrikterne i Letland. Han fortsatte med at arbejde ved generalanklagerens kontor som chefanklager i metodologisektionen og senere i sektionen for internationalt samarbejde, hvor han arbejdede med samarbejde i straffesager, der vedrører udvisning, overførsel af retsforfølgning og af domfældte personer samt gensidig retshjælp i straffesager.

Rolandas Tilindis er nationalt medlem for Litauen. Han begyndte sin karriere som efterforsker i 1991 i afdelinger af kriminalpolitiet under indenrigsministeriet og ved generalanklagerens kontor i Litauen. I 1995 blev han udnævnt til offentlig anklager i kriminalpolitiets afdeling for organiseret kriminalitet og korruption ved generalanklagerens kontor, og han har arbejdet med følsomme sager af bred interesse for offentligheden, også med relation til international organiseret kriminalitet. Før han kom til Eurojust i maj 2004, var han kontakt for den offentlige anklagers kontor.

Georges Heisbourg er nationalt medlem for Luxembourg. Han har været medlem af dommerstanden i Luxembourg siden 1976. Han har arbejdet som offentlig anklager i mere end 20 år. Han blev udnævnt til vicechefanklager i 1993 og ledede afdelingen for organiseret kriminalitet med ansvar for større pengehvidvaskningssager og sager om internationalt retligt samarbejde.

Ilona Lévai er nationalt medlem for Ungarn. Hun er anklager med indvunden erfaring på alle planer inden for statsadvokaturen fra sit mere end 25 år lange professionelle liv. Siden 1990 har hun arbejdet ved den ungarske generalanklagers kontor. I seks år var hun generaldirektør for internationale og europæiske anliggender, før hun indtrådte i Eurojust. Hun havde, blandt andet, ansvaret for forberedelsen af anklagemyndigheden på tiltrædelsen af EU på nationalt plan. I 2003 blev hun tildelt fortjenstmedaljen af republikkens præsident.

Silvio Camilleri, nationalt medlem for Malta.

Jerzy Iwanicki er nationalt medlem for Polen. Han har 18 års erfaring som offentlig anklager på forskellige niveauer inden for anklagemyndigheden i Polen. Han tog sig af økonomisk kriminalitet i efterforskningsafdelingen ved den regionale offentlige anklagers kontor i Warszawa. I 1996 blev han ansat på kontoret for organiseret kriminalitet ved statsanklagerens kontor under justitsministeriet. Før han kom til Eurojust, var han kontaktpunkt for anklagemyndigheden i denne egenskab.

José Luis Lopes da Mota er nationalt medlem for Portugal. Han har 25 års erfaring i retssystemet som offentlig anklager og som assistent for den portugisiske generalanklager, hvor han havde ansvar for sager vedrørende styringen af anklagemyndigheden på nationalt plan samt for det internationale samarbejde. Han har undervist på den portugisiske dommerskole og har været vicejustitsminister med ansvar for en række områder, herunder europæiske anliggender.

Barbara Brezigar er nationalt medlem for Slovenien. Hun har tilbragt hele sit professionelle liv inden for anklagemyndigheden. Hun er øverste offentlige anklager, tidligere var hun øverste chef for gruppen af offentlige anklager ved højesteret, der beskæftiger sig med organiseret kriminalitet og andre typer alvorlig kriminalitet. I 2000 blev hun justitsminister.

Peter Paluda er nationalt medlem for Den Slovakiske Republik. Han har arbejdet 22 år i det slovakiske retssystem. Han har 12 års erfaring som offentlig anklager. Han har arbejdet ved distrikts- og den regionale anklagers kontor i Banská Bystrica i det centrale Slovakiet indtil 1987. Fra 1. februar 1987 til 24. maj 1994 arbejdede han ved anklagemyndigheden i Bratislava. På tidspunktet for hans ansættelse ved Eurojust var han højesteretsdommer i Den Slovakiske Republik, hvor han arbejdede med straffesager.

Maarit Loimukoski er nationalt medlem for Finland. Hun har mere end 15 års erfaring som distriktsanklager i Helsinki. I 1999 blev hun ansat ved generalanklagerens kontor som statsanklager med speciale i organiseret kriminalitet. Før sin udpegning til Eurojust arbejdede hun i flere år i Justitskontoret for Den Europæiske Domstol for Menneskerettigheder og som rådgiver for den finske EU-repræsentation i Bruxelles med sager vedrørende samarbejde på det strafferetlige og retlige område.

Solveig Wollstad er nationalt medlem for Sverige. Solveig Wollstad har mere end 15 års erfaring som offentlig anklager og har bl.a. arbejdet med organiseret narkotikarelateret og anden alvorlig kriminalitet. Før hun blev nationalt medlem for Sverige, var hun chefanklager i Sverige og chef for Linköpings internationale enhed ved den offentlige anklagemyndighed. Hun var også Sveriges kontaktpunkt til Det Europæiske Retlige Netværk.

Stedfortrædere

Jürgen Kapplinghaus er stedfortrædende nationalt medlem for Tyskland. Han har mere end 29 års erfaring på forskellige niveauer inden for anklagemyndigheden. Fra 1975 til 1989 var han offentlig anklager på lokalt plan og han arbejdede i 10 år på generalanklagerens kontor. Fra 1999 til 2001 var han tilknyttet justitsministeriet i Nordrhein-Westfalen. Alt i alt har han i mere end 15 år specialiseret sig i gensidig retshjælp og bekæmpelse af organiseret kriminalitet. Før han kom til Eurojust i 2001, var han afdelingschef i ministeriet med ansvar for hvidvaskning af penge og udleveringssager.

Jean-Francois Bohnert er stedfortrædende nationalt medlem for Frankrig. Han har 19 års erfaring fra det franske retssystem. Han begyndte sin karriere som offentlig anklager i Strasbourg og arbejdede efterfølgende som undersøgelsesdommer hos den franske militærdomstol i Tyskland. Herefter var han i næsten fem år den franske forbindelsesret sembedsmand i Tyskland med base i Bonn og senere i Berlin.

Carmen Manfreda er stedfortrædende nationalt medlem for Italien. Hun har 30 års erfaring fra bekæmpelse af organiseret kriminalitet. Før hun kom til Eurojust, arbejdede hun som offentlig anklager i Milano og senere som chefanklager i Vigevano.

Donatella Frendo Dimech er stedfortrædende nationalt medlem for Malta. Efter afsluttet eksamen som notar i 1991 blev hun i 1993 promoveret til dr. jur og i 1995 fik hun et Magister Juris i international lov. Hun indtrådte i justitsministeriet som anklager i 1997, og siden 2000 har hun arbejdet med hvidvaskning af penge og var ligeledes ansvarlig for gensidigt internationalt retligt samarbejde samt udvisninger. Som senioradvokat for Republikken er hun også kontaktpunktet for Malta i Det Europæiske Retlige Netværk.

Jolien Kuitert er stedfortrædende nationalt medlem for Holland. Hun er offentlig anklager ved den nationale offentlige anklagers kontor i Holland, hvor hun arbejder med internationalt samarbejde inden for bekæmpelse af organiseret kriminalitet. Hun er endvidere kontaktpunkt for den offentlige anklagemyndighed i Det Europæiske Retlige Netværk.

António Santos Alves er stedfortrædende nationalt medlem for Portugal. Han har mere end 15 års erfaring på forskellige niveauer inden for anklagemyndigheden. Fra 2000 til 2002 var han generalinspektør i miljøstyrelsen og mellem 2003 og 2004 var han rådgiver for Portugals Faste Repræsentation i Den Europæiske Union.

Sanna Palo er stedfortrædende nationalt medlem for Finland. Hun er finsk politiembedsmand med en juridisk baggrund. Hun var justitssekretær i udenrigsministeriet i to år og dommer i straffesager i et år i Helsinki. Hun har også arbejdet fire år i Helsinki med sager om gensidig retshjælp hos det finske efterretningsvæsen.

Ola Löfgren er stedfortrædende nationalt medlem for Sverige. Han har 10 års erfaring som offentlig anklager. Han har erfaring i retsforfølgning af alle typer alvorlig kriminalitet, og han har arbejdet på kontoret for økonomisk kriminalitet i Stockholm. Han har flere års erfaring med internationalt samarbejde fra generalanklagerens kontor i Sverige. Han var også en del af det svenske hold ved forhandlingerne i Bruxelles, som vedtog Rådets afgørelse om at etablere Eurojust.

Rajka Vlahovic er stedfortrædende nationalt medlem for Storbritannien. Hun har 12 års erfaring som offentlig anklager i det centrale London og er landsretsadvokat. Hos England og Wales' anklagemyndighed har hun behandlet en lang række alvorlige sager, herunder retsforfølgning af krigsforbrydelser. Før hun kom til Eurojust, arbejdede hun på det britiske toldvæsens advokatkontor med ansvar for international gensidig retshjælp og udleveringssager.

Assistenter

Anne Delahaie er assistent for det nationale medlem for Frankrig. Hun har en baggrund i justitsministeriet, hvor hun har været siden 1979. Hun fik sin juridiske kandidateksamen i 1986. Hos justitsministeriet var hun involveret i det internationale retlige samarbejde i straffesager samt bilaterale og multi-laterale forhandlinger (Schengen EU, Europarådet og FN). Hun har siden 2001 været assistent for det franske nationale medlem hos Eurojust.

Francesca Pietrini er assistent for det nationale medlem for Italien. Hun har arbejdet for justitsministeriet siden 1997. I 1998 blev hun sagfører. Fra 1999 har hun som assistent været tilknyttet justitsministerens kontor. Derefter arbejdede hun for justitsministerens kabinetschef. I september 2004 blev hun udstationeret hos Eurojust som assistent for den italienske gruppe.

Ann den Bieman er assistent for det nationale medlem for Storbritannien. Hun har været offentlig anklager hos Skotlands anklagemyndighed, Procurator Fiscal Service, siden 1996. I marts 2000 blev hun udstationeret til Holland som en af de offentlige anklagere, der arbejdede med Lockerbie-retssagen. Hun kom efterfølgende til Eurojust, hvor hun arbejder som assistent for Storbritanniens nationale medlem.

Susanne Stotz er assistent for det nationale medlem for Tyskland. Siden 1999 har hun arbejdet for det tyske retssystem i Bayern, hvor hun begyndte som anklager. Efter fire år i afdelingen for økonomisk og finansiell kriminalitet blev hun i 2003 dommer som medlem af et nævningeting for økonomisk kriminalitet. Da hun befandt sig i det nordøstlige Bayern, der ligger tæt på de østeuropæiske lande, fik hun sager om gensidig retshjælp og bilateralt samarbejde, navnlig med tjekkiske kolleger. Siden januar 2005 har hun arbejdet for den tyske gruppe hos Eurojust.

Administrativ direktør

Ernst Merz fik sin juridiske kandidateksamen i 1981 og blev udnævnt og arbejdede som dommer i Tyskland indtil 1987. Han blev herefter knyttet til justitsministeriet i Rheinland-Pfalz og Thüringen. Mellem 1992 og 1999 var han direktør for akademiet for europæisk lovgivning (ERA) i Trier. I 2000 blev han udnævnt til formand for socialdomstolen i Koblenz og fungerede som første generalsekretær for det europæiske retlige uddannelsesnetværk. I maj 2002 blev han midlertidig administrativ direktør for Eurojust og i september 2002 blev han udnævnt til administrativ direktør.

BILAG II – DEN JURIDISKE OG PRAKTISKE GENNEMFØRELSE AF RAMMEAFGØRELSEN OM DEN EUROPÆISKE ARRESTORDRE (EAW)

Eurojust afholdt sit årlige seminar i Prag i oktober for praktikere, der beskæftiger sig med den europæiske arrestordre. Hovedformålene med mødet var identifikation af de juridiske og praktiske hindringer for gennemførelsen af Rådets rammeafgørelse af 13. juni 2002 og den europæiske arrestordre og udarbejdelse af kriterier i tilfælde af konkurrerende arrestordrer for den samme person (artikel 16 i rammeafgørelsen). Mødet fandt sted i Den Tjekkiske Republik for at øge bevidstheden om de nye instrumenter til retligt samarbejde i et af tiltrædelseslandene, og her deltog eksperter på området fra alle 25 medlemsstater – fagfolk og akademikere, såvel som repræsentanter for Det Europæiske Retlige Netværk, Rådets sekretariat og Europa-Kommissionen. Spørgsmålene blev drøftet på plenarmøder og i workshops. Resultatet kan opsummeres som følger:

Identifikation af hindringer

Hovedmålet for rammeafgørelsen af 13. juni 2002 om etablering af den europæiske arrestordre (EAW) var at forstærke effektiviteten af det retlige samarbejde i EU og at fremskynde udleveringsprocedurer. Alle medlemsstater, undtagen Italien, har gennemført bestemmelserne i rammeafgørelsen i deres nationale lovgivning. Selvom EAW'en først for nylig er trådt i kraft i visse medlemsstater, ser det ud til at der allerede er opstået diverse problemer for udførelsen af den.

- *Udfyldelsen af standardskemaet og længden af beskrivelsen af sagens omstændigheder.* Nogle medlemsstater afgiver ufuldstændige oplysninger og undlader også at give tilstrækkelig beskrivelse af lovovertredelsen.
- *Kvaliteten af oversættelsen af EAW'en til den udstedende stats sprog.* Når oversættelsen af dokumenterne til den udstedende stats sprog er af ringe kvalitet, kan det medføre unødigt forsinkelse, og man risikerer at overskride de tidsfrister, der er sat for udstedelsen af EAW'en.
- *Oversendelsen af den originale EAW inden for frister, der er forskellige fra land til land.* Nogle af de udstedende stater har korte frister, i medfør af national lovgivning, for fremsendelse af EAW'en med den krævede oversættelse i henhold til artikel 8, stk. 2 i rammeafgørelsen. Ydermere godkender nogle medlemsstater ikke afsendelse af arrestordren pr. fax, og de stiller krav om det originale skema inden for en kort frist.
- *I nogle medlemsstater anses et varsel sendt via Interpol («red notice») ikke som en anmodning om en varetægtsfængsling.* I sådanne tilfælde skal arrestordren også sendes, så snart personen er fundet.

- *De medlemsstater, der indgår i Schengen-området sender varsler via Schengeninformationssystemet (SIS). Problemet, der opstår her, er om forsendelsen via SIS kun kan ske, når personens adresse ikke kendes eller dette er noget, der sker systematisk.*
- *Der er nogen tvivl, om SIRENE-kontoret undersøger arrestordrens »lovlighed«: dvs. om lovovertrædelsen er forældet.*
- *Identifikationen af de kompetente retlige myndigheder i de udstedende medlemsstater. Hjælpen fra SIRENE-kontorerne anses sædvanligvis for gavnlig i forbindelse med lettelse og effektivisering af kontakter for de medlemsstater, der er med i Schengen-området. Tilpasningen af »EJN's Atlas« vil blive en virkelig forbedring i den henseende.*
- *Listen over lovovertrædelser. Som resultat af forskellige juridiske systemer betragtes lovovertrædelserne ofte som vage og uforståelige. Manglen på hjælp til fortolkning fra begyndelsen synes at føje en del forvirring og uvished til processen. Man skal dog huske på, at listen over lovovertrædelser i rammeafgårelsen »defineres af den udstedende medlemsstats lovgivning«. Dommeren eller anklageren i den stat ved, hvilken lovovertrædelse han efterforsker. På den anden side har det faktum, at EAW-rammeafgårelsen ikke giver mulighed for »accessorisk udlevering«, især overgivelse af en person for mindre lovovertrædelser sammen med de lovovertrædelser, der falder ind under EAW'ens anvendelsesområder, har også medført vanskeligheder.*
- *Forskelle i definitionerne af lovovertrædelserne i national lovgivning og disses omsætning inden for EAW'ens anvendelsesområde (artikel 2 i rammeafgårelsen) viser, at ikke alle lande vægter ens eller har den samme opfattelse af visse lovovertrædelser.*
- *I nogle tilfælde blev EAW'en ikke fuldbyrdet af mangel på dobbelt strafbarhed. Desuden blev beslutning om overgivelse, i visse tilfælde, nægtet på grund af nationale efterforskninger, der involverede den samme person. Derudover kræver lovgivningen i nogle medlemsstater, at der forefindes en EAW for en anholdelse kan effektueres, navnlig når EAW'en sendes via Interpol. Men denne procedure kan give risiko, og sandsynlighed, for at den mistænkte vil flygte.*
- *Mange medlemsstater anvender EAW på lovovertrædelser, der er begået inden, at de havde gennemført EAW-rammeafgårelsen. Faktisk var der nogle tilfælde, hvor EAW'en ikke blev fuldbyrdet, fordi den blev modtaget før, eller de relevante begivenheder fandt sted før EAW-rammeafgårelsen blev gennemført i den konkrete medlemsstats nationale lov.*

- *Der kan opstå problemer som følge af at flere medlemsstater har inkluderet menneskerettigheder som grund for at nægte en EAW, selvom det ikke var forudset i rammeafgørelsen og medlemsstaterne er bundet til at respektere denne.*

Praktikernes første erfaringer med sager behandlet samlet i henhold til EAW-rammeafgørelsen tyder på, at det vil kræve både tid og visse ændringer, før den bliver helt effektiv. Trods det faktum, at næsten alle medlemsstater har gennemført EAW-rammeafgørelsen i deres nationale lovgivning, så har de gjort det i overensstemmelse med deres egne metoder for gennemførelse, og med hver deres krav. Problemet, medlemsstaterne er stødt på indtil nu, består i utilstrækkelig regulering af kommunikationssprogene i, vilkår i forbindelse med overgivelsen og midler til oversættelse. Der synes ikke at være nogen ensartethed med hensyn til fremsendelsen af arrestordren. Det tyder på, at der meget snart skal arbejdes på afklaring, såvel som ensretning af fremsendelsesmåderne, så systemet kan fungere mere effektivt.

Retningslinjer for afgørelser om konkurrerende EAW'er

Stigningen i international grænseoverskridende kriminalitet har medført en stigning i antallet af sager, hvori mere end én medlemsstat, i henhold til national lov, har kompetence til at retsforfølge og føre sådanne sager for domstolen. Det er nødvendigt med koordinering med henblik på at sikre, at en person ikke vil blive strafforfulgt i mere end én medlemsstat for de samme gerninger.

En af Eurojusts hovedopgaver er at lette passende koordinering af de nationale retsforfølgende myndigheder. Til det formål offentliggjorde vi i vores årsrapport for 2003 og i overensstemmelse med beføjelserne i Eurojust-afgørelsen, retningslinjer med forslag til kriterier, der skal tages i betragtning i sager, hvor flere har kompetence. Det er altid de kompetente nationale myndigheder, der beslutter hvilken jurisdiktion, der er bedst skikket til at anklage, men tidlige konsultationer og beslutninger taget af de pågældende medlemsstater giver sandsynligvis et bedre resultat. Tilsvarende burde effektiv og tidlig koordinering mellem de kompetente myndigheder i de pågældende medlemsstater, før udstedelsen af en EAW, mindske antallet af sager med flere anmodninger vedrørende den samme person.

Der er fire hovedsituationer, hvor to eller flere medlemsstater har udstedt EAW'er for den samme person med henblik på retsforfølgning eller fuldbyrdelse af en frihedsberøvelse eller varetægtsfængsling eller (»konkurrerende arrestordre«)

- To (eller flere) arrestordre udstedt for den samme person med henblik på retsforfølgning for den samme lovovertrædelse.

- To (eller flere) arrestordrer udstedt for den samme person med henblik på retsforfølgning for to (eller flere) forskellige lovovertrædelser.
- To (eller flere) arrestordrer udstedt for den samme person, én (eller flere) med henblik på retsforfølgning for lovovertrædelser og én (eller flere) med henblik på fuldbyrdelse af en dom om frihedsberøvelse eller varetægtsfængsling og
- To (eller flere) arrestordrer udstedt for den samme person med henblik på fuldbyrdelse af to (eller flere) domme om frihedsberøvelse eller varetægtsfængslinger.

Kriterierne, der skal bruges til at afgøre hvilke af flere konkurrerende arrestordrer, der skal fuldbyrdes, varierer for hver af ovennævnte situationer i overensstemmelse med nedenstående retningslinjer. De fire situationer kan nogle gange være blandet indbyrdes. I sådanne tilfælde, som vi forventer ikke vil forekomme hyppigt, skal kriterierne anvendes *mutatis mutandis*. Hver situation, hvor arrestordrer konkurrerer, vil være unik. Afgørelsen om, hvilke konkurrerende arrestordrer skal fuldbyrdes skal vurderes fra sag til sag, idet der tages hensyn til alle kendsgerninger, omstændigheder og argumenter i hver sag, idet alle relevante aspekter vejes og vurderes.

I de følgende retningslinjer tages det for givet, at hver af de konkurrerende arrestordrer betyder, at de pågældende kompetente myndigheder kan og vil retsforfølge en dom.

1) *To (eller flere) arrestordrer udstedt for den samme person med henblik på retsforfølgning for den samme lovovertrædelse.*

Grundlæggende er dette et spørgsmål om at afgøre, hvilket retssystem der skal retsforfølge. Vi føler, at udgangspunktet bør være Eurojusts retningslinjer for, hvilket retssystem der skal foretage retsforfølgning i de grænseoverskridende sager, hvor der er mulighed for, at retsforfølgning igangsættes i to eller flere forskellige retssystemer. Derfor skal alle de relevante faktorer angivet i retningslinjerne, f.eks. stedet, hvor hovedparten af lovovertrædelsen fandt sted eller den største del af tabet blev lidt, tages i betragtning. Kriterierne anført i retningslinjerne vil være anvendelige i de fleste tilfælde, men der er nogle forskelle på grund af eksistensen af konkurrerende arrestordrer.

Datoerne på de konkurrerende arrestordrer, anført i artikel 16, stk. 1 i rammeafgørelsen som et muligt element i afgørelsen af, hvilken arrestordre der skal fuldbyrdes, synes ikke i sig selv at burde tillægges vægt. Dette kan dog tages i betragtning, hvis den tidlige dato på en

af arrestordrerne betyder, at retsforfølgningen er længere fremme i en af de konkurrerende medlemsstater, og at medlemsstaten derfor kan bringe sagen for retten hurtigere.

Den anklagedes opholdssted nævnes i Eurojusts retningslinjer, men muligheden for at overgive personen vil være uden større vigtighed, medmindre fuldbyrdelsesstaten overvejer ikke at fuldbyrde arrestordren af andre grunde.

Den anklagedes **statsborgerskab** kan dog være en faktor, der skal tages i betragtning, hvis den anklagede er statsborger i ét af de lande, der anmoder om udlevering. Tilsvarende kan en **stærk personlig tilknytning** til et af de lande, der anmoder om udlevering, være en faktor, der skal tages i betragtning.

Den **relative grovhed af lovovertrædelsen** er nævnt som et kriterium i rammeafgørelsen. Men i situationen hvor arrestordrerne vedrører den samme lovovertrædelse, kan der dog ikke lægges meget vægt på denne faktor. Afgørelsen om, hvilket retssystem der skal retsforfølge, skal i hvert fald ikke baseres på en vurdering af hvilke straffe, der er strengest.

2) *To (eller flere) arrestordrer udstedt for den samme person med henblik på retsforfølgning for to (eller flere) forskellige lovovertrædelser.*

I dette tilfælde kan afgørelsen ikke baseres udelukkende på principperne om valg retsforfølgende jurisdiktion. Spørgsmålet er ikke »*hvem skal retsforfølge?*«, men »*hvem skal retsforfølge først?*«

Derfor bør udgangspunktet være **hvilken retlig myndighed vil lide det største tab** hvis retsforfølgningen skal afvente resultatet af en retsforfølgning under en anden retlig myndighed. Dette kan for eksempel skyldes forældelse, retsforfølgning af medanklagede, bevismæssige problemer, herunder vidneudsagn, hensyn til vidnerne, mulighed for konfiskering mv.

Datoerne for de konkurrerende arrestordrer bør kun være en vigtig faktor, hvis den tidlige dato på en af arrestordrerne betyder, at retsforfølgningen er længere fremme i en af de konkurrerende medlemsstater, og at medlemsstaten derfor kan bringe sagen for retten hurtigere.

Lovovertrædelsernes relative grovhed bør tages i betragtning. Således kan arrestordren fra én kompetent retlig myndighed bede om udlevering til retsforfølgning af et stort antal lovovertrædelser, mens den anden kun vedrører en lovovertrædelse. Men også den relative grovhed af den enkelte lovovertrædelse bør tages i betragtning. I den henseende burde grovheden af den kriminelle adfærd som sådan, frem for domstolens relative bemyndigelse til straffeudmåling i forskellige retssystemer, være den afgørende faktor.

Derudover bør **ofrenes situation** ses som en vigtig faktor, både i forbindelse med evaluering af lovovertrædelsens grovhed og i forbindelse med vurdering af, hvilken retsforfølgning bør komme først.

3) To (eller flere) arrestordrer udstedt for den samme person, én (eller flere) med henblik på retsforfølgning for lovovertrædelser og én (eller flere) med henblik på fuldbyrdelse af en dom om frihedsberøvelse eller varetægtsfængsling.

Igen i denne situation er spørgsmålet ikke, hvem der bør retsforfølge eller hvilken dom der skal fuldbyrdes, men snarere rækkefølgen med hensyn til retsforfølgningen af lovovertrædelserne og afsoningen af en dom.

Der er en **stærk formodning for**, at udleveringen af en person med henblik på at stå til rådighed for retsforfølgning har prioritet i forhold til afsoning af dommen.

Men i særlige tilfælde, såsom hvor der er fare for at dommen forældes på grund af **forældelsesbestemmelserne** og en lignende risiko ikke gælder for retsforfølgningen, kan overgivelse med henblik på fuldbyrdelsen af en dom dog få forrang.

Datoerne for de konkurrerende arrestordrer synes ikke at være særlig vigtige i denne situation, ligesom **opholdsstedet og lovovertrædelsens relative grovhed** normalt ikke betyder ret meget.

4) To (eller flere) arrestordrer udstedt for den samme person med henblik på fuldbyrdelse af to (eller flere) domme om frihedsberøvelse eller varetægtsfængslinger.

Da hovedproblemet i denne situation er at etablere rækkefølgen og omstændighederne ved at afsone to eller flere fængselsdomme i forskellige lande, vil det i vid udstrækning være **fængselsmyndighederne** i de pågældende lande, der har ansvaret for at arbejde tæt sammen om planlægning og praktiske foranstaltninger til afsoning af dommene, idet der tages hensyn til den dømte persons personlige forhold.

Risikoen for **forældelse af domme på grund af forældelsesbestemmelser** må veje tungt i afgørelsen om fuldbyrdelsesstat.

Datoen for lovovertrædelserne og deres relative grovhed kan tages i betragtning for at sikre princippet om at den ældste dom afsnes først, og at den alvorligste lovovertrædelse skal afsnes før den mindre alvorlige. Datoen for de konkurrerende arrestordrer vil dog efter al sandsynlighed være næsten uden betydning i denne situation.

Henvisningen til Eurojust

Artikel 16, stk. 2 i rammeafgørelsen tillader den fuldbyrdende retlige myndighed at søge råd hos Eurojust, når det skal afgøres, hvilken konkurrerende arrestordre der skal fuldbyrdes. Eurojust vil dog med glæde tilbyde sin assistance til alle parter i sager som disse. De nationale medlemmer vil være glade for at deltage i drøftelserne af sagerne og for at tilbyde faciliteter til møder og forhandlinger mellem anklagere fra de involverede lande.

Overskridelse af tidsfrister i EAW-sager

Ud over den rolle, der er anført ovenfor, pålægger rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre også Eurojust en anden opgave. Artikel 17, stk. 7 i rammeafgørelsen af 13. juni 2002 kræver, at medlemsstaterne anmelder ethvert tilfælde, hvor tidsfristen overskrides, og dermed forhindrer overgivelsen af den ønskede person. Medlemsstaterne skal også begrunde enhver fristoverskridelse. Vi tror bestemt, at de kompetente myndigheder i meget få medlemsstater er bevidste om dette ansvar. En række af Eurojusts nationale medlemmer måtte minde deres nationale myndigheder om kravene før der overhovedet kunne skaffes oplysninger.

Vi har indhentet følgende oplysninger om brud på frister:

I 2004 modtog Eurojust anmeldelser om, at der var sket brud på frister i forbindelse med den europæiske arrestordre i 14 tilfælde. Det er et lavt tal, og vi mener, at der helt sikkert må have været flere brud, end det fremgår af disse 14 tilfælde. Vores fornemmelse blev forstærket ved at rapporterne kun kom fra fire medlemsstater. Vi beder indtrængende alle medlemsstater om at sikre, at procedurerne er etableret til at rapportere manglende overholdelse af frister til Eurojust, og at procedurerne gennemføres.

Medlemsstaterne, der afgav rapporter til Eurojust, er:

- Storbritannien – 8 tilfælde
- Belgien – 2 tilfælde
- Frankrig – 2 tilfælde
- Danmark – 1 tilfælde
- Portugal – 1 tilfælde.

Følgende grunde til forsinkelsen blev givet af medlemsstaterne:

Forsvarets påstand om udsættelse: 2 sager.

Den ene anmodning blev fremsat på grundlag af menneskerettigheder og den anden af grunde relateret til den anklagedes psykiske helbredstilstand.

Nægtelse: 3 sager.

I en af disse sager mente den retlige myndighed, at nogle af forseelserne blev begået før datoen anmeldt af medlemsstaten i overensstemmelse med artikel 32 i rammeafgårelsen af 13. juni 2002. I det andet tilfælde gav den retlige myndighed den samme status til de gennemførelsesbestemmelser til rammeafgårelsen som til nationale bestemmelser om afsoning af domme. Der blev ikke givet oplysninger om den tredje sag. Disse nægtelser er blevet appelleret fuldbyrdesstaterne.

Retsforfølgning udsat på grund af en verserende sag eller afsoning af dom i fuldbyrdesstaten: 6 sager.

I en sag synes det som om Storbritannien ikke anvendte bestemmelserne i artikel 24 i rammeafgårelsen, men besluttede, med udstedelseslandets godkendelse, at lægge afhøringen i denne sag efter fuldbyrdelsen af den nationale dom. I et tilfælde kunne tidsfristen ikke overholdes, fordi beslutningen om at overgive personen blev appelleret. I en anden sag mangler der stadig oplysninger. I endnu en sag var det nødvendigt med en afklaring af den juridiske

kvalifikation af kendsgerningerne fremlagt i sagen samt oversættelsen. Denne situation førte til løsladelsen af personen og behovet for udstedelsen af en erstatnings EAW for at overvinde de indledende vanskeligheder.

I to belgiske sager blev alle proceduremæssige skridt fulgt, hvilket resulterede i et godt resultat og et dårligt resultat.

**BILAG III – RETNINGSLINJER FOR OPLYSNINGER AFGIVET
AF NATIONALE KORRESPONDENTER PÅ TERRORISMEOMRÅDET
OG NATIONALE RESSORTMYNDIGHEDER
TIL NATIONALE MEDLEMMER AF EUROJUST**

1. Rådets afgørelse 2003/48/RIA af 19. december 2002 om anvendelse af specifikke foranstaltninger inden for rammerne af politisamarbejdet og det retlige samarbejde til bekæmpelse af terrorisme forpligter medlemsstaterne til at sørge for, at relevante oplysninger om terroristefterforskninger kommunikeres til Eurojust af eller via de nationale korrespondenter på terrorismeområdet eller den relevante retlig eller anden kompetent myndighed.

Artikel 3, stk. 2 i afgørelsen fastslår:

»2. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at mindst følgende oplysninger, der indsamles af den nationale korrespondent eller den relevante judicielle eller anden kompetente myndighed, meddeles Eurojust i overensstemmelse med national ret og i det omfang, det er tilladt i henhold til afgørelsen om Eurojust, således at Eurojust kan udføre sine opgaver:

- a) data til identifikation af personen, gruppen eller enheden
- b) de handlinger, der efterforskes eller retsforfølges, og de særlige omstændigheder, hvorunder de har fundet sted
- c) forbindelse til andre relevante tilfælde af terrorhandlinger
- d) anmodninger om gensidig retshjælp, herunder retsanmodninger, der måtte være rettet til eller fremsat af en anden medlemsstat, samt udfaldet heraf.«

2. Kollegiet har nøje vurderet den mest relevante måde, disse oplysninger skal indgives til Eurojust og anbefaler følgende retningslinjer:

2.1. De indgivne oplysninger skal vedrøre **personer, grupper eller enheder** opført i den seneste udgave af bilag til Rådets fælles udtalelse om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme (fælles udtalelse 2001/931/FUSP).

Det kan oplyses, at den seneste reviderede udgave er Rådets fælles udtalelse 2004/500/FUSP af 17. maj 2004, EUT L 196, af 3. juni 2004. De nationale korrespondenter skal dog sørge for at holde sig opdaterede med ændringer.

2.2. De indgivne oplysninger skal være relevante for Eurojusts arbejde, og de skal vedrøre og have udgangspunkt i straffesager, der er undergivet de retlige myndigheders ansvar. Derfor skal **kun retlige oplysninger** indhentet på grundlag af efterforskninger og retsforfølgninger af terrorister, og ikke blot politiets efterretninger, fremsendes. Sådanne oplysninger skal for eksempel omfatte oplysninger indhentet efter anholdelser, ransagninger, formelle afhøringer mv.

2.3. Oplysningerne skal **vedrøre terrorhandlinger** som henvist til i artikel 1 og 3 i Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA af 13. juni 2002 om bekæmpelse af terrorisme.

2.4. Oplysningerne skal indgives til Eurojust via det nationale medlem i form af **en sammenfattende rapport**, der bekræfter:

- grunden til iværksættelsen af efterforskningen
- de iværksatte efterforskningsmæssige foranstaltninger
- som minimum følgende oplysninger:
 - › b) de handlinger og lovovertrædelser, der efterforskes eller retsforfølges, og de særlige omstændigheder, hvorunder de har fundet sted
 - › oplysninger om den efterforskede person, gruppe eller enhed
 - › forbindelser til andre relevante tilfælde af terrorhandlinger, særlig forbindelser til andre medlemsstater.

2.5. Kopier af **alle retsanmodninger** om gensidig retshjælp afsendt af kompetente myndigheder i medlemsstater og med relation til terrorsager, der fuldbyrdes i andre medlemsstater skal sendes til Eurojust til orientering, **såvel som resultaterne** af disse i form af en sammenfattende rapport. Alle retsanmodninger, der kræver en koordineret aktion i sådanne sager skal fremsendes via Eurojust i overensstemmelse med artikel 6, litra g) i Eurojust-afgørelsen, når dens indgriben er nødvendig for at koordinere aktionen. Hvor der anmodes om hjælp fra Eurojust, skal en rapport med forklaring af, f.eks. hvilken type koordinering eller samarbejde der kræves, vedlægges anmodningen.

2.6. Der skal sendes kopier af **alle europæiske arrestordrer udstedt** vedrørende terrorhandlinger til Eurojust.

2.7. Yderligere oplysninger om sagerne skal efter anmodning fra det nationale medlem stilles til rådighed.

2.8. Form, medium og metode for kommunikation af oplysningerne beslutes af den nationale korrespondent og det nationale medlem. Eurojusts afdeling for informationshåndtering (ICT Unit) skal kontaktes vedrørende udvikling af it-baseret kommunikation af oplysninger.

BILAG IV – RETNINGSLINJER FOR AFGØRELSE AF HVILKEN HVILKEN KOMPETENT RETLIG MYNDIGHED BØR RETSFORFØLGE

Denne vejledning blev første gang offentliggjort som et bilag til Eurojusts Årsberetning for 2003. Adskillige nationale medlemmer fra de 10 tiltrædelseslande bad om at få det med igen som et bilag til Årsberetning for 2004. De føler, det vil være til hjælp og gavn for deres kolleger i de nationale kompetenceområder, der beskæftiger sig med sådanne spørgsmål, og som ikke vil have kunnet læse retningslinjerne på deres egne sprog.

I november 2003 afholdt Eurojust et seminar for at diskutere og debattere spørgsmålet om, hvilket retssystem der skal foretage retsforfølgning i de grænseoverskridende sager, hvor der er mulighed for, at retsforfølgning igangsættes i to eller flere forskellige retssystemer. Formålet med seminaret var at fastlægge en vejledning, som kan hjælpe Eurojust, når den udøver sin bemyndigelse til at bede en stat om at give afkald på restforfølgning i stedet for en anden stat, som er bedre i stand hertil.

Deltagere i seminaret omfattede praktikere fra alle EU's medlemsstater og de fleste af EU's tiltrædelseslande samt repræsentanter fra Kommissionen, Rådets sekretariat, Europol og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig. Der var en række præsentationer og fire workshops med analyse af konkrete sager, som skulle medvirke til en diskussion af de mulige kriterier. Debatten nød godt af tilstedeværelsen af flere delegerede i form af universitetsprofessorer og/eller akademikere med interesse i dette juridiske område. Vi takker alle de delegerede på seminaret for deres bidrag.

Eurojusts kollegium kan tilbyde følgende vejledning, der blev offentliggjort første gang som et bilag til Eurojusts Årsberetning for 2003.

Generelt

Når der henvises til »offentlige anklagere« i denne vejledning, så er det hensigten at henvise både til offentlige anklagere og dommere og andre kompetente, retlige myndigheder.

Hver sag er unik, og derfor skal enhver afgørelse, om hvilket retssystem der er bedst i stand til at foretage retsforfølgning, ske på grundlag af sagens fakta og realitet. Alle de faktorer, som anses for relevante, skal overvejes.

En afgørelse skal altid være fair, uafhængig og objektiv og foretages på grundlag af den europæiske konvention om menneskerettigheder, som sikrer, at den anklagedes eller den potentielt anklagedes menneskerettigheder beskyttes.

Enhver afgørelse skal ske så hurtigt som muligt i efterforsknings- eller retsforfølgingsprocessen og i fuldkomment samråd med alle relevante myndigheder i hvert retssystem. Det komplekse spørgsmål om »forum shopping«, som vi definerer som det tilfældige valg af værneting for retsforfølgningen, har forskellig betydning i forskellige retssystemer og behandles ikke i denne vejledning. Det ventes at blive diskuteret yderligere i Eurojust i takt med udviklingen af vores erfaring i behandlingen af denne type sager.

Som led i deres drøftelser med henblik på løsning af disse sager skal de offentlige anklagere udforske alle de muligheder, som følger af de nuværende internationale konventioner og instrumenter, fx til at overføre retssagen og centralisere retsforfølgningen i en enkelt medlemsstat. Der er endvidere en række konventioner og andre instrumenter, som er underskrevet men ikke ratificeret, der kan være en hjælp fremover, når de er fuldstændigt implementerede.

Ne Bis In Idem

Et grundlæggende princip i international kriminalret og loven om de nationale kriminalretssystemer er, at den anklagede ikke kan retsforfølges mere end en gang for den samme kriminelle handling. Det gælder, selv om den anklagede er frifundet herfor i et retssystem. Denne vejledning støtter fuldt ud, følger og bifalder dette princip.

Indledende Overvejelser

Det første, der skal overvejes, er: »Hvor kan retsforfølgning foretages?« Denne afgørelse skal overvejes på så tidligt et stadie som muligt, og under alle omstændigheder så snart det erfares, at det er muligt, at retsforfølgning vil kunne ske i mere end et retssystem.

De offentlige anklagere skal identificere hvert retssystem, hvor retsforfølgning ikke blot er muligt men også, hvor der er en realistisk udsigt til, at det vil lykkes at få en domfældelse. Denne vurdering vil kræve ekspertise og viden, som kun fås fra erfarne fagfolk i de relevante retssystemer.

Møde med Henblik på Diskussion af initiativer

Såfremt den pågældende kriminalitet er foregået i flere retssystemer, hvis kompetente myndigheder hver især vil kunne indlede en retssag ved deres egen domstol, bør der holdes et møde mellem de nominerede, højtstående offentlige anklagere, som repræsenterer hvert af de pågældende retssystemer, for at diskutere og aftale, hvor retsforfølgningen skal foregå.

Hver offentlig anklager, som udpeges til at deltage i dette møde, skal være fuldkommen kompetent til at diskutere disse emner og foretage en afgørelse på vegne af anklagemyndighederne i det retssystem, de repræsenterer. De offentlige anklagere skal anvende følgende vejledning som grundlag for deres afgørelse.

Henvisning til Eurojust

Eurojust forventer, at sager af denne type, navnlig hvor repræsentanterne for de pågældende retssystemer ikke kan blive enige om, hvor retsforfølgningen skal ske, bliver forelagt med henblik på at yde assistance.

Eurojust vil med glæde tilbyde rådgivning og understøtte disse møder. De relevante nationale medlemmer af Eurojust vil med glæde deltage i disse diskussioner. Eurojust vil arbejde aktivt på, at alle kompetente myndigheder overvejer at forelægge denne type af sager til Eurojust med henblik på assistance.

Afgørelsen træffes – »Hvilket retssystem skal foretage retsforfølgning?«

Forudsætning

Der er en formodning for, at retsforfølgning om muligt skal foregå i det retssystem, hvor størstedelen af kriminaliteten er foregået eller hvor størstedelen af tabet er sket.

Når de træffer en afgørelse skal de offentlige anklagere nøje og på fair vis afbalancere alle faktorer både for og imod at indlede retsforfølgning i hvert retssystem, hvor det er muligt.

Der er en række faktorer, som skal overvejes og som kan påvirke den endelige afgørelse. Alle disse faktorer skal overvejes på mødet blandt de offentlige anklagere fra de relevante stater, som er berørt af den pågældende kriminalitet. Afgørelsen afhænger af omstændighederne af hver sag, og denne vejledning er beregnet til at skabe ensartethed i beslutningsprocessen.

Nogle af de faktorer, som skal overvejes, er følgende:

Hvor Befinder den Tiltalte sig

Muligheden for en retsforfølgning i dét retssystem og om udlevering eller overdragelse af retssagen er mulig vil alle være faktorer, som skal overvejes.

Udlevering og Overgivelse af Personer

De kompetente myndigheders kapacitet i et bestemt retssystem med hensyn til udlevering eller overdragelse af den tiltalte fra et andet retssystem til retsforfølgning i deres retssystem er en faktor, som indgår i afgørelsen af, hvor tiltalte skal retsforfølges.

Deling af Retsforfølgningen i Sager på To eller Flere Retssystemer

Efterforskningen og retsforfølgningen af komplekse sager med grænseoverskridende kriminalitet fører ofte til mulighed for mere end en retsforfølgning i forskellige retssystemer.

I de sager, hvor kriminaliteten er sket i flere retssystemer, skal de offentlige anklagere, såfremt det er praktisk muligt, overveje at behandle hele retsforfølgningen i et retssystem. I disse sager skal de offentlige anklagere tage hensyn til den effekt, som retsforfølgning af visse af de tiltalte i et retssystem vil have på anden retsforfølgning i et andet eller tredje retssystem. Det skal så vidt muligt undgås at en retsforfølgning underminerer en anden.

Hvor flere kriminelle personer hævdes at være involveret i sammenkædede kriminelle aktiviteter, skal de offentlige anklagere (selvom det ofte ikke vil være praktisk muligt), hvis det er muligt og virkningsfuldt, overveje at retsforfølge alle de involverede personer i et retssystem.

Vidners Fremmøde

Hver offentlig anklager skal prioritere en retfærdig og fair domfældelse. De offentlige anklagere skal overveje, hvor villige vidnerne er til at give vidneudsagn og, om nødvendigt, rejse til et andet retssystem for at levere dette bevis. Hvis der ikke er en international vidneindkaldelse, skal muligheden for at domstolen kan modtage vidneudsagnet skriftligt eller på anden vis (telefon eller video-link) overvejes. Vidners vilje til at rejse og afgive vidneudsagn i et andet retssystem skal nøje overvejes, da det kan påvirke afgørelsen af, i hvilket retssystem retsforfølgningen indledes.

Beskyttelse af Vidner

De offentlige anklagere skal altid forsøge at sikre, at vidner eller de personer, som assisterer i retsforfølgningsprocessen, ikke udsættes for fare. Når der træffes afgørelse af, i hvilket retssystem retsforfølgningen skal foretages, kan de faktorer, som skal overvejes, fx omfatte muligheden for, om et retssystem kan tilbyde vidnebeskyttelse, hvis denne mulighed ikke er til stede i et andet retssystem.

Forsinkelse

Følgende grundsætning anerkendes af alle retssystemer: »Forsinket retfærdighed er nægtet retfærdighed«. Selvom tiden ikke skal være den primære faktor for afgørelsen af, i hvilket retssystem retsforfølgningen skal ske (hvor der sker en afbalancering af andre faktorer), så skal de offentlige anklagere overveje længden af den tid, som retssagen vil tage, før den er gennemført i et bestemt retssystem. Hvis flere stater har kompetence til retsforfølgning, skal det altid vurderes, hvor lang tid det vil tage for retssagen at blive gennemført.

Ofres Interesser

De offentlige anklagere skal tage hensyn til vidnernes interesser og om disse skades som følge af retsforfølgning i et bestemt retssystem i stedet for i et andet. Denne vurdering skal omfatte muligheden for, at vidner fremsætter krav om erstatning.

Bevisproblemer

De offentlige anklagere kan udelukkende forfølge sager ved hjælp af pålideligt, sandsynligt og tilladt bevismateriale. Bevismateriale indsamles på forskellig vis og ofte i meget forskellige udformninger i de forskellige retssystemer. Domstolene i de forskellige retssystemer har forskellige regler vedrørende tilladelse af bevismateriale, som ofte indsamles i meget forskellige form. Tilgængeligheden af beviser i den rette form og domstolens tilladelse og accept heraf skal overvejes, da disse faktorer vil påvirke afgørelsen af, hvor retsforfølgning måske skal ske. Der er tale om faktorer, som de offentlige anklagere skal overveje, når de træffer en afgørelse af, hvor retsforfølgning skal indledes.

Juridiske Krav

De offentlige anklagere må ikke træffe afgørelse om retsforfølgning i et retssystem i stedet for et andet udelukkende for at undgå at opfylde de juridiske forpligtelser, som er gældende i ét retssystem, men ikke i et andet.

Enhver mulig effekt af en afgørelse om retsforfølgning i et retssystem i stedet for et andet og det mulige udfald af hver sag skal overvejes. Disse forhold omfatter ansvar på vegne af potentielle tiltalte personer og tilgængeligheden af passende forseelser og straffe.

Strafferammer

Domstolenes relative bemyndigelse vedrørende straffeudmåling i de forskellige og mulige retssystemer for retsforfølgning må ikke udgøre en primær faktor i afgørelsen af, i hvilket retssystem en given sag skal retsfølges. De offentlige anklagere må ikke søge at foretage retsforfølgning i et retssystem, hvor straffen er højest. De offentlige anklagere skal dog sikre, at den potentielt mulige straf afspejler alvoren af den kriminelle handling, som ligger til grund for retsforfølgningen.

Provenu af lovovertrædelser

De offentlige anklagere må ikke træffe en afgørelse om retsforfølgning i et retssystem i stedet for et andet udelukkende fordi, at det vil indebære en mere effektiv inddrivelse af provenuet

af kriminaliteten. De offentlige anklagere skal altid overveje, hvilken bemyndigelse der er til at fikse, inddrive, beslaglægge og konfiskere provenuet af en kriminalitet og udnytte aftaler om internationalt samarbejde bedst muligt i sådanne tilfælde.

Retsforfølgningsressourcer og -omkostninger

Omkostningerne ved retsforfølgningen af en sag eller dens effekt på anklagemyndighedens ressourcer bør kun indgå som en faktor i afgørelsen af, om en sag skal retsforfølges i et retssystem i stedet for et andet, når alle andre faktorer er nøje afbalanceret. De kompetente myndigheder må ikke afvise at acceptere en sag til retsforfølgning i deres retssystem, fordi sagen ikke interesserer dem, eller ikke prioriteres af højtstående offentlige anklagere eller af deres justitsministerium.

Hvis den kompetente myndighed udtrykker modvilje mod at foretage retsforfølgning af disse årsager, er Eurojust parat til at overveje at udøve sin beføjelse til at overtale myndigheden til at tage affære.

Matrix

De faktorer, som skal overvejes, når der træffes en afgørelse om i hvilket retssystem retsforfølgningen skal foretages, fremgår af denne vejledning. Prioriteringen og afvejningen af hver faktor vil være forskellig fra sag til sag. Hensigten med denne vejledning er at give en huskeliste og definere de punkter, som er vigtige, når disse afgørelser træffes.

På Eurojusts seminar om dette emne var der et antal delegerede, som fandt det nyttigt at anvende en matrix. Selvom det kan være lidt for formynderisk at følge en matrix meget slavisk, vil nogen synes, det giver en mere struktureret tilgang til løsning af kompetencekonflikter. Med matrixen kan man foretage en direkte sammenligning og vægtning af de relevante faktorer, som vil være gældende i de forskellige, mulige retssystemer.

BILAG V – EUROJUSTS LOGO

Kollegiet vedtog et nyt logo for Eurojust i november 2003.

Logoet gør brug af stærke farver og en moderne stil, som repræsenterer Eurojust som en stærk og ny organisation. Logoet er udformet som en gengivelse af Eurojust i blå som et organ i Den Europæiske Union (EU) og de forskellige former og farver, som griber ind i hinanden, repræsenterer de meget forskellige EU's retssystemer, som arbejder sammen. Rød er tilføjet de blå farver og guldfarven i EU giver de stærke kontraster i EU's retlige systemer og understreger vores vilje til at bekæmpe den grænseoverskridende kriminalitet.

Vægtene er placeret hen over formerne og farverne og er et verdenskendt symbol på retfærdighed, og de er endvidere et gennemgående tema i de meget forskellige retssystemer, som er repræsenteret i Eurojust. Det horisontale sværd repræsenterer både vores kamp mod organiseret kriminalitet, som er et af Eurojusts centrale mål, og retssystemernes mulige sanktioner. Det hele er placeret inden for EU-ringen med stjernerne for at vise, at Eurojust er et EU-organ.

Ringen med stjerner er åben og de forskellige former, som griber ind i hinanden, er primært placeret inde i ringen og EU, men også spredt uden om for at vise, at Eurojust arbejder både i EU og med sager og retssystemer uden for EU. Den åbne ring med stjerner repræsenterer også vores åbenhed med hensyn til at arbejde med andre systemer uden for EU, og den understreger fleksibilitet og samarbejde, som er centrale dele af vores arbejde.

Vi håber, at logoet er ligesom Eurojust – nyt, moderne, frisk og dynamisk. Vi er sikre på, at det – ligesom Eurojust – vil få stor effekt.